Annus X - Vol. X 5 Decembris 1918 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA BENEDICTI PP. XV

LITTERAE ENCYCLICAE

AD VENERABILES FRATRES, PATRIARCHAS, PRIMATES, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS, PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES, PER QUAS PUBLICAE INDICUNTUR PRECES PRO CONVENTU DE PACE COMPONENDA.

BENEDICTUS PP. XV

VENERABILES FRATRES SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Quod iam diu orbis terrarum anxie expetebat, quod christianae gentes omnes magnis precibus implorabant, quod Nos, ut communium dolorum interpretes, paterno erga omnes studio instanter quaerebamus, id momento factum cernimus ut arma tandem conquieverint. Nondum quidem crudelissimo bello finem solemnis pax imposuit; sed tamen pactio illa, qua caedes et vastationes terra mari caeloque intermissae sunt, ianuam aditumque ad pacem feliciter patefecit. Quae rerum subita commutatio cur evenerit, multiplices variaeque sane possunt caussae afferri: verum si ultima et summa ratio quaeritur, ad Eum demum mens attollatur oportet, cuius nutu moventur omnia, quique, sollicita bonorum comprecatione ad misericordiam inductus, dat humano generi ut a tam diuturno angore luctuque respiret. Itaque pro tanto beneficio ingentes benignissimo Deo

agendae sunt atque habendae grates: gaudemusque ob eam rem in orbe catholico crebras et celebres pietatis publicae significationes factas esse. Nunc autem illud est a Dei benignitate impetrandum ut collatum mundo beneficium ac munus cumulet quodammodo et perficiat. Scilicet propediem in unum convenient qui, populorum mandato, debent iustam mansuramque pacem orbis terrae componere. Deliberatio iis habenda est talis, qua nec maior unquam nec difficilior in ullo hominum consilio habita esse videatur. Nimium quantum igitur divini luminis ope indigent, ut recte possint mandatum exsequi. Quum vero communis salutis hoc vehementer intersit, profecto catholicorum omnium, qui, e sua ipsorum professione, humanae societatis bono et tranquillitati student, officium est « assistricem Domini sapientiam » eisdem delectis viris comprecando conciliare. Huius officii Nos, quotquot sunt catholici homines, commonefiant volumus: quare, ut e proximo conventu magnum illud Dei donum exsistat quod est vera pax, christianis iustitiae principiis constituta, vos, Venerabiles Fratres, *Patri luminum* propitiando publicas ad arbitrium vestrum supplicationes in unaquaque vestrarum dioecesium paroecia indicere maturabitis. Nostrum vero erit, cum Iesu Christi *Regis Pacifici* vices, quamquam nullo merito, geramus, pro apostolici muneris vi et auctoritate contendere, ut quae ad tranquillitatem ordinis et concordiam toto orbe perpetuandam consulta erunt, ea volentibus animis ubique a nostris excipiantur, inviolateque serventur.

Auspicem divinorum munerum ac testem benevolentiae Nostrae, vobis et Clero populoque vestro apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die I mensis decembris MDCCCCXVIII, Pontificatus Nostri anno quinto.

BENEDICTUS PP. XV

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ECCLESIA S. IOANNIS FLORENTINORUM IN URBE TITULO BASILICAE DECORATUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Molis amplitudine praestans et mirandis summorum artificum operibus decorum, exstat hac alma in Urbe templum, quod iussu Leonis PP. X, Nostri decessoris, archisodalitas a Pietate, gentis Florentinae, Deo in honorem S. Ioannis Baptistae et Ss. martyrum Cosmae et Damiani, conlato aere a solo excitandum, in regione Pontis, prope Tiberis oram, munifice curavit. Eo quidem tempore germani, hispani et galli, in Urbe morantes, sacram quisque suae gentis aedem, vel inchoatam vel absolutam, pia quadam aemulatione, obtinebant. Erigendi aedificii architectura, eius denique exornandi partes, attributae sunt clarissimis, illius aevi bonarum artium felicissimi, artificibus, uti plurimum e schola Hetruriae, quorum vel ipsa nomina praecellentem aedis formam luculenter testantur. Et sane Raphaël Sanctius, Michaël Angelus Bonarrotius, Iacobus Tattius sive Sansovinius (cuius ingenio totius molis debetur diagraphes), Carolus Madernus aliique eximii structoriae et marmoreae artis magistri, suis operibus aedem condecorarunt. Deficiente autem soli spatio, ne stati fines longitudini deessent, fabricae auctores, nulli sumptui parcentes, in ipsius fluminis alveo fundamenta iacere ausi sunt. Quamquam vero unius fere et alterius saeculi diutino intervallo, publicis rebus saepe turbatis, ipsaque Urbe a Borbonio obsessa et vastata, structurae opus interceptum, ideoque pluries denuo coeptum fuerit; tandem, redeunte Paulo PP. V, rec. mem. Decessore Nostro, immane templum omnibus numeris absolutum est feliciter, ibique ad tramitem decretorum Leonis PP. X et Clementis PP. VII, rec. mem. Praedecessorum Nostrorum, paroecia constituta fuit. Insequente demum saeculo decimo octavo, Clemente XII, Pont. Max. Praedecessore Nostro, supremum Ecclesiae clavum obtinente, conspicua frons, quae urbanam viam spectat, quam vocant « Iuliam », Alexandro Galilaeio architecto, addita fuit illi Florentinorum templo, quod pulcherrimis

almae huius Urbis sacris aedibus merito recensetur. A clero exinde ecclesiasticis officiis muniisque ibidem peragendis attributo, nomen templi denique ocius in dies adauctum. Siquidem inter priscos ecclesiae domusque continentis rectores honestissime numeratur divus Philippus Nerius, Romanorum apostolus, eiusque simul asseclae commorati ibi sunt, viri doctrina vitaeque sanctimonia insignes, qui primi sodales fuere ineuntis Congregationis Oratorii, ipsum Philippum patrem suum legiferum feliciter sortiti. Nec minus aetate nostra sacris muneribus aedes Florentinorum enitet. Capitulo enim Conlegiato Summorum Pontificum benevolentia privilegiis atque honoribus largiter praedito, olim ad Ss. Celsi et Iuliani ecclesiasticis muniis fungenti, per Literas sub plumbo die XXIV octobris anni MCMVI datas, fel. rec. Pius PP. X, Decessor Noster, largitus est, ut quae officia suis Constitutionibus praescripta atque imposita iamdudum ibi fuere, ea omnia in posterum ad S. Ioannis Baptistae gentis Florentinae rite Canonici persolvere teneantur, ipsius Capituli archipresbytero Parochiae cura perpetuo concredita. Nec, praeter eundem, arbitramur quod plurimae Sanctorum Coelicolum relliquiae (quarum nonnullae insignes) ibidem religiosissime asservantur ac templum copiosa itemque divite supellectili refertum est nec non indulgentiis ac privilegiis ab hac Sancta Apostolica Sede abunde ditatum. His omnibus permoti, dilecti filii Florentinae archisodalitatis a Pietate moderatores Nos enixis precibus rogarunt, ut urbano templo gentis suae, tot ac tantis omnigenae artis operibus praestantissimo et Praedecessorum Nostrorum singularibus beneficiis honestato, Basilicae titulum ac dignitatem conferre perpetuo dignaremur; Nosque, memoria repetentes tam illustres inclytae ipsius aedis memorias, votis his annuendum libenti quidem animo aestimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi pro Sacris Ritibus tuendis praepositis, apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi, perpetuumque in modum, templum in honorem S. Ioannis Baptistae ac Ss. martyrum Cosmae et Damiani, gentis Florentinae, hac alma in Urbe Deo dicatum, simplici Basilicae appellatione sive titulo donamus, atque illius archisodalitati a Pietate itemque Capitulo et clero privilegium largimur deferendi tintinnabulum et conopeum, cui liceat addere ecclesiae ipsius insigne, vulgo *stemma*, non tamen auro vel argento exornatum. Porro haec concedimus, decernentes praesentes Literas semper validas, firmas atque efficaces exstare et permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super

his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIX augusti MCMXVIII, Pontificatus Nostri anno quarto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

SEMINARIO PATRIARCHALI VENETIARUM PRIVILEGIA ET INDULGENTIAE CONCEDUNTUR, ET ECCLESIA MATRIX MURIANENSIS S. DONATI TITULO ABBATIAE DECORATUR, ADDITO CONTITULARI S. CYPRIANO EP. M.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Affert ad Nos dilectus filius Noster Petrus S. R. E. presbyter cardinalis La Fontaine, patriarcha Venetiarum, velle se, die quarto decimo proximi mensis, sollemni ritu centesimum recolere annum ex quo Seminarium Patriarchale ab aedibus abbatiae Murianensis S. Cypriani sedem suam ad locum transtulit prope templum S. Mariae a Salute, quem hodie etiam obtinet. Propositum sane dignum cui et commendatio accedat Nostra et nonnullarum largitio gratiarum. Quae quidem eiusmodi translationem, Seminario Patriarchali utilem, consecuta sunt tristia, ea profecto videntur ab Apostolica Sede aliquid postulare levaminis. Dolendum enim ex eo tempore non modo abbatiale illud templum, vetustate, marmorum varietate et pretiosis musivae artis operibus insigne, spoliatum eversumque omnino esse, sed etiam incliti martyris Cypriani in Seminario ipso oblitteratam sensim memoriam. Placet igitur, quantum in praesenti fieri potest, utrique afferre incommodo remedium, ut direptae dirutaeque abbatiae recordatio apud Venetos aliquo pacto reviviscat et, in Patriarchali Seminario, sancti Patroni, qui olim tanto in honore fuit, posthac et nomen et cultus denuo vigeat ac revirescat. Itaque, apostolica Nostra auctoritate, harum Litterarum vi, omnibus qui ad Seminarium Patriarchale hodie quoquo modo pertinent vel antehac pertinuerunt, si hoc anno, die quarto decimo proximi mensis, quo die centesimus translationis annus, uti supra diximus, recoletur, rite confessi ac sacra Synaxi refecti, Seminarii templum visitaverint ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint, indulgentiam plenariam, defunctis quoque applicabilem, benigne in Domino concedimus.

Liceat praeterea quotannis, in eodem Seminario, feria v post octavam Paschatis, quo fere tempore S. Cyprianum episcopum et martyrem tradunt e superstitione ethnicorum in Ecclesiae sinum receptum esse, Missam de eodem sancto peragere, eoque ipso die quotquot de Seminario sunt vel fuerunt, ut superius diximus, iisdem servatis condicionibus, quotannis, plenariam peccatorum suorum remissionem indulgentiamque consequantur. Ecclesiam denique matricem Murianensem, quae a S. Donato nuncupatur, quaeque olim S. Cypriani abbatiam subiectam habuit, perhonorifico abbatiae titulo honestamus, eidemque sanctum Cyprianum episcopum et martyrem contitularem designamus. Praesentibus perpetuo valituris. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die II mensis octobris MCMXVIII, Pontificatus Nostri anno quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD PETRUM S. R. E. CARD. GASPARRI, A SECRETIS STATUS, POST PACTAS ITALIAM INTER ET AUSTRIAM INDUTIAS.

Signor Cardinale,

Dopo gli ultimi fortunati successi delle armi italiane, i nemici di questa Sede Apostolica, fermi nel loro proposito di sfruttare a suo danno tanto i tristi quanto i lieti avvenimenti, hanno procurato e procurano di eccitare contro di essa l'opinione pubblica italiana esultante per la ottenuta vittoria, quasi che il Sommo Pontefice ne fosse invece in cuor suo dispiacente.

Ella, signor Cardinale, ben conosce per quotidiana consuetudine i Nostri sentimenti, come altresì quale sia la prassi e la dottrina della Chiesa in simili circostanze. Nella lettera del 1° agosto 1917 ai Capi delle diverse Potenze belligeranti Noi facemmo voti, ripetuti poi anche in altre occasioni, perchè le questioni territoriali fra l'Austria e l'Italia ricevessero soluzione conforme alle giuste aspirazioni dei popoli; e recentemente abbiamo dato istruzione al Nostro Nunzio in Vienna di porsi in amichevoli rapporti colle diverse nazionalità dell'Impero Austro-

Ungarico che ora si sono costituite in Stati indipendenti. Egli è che la Chiesa, società perfetta, che ha per unico fine la santificazione degli uomini di ogni tempo e di ogni paese, come si adatta alle diverse forme di Governo, così accetta senza veruna difficoltà le legittime variazioni territoriali e politiche dei popoli.

Crediamo che se questi Nostri giudizi ed apprezzamenti fossero più generalmente conosciuti, nessuna persona assennata vorrebbe insistere nell'attribuirci un rammarico che non ha fondamento.

Non possiamo peraltro negare che una nube turba ancora la serenità nell'animo Nostro, perchè non sono cessate dovunque le ostilità, ed il fragore delle armi cagiona ancora in più luoghi e preoccupazioni e timori. Ma, sperando che la lieta aurora di pace, spuntata anche sul Nostro diletto paese, non tardi ormai a rallegrare gli altri popoli belligeranti, Noi pregustiamo la dolcezza di quel giorno, non più lontano, in cui la carità tornerà a regnare fra gli uomini e la universale concordia stringerà le Nazioni in lega feconda di bene.

Ci è caro intanto di confermare a lei, signor Cardinale, la Nostra particolare benevolenza, e vogliamo che di questa Le sia nuovo pegno la benedizione apostolica che le impartiamo con effusione di specialissimo affetto.

Dal Vaticano, 8 novembre 1918.

BENEDICTUS PP. XV

II

AD LUDOVICUM THEISSLING, ORDINIS PRAEDICATORUM MAGISTRUM GENERALEM, DE « SUMMA CONTRA GENTILES », EDITA A COLLEGIO SODALIUM DOMINICIANORUM, QUI OPERUM S. THOMAE AQUINATIS LEONIANAM EDITIONEM CURANT.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Quod nuper obtulisti Nobis, vulgatum sodalium collegiatorum studio, qui omnium operum S. Thomae Aquinatis Leonianam editionem curant, volumen XIII, quo *Summa contra Gentiles* continetur, grato accepimus libentique animo, praesertim cum esset Nobismet ipsis eximia pietatis significatione dedicatum. Idem perdiligenter exactum videmus ad eam normam quam editionis huius curatoribus decessor ille Noster fel. rec. dederat: nihil enim hic emendatius desiderari potest, quod ad lectionem attinet, nihil, quod ad formas litterarum, elegantius. In quo non solum habetur ex probatissimis codicibus manu scriptis atque ex ipso autographo

expressum, quicquid scripsit Doctor Angelicus, sed etiam, cum, appendicis loco, collecta proponantur quaecumque is semel iterumque corrigendo mutavit, mirari licet ac discere quemadmodum ad perfectionem absolutionemque hoc opus adduxerit. Etenim tamquam in suo genere absolutissimum, ubi prodiit in lucem, celebrari coeptum est, cum ab iis qui christianam sapientiam via et ratione ignaris exponerent, tum ab iis qui ab infidelium et acatholicorum impugnatione tuerentur. Et merito: siquidem Scholasticorum ratio seu methodus certis principiis positis subtiliter et presse concludendi quod sit consequens, mirifice accommodata est ad illustrandam veritatem ac tuendam: atque huius disciplinae Thomas, propter divinam quamdam vim et facultatem ingenii, facile princeps habetur. Hic autem liber, cuius incredibilem ubertatem et copiam praeclaris commentariis Ferrariensis explicavit, adeo vetustatem non sensit, ut, si pauca exceperis, in usum horum temporum admodum factus esse videatur: quam ob causam optandum ut omnino omnes, quotquot catholicae fidei defensioni dant operam, inde maxime sumant arma quibus utantur felicissime. Vobis igitur, qui in demandato munere exsequendo egregie Apostolicae Sedis exspectationem sustinetis, remque adhuc confecistis et Pontificatu maximo et vestro Ordine plane dignam, vehementer gratulamur. Nostis enim non minus, quam sapientissimum decessorem Nostrum Leonem XIII, Nos Aquinatis gloriae studere, ac velle ut hic tantus Doctor, quo inimicius ab haereticis huius aetatis appetitur, eo impensius ab alumnis Ecclesiae in philosophiae cultu sacrisque disciplinis, tamquam dux et magister, observetur. Auspicem divinorum munerum et paternae benevolentiae Nostrae testem, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili, Leoniano sodalium collegio operibus S. Thomae edendis, praecipue dilectis filiis Constantio Suermondt et Petro Paulo Mackey, qui sollerter docteque inde ab initio in hoc opere elaborarunt, atque universae dominicianae Familiae amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XVII mensis novembris MCMXVIII, Pontificatus Nostri anno quinto.

BENEDICTUS PP. XV

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

DECRETUM

DE CLERICIS E MILITIA REDEUNTIBUS

Redeuntibus e militari servitio clericis, oportet ut Ordinarii omnes maximo cum studio nitantur eos omnes a mundano pulvere detergere, quo inter armorum strepitus et quotidiana pericula pronum est etiam religiosa corda sordescere, eosque ab irregularitatibus et ab impedimentis quae dimicando contraxerint liberare. Hoc sane exigit ipsorum clericorum bonum, fidelium animarum salus et Ecclesiae utilitas.

Itaque Beatissimus Pater Benedictus PP. XV, dum cum Episcopis universis impense dolet grave vulnus ecclesiasticae disciplinae illatum clericos adigendo ad militare stipendium faciendum, quod, praeter reliqua, tot paroecias spiritualibus subsidiis et Seminaria suis alumnis magno cum christianae plebis detrimento privavit; in praesenti cum pax diu desiderata in eo iam sit ut lucescere videatur, ad sanctum finem assequendum renovandi in sacerdotibus a militia reversis ecclesiasticum spiritum et diluendi noxas quas forte contraxerint, auditis haud paucis Archiepiscopis nationum omnium quae inter se praesenti bello dimicarunt, de consulto peculiaris coetus Emorum Cardinalium, haec quae sequuntur, statuit ac decrevit:

CAPUT I.

De irregularitatibus.

1. Omnibus Ordinariis locorum et religiosorum facultas conceditur dispensandi ab irregularitate ex defectu corporis cum suis sacerdotibus e militari servitio revertentibus, quoties ex testimonio scripto magistri caeremoniarum, qui sacerdotem examini subiecerit, plane constiterit ipse posse sine alieno auxilio servare cum decore omnes ritus necessarios

in Missae celebratione praescriptos; onerata super hoc ipsorum Ordinariorum conscientia.

In casibus vero gravioribus vel dubiis, et quoties agatur de non promotis ad sacerdotium, recurrendum erit ad S. Sedem.

2. Pariter omnibus Ordinariis facultas conceditur dispensandi, saltem ad cautelam, ex irregularitate, quae a canonistis olim dicebatur *ex defectu lenitatis*, quoties sacerdotes, clerici et seminariorum seu religionum alumni in eam incurrerint non ex facto proprio sed ex necessitate, coacti nempe ad arma capessenda et mortem vel mutilationem forte inferendam. Quoties vero agatur de clericis in sacris qui, non legum necessitate coacti, sponte sua se obtulerunt ad arma suscipienda, aut ea susceperunt, pro dispensatione ad S. Sedem erit recurrendum, firmo tamen praescripto can. 188, n. 6°.

Quapropter Ordinarii, praevio examine in singulis casibus, decernant cum revertentibus e militia quos ab irregularitate absolvere possint, quos ad S. Sedem remittere debeant.

Ipsi autem sacerdotes qui e militia revertuntur et sciunt se irretitos esse irregularitate S. Sedi reservata, ne audeant sacris ministrare ante obtentam dispensationem.

Caput II.

De dandis et assumendis informationibus.

3. Singuli locorum Ordinarii de clericis et Seminariorum alumnis alterius iurisdictionis, qui in sua dioecesi militare servitium obeuntes per notabile tempus commorati sunt, vel adhuc commorentur, notitias, quantum fieri potest plenas, propriis illorum Ordinariis quam cito praebere accuratissime satagant: idque gravissimum conscientiae officium esse reputent, quo neglecto, haud modica christianae rei oriri poterunt detrimenta.

Notitias autem, quas Ordinarii de suis clericis et alumnis receperint, complere studeant per informationes ab aliis fontibus ac personis, ad rem quam diligentissime assumptis, ac demum per examen etiam personale de quo infra.

Caput III.

De sacerdotibus saecularibus et regularibus.

4. Sacerdotes, sive saeculares sive religiosi, redeuntes e militia, intra decem dies a reditu tenentur se sistere coram Ordinario suo eique exhibere litteras Ordinarii Castrensis vel saltem militaris cappellani sui,

aliaque documenta quae testimonium reddant de eorum vita et moribus; quae omnia proinde secum afferre curabunt. Ordinario autem eos percontanti de iis quae pertinent ad externam seu publicam vitae rationem quam in militia duxerunt, de operibus ibi actis, de locis ubi commorati sint, respondere ex conscientia secundum veritatem iubentur.

Qui intra tempus superius praefixum Ordinarium suum non adibunt, suspensi manent ipso facto a divinis: a qua censura non relevabuntur, nisi quum quae supra mandata sunt impleverint.

5. Omnes sacerdotes, sive saeculares sive religiosi, intra tempus ab Ordinario suo designandum (quod sine iusta et necessaria causa nimium protrahere non licebit), secedere debebunt in aliquam piam domum ab Ordinario designatam ad spiritualia exercitia peragenda, iuxta ipsius Ordinarii praescriptiones.

Qui huic praecepto non satisfecerint, manebunt pariter ipso facto suspensi a divinis, a qua censura non liberabuntur, nisi quum exercitiorum domum ingredientur.

6. Quum spiritualia exercitia, ut fructuose fiant, peragi debeant in aliqua pia domo a mundanis rumoribus remota, in silentio, sub ductu prudentis ac pii directoris et cum subsidio praedicatorum et confessariorum, qui cum doctrina et prudentia vitae sanctitatem coniungant, necesse est ut Ordinarii multo cum studio haec omnia comparent.

Sed quum vix possibile sit ut singulae dioeceses et religionum provinciae domum pro spiritualibus exercitiis plene instructam habeant; Episcopi curent cum aliis eiusdem provinciae aut regionis Presulibus convenire ad communem aliquam domum designandam et instruendam. Idem ut Ordinarii religiosorum peragant praecipitur.

7. Quum sacerdotum reversorum a militia non eadem sit conditio, neque par necessitas abluendi conscientiam et renovandi ecclesiasticum spiritum, Ordinariorum prudentiae relinquitur breviorem vel longiorem spiritualium exercitiorum cursum pro singulis statuere; ita tamen ut nemo minus quam octo integros dies spiritualis recessus impleat.

8. Ob eamdem causam in singulis casibus Ordinarii definient, utrum, post spiritualia exercitia peracta, sacerdotes ad pristina officia sive curae animarum, sive magisterii aut regiminis in Seminariis aut similia sint statim restituendi, vel secus.

Ad hunc finem tribuitur facultas Episcopis removendi ad tempus ab animarum cura, ab officio confessarii, a regimine et magisterio alumnorum in Seminario, qui durante militia non bene se gesserint, sive iidem suspensi fuerint a divinis, sive non; eosque adigere poterunt ad vivendum ad tempus vel in aliqua religiosa domo, vel sub ductu

pii et prudentis sacerdotis cum obligatione pia aliqua exercitia ex praescripto faciendi.

Idem in paribus casibus statuant Ordinarii religiosorum pro suis subditis, quos etiam voce activa et passiva ad tempus privare poterunt et ad vivendum in aliquo strictioris observantiae conventu adstringere. Superioribus autem generalibus facultas insuper tribuitur removendi superiores provinciales et locales, quoties ex eorum agendi ratione in militia id necessarium esse ducant.

Caveant tamen Ordinarii, quantum fieri potest, ne sacerdotes sive saeculares sive regulares sedem figant in locis ubi, militare servitium obeuntes, diu commorati sint.

In casibus vero dubiis vel gravioribus, Ordinarii ad S. Sedem recurrant.

9. Denique, attentis peculiaribus nostri temporis conditionibus, conceditur Ordinariis dioecesanis facultas ad quinquennium valitura, qua, exigente animarum necessitate, si desint sacerdotes unicuique paroeciae proprii, committere possint uni eidemque sacerdoti curam duarum vel etiam trium paroeciarum, et transferre parochos a paroecia sua ad aliam magis centralem ex qua facilius succurrere possint fidelibus ipsorum curae commissis.

Caput IV.

De alumnis Seminariorum.

10. Omnes Seminariorum alumni, qui post militare servitium ad pium locum redire volent:

a) Ordinario suo se sistent, eodem prorsus modo ac de sacerdotibus superius est dictum.

b) Ordinarius circa examen et notitias assumendas eadem ratione se geret ac cum sacerdotibus.

c) Si ex hoc examine aliisque argumentis et documentis constiterit aliquem haud bene se gessisse in militia, Episcopus, habito cum deputatis super disciplina et cum rectore Seminarii consilio, eum a regressu in Seminarium repellat.

d) Si aliter constiterit, Episcopus, habito cum iisdem deputatis et rectore Seminarii consilio, petitionem admittat; sed sub modo et conditionibus quae in sequentibus indicantur.

e) In primis alumnum iubeat spiritualia exercitia peragere et quoad locum, tempus et modum spiritualis recessus Episcopus statuat ac decernat quod magis in Domino expedire in singulis casibus censeat, servatis, quantum fieri poterit, iisdem regulis ac cum sacerdotibus.

f) Post spiritualia exercitia, videat pariter, pro sua prudentia et cum consilio ut supra, utrum expediat alumnum a militia reversum cum ceteris statim admittere, an per aliquod tempus seorsim sub speciali vigilantia eum cum aliis a militia reversis detinere.

11. Alumni in Seminarium reversi studia prosequentur inde adamussim incipiendo ubi ea abruperunt, et integrum cursum perficiant.

12. Quoad ordinationem, Episcopi, memores plus quam alias apostolici illius praecepti (*ad Thim.*, I, cap. V): « Manus cito nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis », caveant a promovendis suis alumnis, praesertim ad maiores Ordines, antequam per aliquot menses eos rite comprobaverint, onerata super hoc gravissime eorum conscientia.

Caput V.

De novitiis clericisque religiosis.

13. Quoad novitios et clericos diversarum religionum, qui post militare servitium ad religionem suam revertuntur, eaedem cum proportione serventur regulae ac de Seminariorum alumnis praescriptae sunt.

14. Transitus religiosorum, post militare servitium, ad clerum saecularem eorumque admissio in Seminarium prohibita manent iuxta communis iuris praescriptum.

Caput VI.

De laicis aut conversis variarum religionum.

15. Qui fratres conversi vel laici in variis religionibus nuncupantur et post militare servitium ad conventum redeunt, consueto ut supra examini Superiores subiiciant; et si bene in militia eos se gessisse constet, praeviis spiritualibus exercitiis, cum cautelis et regulis in superioribus articulis nuntiatis, eos denuo in communitatem admittant.

Si vero constet eos se male gessisse et votis solemnibus ligati non fuerint, dimittant et hoc ipso a votis omnibus, etiam castitatis perpetuae absoluti erunt.

Quod si votis solemnibus obstricti fuerint, Superiores casum deferant ad S. Congregationem de Religiosis, et interim eos iubeant penes consanguineos suos, vel in monasterio, sed seorsim, vivere.

Caput VII.

De clericis in sacris, saecularibus vel regularibus, qui in graviora crimina prolapsi fuerint.

16. Cum clericis in sacris, qui forte in aliquod ex maioribus delictis, durante militari servitio, misere lapsi forent, quum redeunt, Ordinarii paterne quidem se gerant, sed ad eorum emendationem et salutem et in publicum Ecclesiae bonum, non omittent in singulis casibus iuxta criminum naturam procedere, prout in lib. V Codicis praescribitur, praesertim si in infamiam iuris vel facti incurrerint.

Cum iis vero qui per lugendum nefas a suis votis vel etiam a religione apostatae ad saecularem statum transiverint, iidem Ordinarii boni pastoris officium, quantum in ipsis est, agere non omittant, errantes oves opportune quaerendo. Curent insuper pro viribus ut, saltem in aliorum fidelium scandalum et perniciem, eorum prava exempla ne cedant.

Meminerint praeterea officii sui esse in relatione de dioecesis vel religionis statu aperte innuere an et quot apostatae deplorari apud ipsos debuerint.

***

Haec omnia Sanctitas Sua districte ab omnibus Ordinariis servari mandat, nec plane dubitat, attenta singulari rei gravitate, quominus omnes et singuli peculiarissimum impensuri sint studium, ut quae praescribuntur plene et ad unguem impleantur.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 25 Octobris 1918.

✠ C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

† V. Sardi, Archiep. Caesarien., *Adsessor.*

II

DE RELATIONIBUS DIOECESANIS

FORMULA A PRIMO ANNO QUINQUENII III, HOC EST AB ANNO 1921, SERVANDA IN RELATIONIBUS IPSIS CONFICIENDIS.

Per decretum *A remotissima,* datum die 31 decembris 1909, determinata fuerunt tempus et ratio, quibus ab Ordinariis conficiendae forent relationes dioecesanae ad Apostolicam Sedem; simul autem dabatur *Formula,* quam Episcopi sequi deberent in eiusmodi relationibus exarandis. Verum, promulgato, superiore anno, novo Codice canonici iuris, quo nonnulla innovata sunt aliaque aliter ordinata, expedire visum est ac porro oportere ut memorata *Formula* aliquantum immutaretur, quo eiusdem Codicis praescriptionibus plenius responderet atque omnimode cohaereret.

Itaque, de mandato SSmi D. N. Benedicti PP. XV, nova haec *Formula,* ab ipsa Sanctitate Sua revisa et approbata, ab universis Ordinariis in posterum adhibenda erit in relationibus conficiendis, incipiendo scilicet a primo anno quinquennii tertii, hoc est ab anno 1921.

* * *

I. Relatio *latina lingua* conscribenda est, et ab ipso Ordinario subsignanda, adiectis die, mense et anno quibus data fuerit.

II. In prima cuiusque Ordinarii relatione ad singulas quaestiones, quae infra ponuntur, accurate ac plene responderi debet.

III. In relationibus, quae primam sequentur, Ordinarii omittere poterunt ea omnia, quae partem materialem status dioecesis respiciunt et immutata manserint.[1]

[1] Ad Ordinariorum commoditatem sequentes canones *Codicis iuris canonici* hic referuntur:

CAN. 340.

§ 1. *Omnes Episcopi tenentur singulis quinquenniis relationem Summo Pontifici facere super statu dioecesis sibi commissae secundum formulam ab Apostolica Sede datam* (cfr. can. 215, § 2; 319, § 2).

§ 2. *Quinquennia sunt fixa et communia, atque computantur a die 1 Ianuarii 1911; in primo quinquennii anno relationem exhibere debent Episcopi Italiae, insularum Cor-*

Caput I.

Generalia de statu materiali personarum et locorum.

1. Indicet Ordinarius nomen et cognomen suum, aetatem, originis locum, et institutum religiosum, hoc est *religionem*, si ad aliquam pertineat; quando fuerit consecratus, vel, si Abbas sit, benedictus; quando dioecesis regimen susceperit.

Si Episcopum Auxiliarem habeat, an datus sit personae vel dioecesi.

2. Breviter exponat quaenam sit origo dioecesis, quinam eius titulus seu gradus hierarchicus, quae privilegia potiora;

si metropolitana sit, an et quas habeat suffraganeas sedes; et quem Ordinarium appellationis iuxta *Codicem*, can. 1594 § 2, teneat;

si vero suffraganea sit, quem Metropolitam habeat; et num apud illum, vel apud alium Antistitem pro *Conferentiis episcopalibus* conveniat;

si denique nulli Metropolitae suffragetur, quem Metropolitam pro Concilio provinciali, pro *Conferentiis* et pro iudicio appellationis teneat iuxta cann. 285, 292 et 1594 § 3.

3. Dicat praeterea:

a) quinam locus residentiae Ordinarii, cum indicationibus ad epistolas inscribendas necessariis;

sicae, Sardiniae, Siciliae, Melitae, et aliarum minorum adiacentium; in altero, Episcopi Hispaniae, Portugalliae, Galliae, Belgii, Hollandiae, Angliae, Scotiae et Hiberniae, cum insulis adiacentibus; in tertio, ceteri Europae Episcopi, cum insulis adiacentibus; in quarto, Episcopi totius Americae et insularum adiacentium; in quinto, Episcopi Africae, Asiae, Australiae et insularum his orbis partibus adiacentium.

§ 3. *Si annus pro exhibenda relatione assignatus inciderit ex toto vel ex parte in primum biennium ab inito dioecesis regimine, Episcopus pro ea vice a conficienda et exhibenda relatione abstinere potest.*

Can. 341.

§ 1. *Omnes et singuli Episcopi eo anno quo relationem exhibere tenentur, ad Urbem, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli sepulcra veneraturi, accedant et Romano Pontifici se sistant.*

§ 2. *Sed Episcopis qui extra Europam sunt, permittitur ut alternis quinquenniis, idest singulis decenniis, Urbem petant.*

Can. 342.

Episcopus debet praedictae obligationi satisfacere per se vel per Coadiutorem, si quem habeat, aut, ex iustis causis a Sancta Sede probandis, per idoneum sacerdotem qui in eiusdem Episcopi dioecesi resideat.

b) quaenam amplitudo dioecesis, ditio civilis, caeli temperies, lingua;

c) quaenam summa incolarum et praecipua oppida; quot inter incolas sint catholici; si autem varii adsint ritus, quot catholici in singulis, et si acatholici inveniantur, quot sint, et in quales sectas dividantur;

d) qui numerus sacerdotum saecularium, clericorum et alumnorum Seminarii;

e) utrum adsit Capitulum cathedrale, an potius coetus consultorum dioecesanorum; an adsint alia Capitula, vel sacerdotum coetus instar Capitulorum, seu Communiae, et quot;

f) in quot *vicariatus foraneos, decanatus, archipresbyteratus* aliasve circumscriptiones dioecesis divisa sit; quot sint paroeciae, cum numero fidelium earum quae maximae vel minimae sunt; an adsint paroeciae per linguas seu nationes distinctae, et an per familias et non territorio divisae, et quo iure; quot aliae ecclesiae vel oratoria publica adsint; sitne sacer aliquis locus celeberrimus, et qualis, cann. 216, 217;

g) utrum et quaenam *religiones* virorum habeantur, cum numero domorum et religiosorum sacerdotum;

h) utrum et quaenam *religiones* mulierum, cum numero domorum et religiosarum.

Caput II.

De administratione temporalium bonorum, de inventariis et archivis.

4. An et quomodo iuxta civiles loci leges, facultas possidendi, acquirendi et administrandi, quae Ecclesiae propria est, sarta tectaque sit; an potius coarctata; et si ita sit, quaenam sit conditio cleri et ecclesiarum.

5. An institutum sit penes curiam *Consilium administrationis* et quibusnam constet: et num Episcopus in administrativis actibus maioris momenti illud audierit iuxta praescripta can. 1520.

6. An administratores particulares, sive ecclesiastici sive saeculares, cuiusvis ecclesiae etiam cathedralis, aut loci pii canonice erecti, aut confraternitatum, reddant quotannis Ordinario rationem suae administrationis. Can. 1525.

7. An servata sint praescripta can. 1523 circa modum administrationis, et confectionem librorum accepti et expensi;

can. 1526 de non inchoandis litibus sine Ordinarii scripta licentia;

can. 1527 de abstinendo ab actibus ordinariam administrationem excedentibus;

et can. 1544 seqq. circa congruam dotem, tabulas piarum fundationum, aliaque.

8. An qui bona fiduciaria ad pias causas acceperint, servent quae can. 1516 statuit, praesertim circa rationem Ordinario reddendam.

9. In venditione, oppignoratione, permutatione, locatione et emphyteusi bonorum servataene sint fideliter ab omnibus normae cann. 1530-1533, 1538-1542: et si non, quae remedia adhibita.

Praecipua quae acta sunt his de rebus negotia referantur.

10. Circa decimarum et primitiarum solutionem serventurne laudabiles consuetudines, praecavendo tamen a dura exactione. Can. 1502.

11. Circa oblationes in commodum paroeciae et missionis serventurne praescripta can. 1182 de earum administratione et ratione Ordinario reddenda; et collectores abstineantne a vexatoria et odiosa requisitione.

12. Circa missarum stipem quomodo serventur quae can. 831 praescribit de taxa synodali;

quae can. 835 de non colligendis a sacerdotibus missis, quibus intra annum ipsi satisfacere nequeant;

quae can. 841 de transmissione ad Ordinarium missarum exuberantium;

quae cann. 843 et 844 de libro tam personali quam ecclesiarum proprio pro missis adnotandis.

13. An inventaria immobilium, mobilium et sacrae supellectilis uniuscuiusque ecclesiae, parochiarum, capitulorum, confraternitatum aliorumque piorum locorum, quae canonice erecta sint, confecta in duplici exemplari, alio pro pio opere, alio pro Curia episcopali habeantur iuxta cann. 1296, 1522.

Cautum ne sit, et quomodo, ne morte rectoris ecclesiae, aut superioris pii operis mobilia et supellectilia disperdantur aut subtrahantur. Cann. 1296, 1300-1302.

14. An Episcopus archivum habeat ad tramitem cann. 375-378 erectum et custoditum; et cum documentis et libris de quibus in cann. 470 § 3, 1010, 1047, 1107; a quo tempore documenta incipiant, et an pergamenae et incunabula habeantur: catalogine confecti sint;

an aliud quoque secretum archivum, vel saltem armarium obseratum, in qua scripturae secretae custodiantur, servatis regulis cann. 379-380.

15. An ecclesia cathedralis, collegiatae, paroeciales, confraternitates et pia loca canonice erecta, sua quoque archiva detineant, cum documentis cuicumque piae causae propriis, cum inventariis mobilium et immobilium et cum catalogo omnium documentorum;

et exemplar eiusdem catalogi exhibitumne fuit Curiae episcopali, et in archivo Curiae repositum iuxta can. 383.

Caput III.

De fide et cultu divino.

16. Utrum graves errores contra fidem serpant inter dioecesis fideles; vel aliqua praxis superstitiosa aut ab institutis catholicis aliena in dioecesi vigeat; an modernismi, theosophismi, spiritismi lues dioecesim infestet, et an aliqui e clero eisdem erroribus infecti sint. Quaenam huius mali fuerit, vel adhuc sit causa.

Adsitne *Consilium a vigilantia,* quot personis constet, et quo fructu munera sua expleat.

An professio fidei cum iuramento antimodernistico exigatur, et ab omnibus ad quos spectat fideliter praestetur iuxta can. 1406 et decretum S. Officii 22 Martii 1918.

17. Utrum divinus cultus libere exerceatur; sin minus, unde obstacula proveniant: a civilibusne legibus, an ab hostilitate perversorum hominum, vel ab alia causa; quaenam ratio suppetat ad ea amovenda, et num adhibeatur.

18. An Ecclesiae iura circa coemeteria sarta tectaque sint, et canonicae de his leges servari possint, et serventur. Cann. 1205 seqq.

19. Utrum in cultu divino, in Sanctorum, sacrarum imaginum et reliquiarum veneratione; in sacramentorum administratione; nec non in sacris functionibus, sive quoad ritus sive quoad linguam et cantum, leges canonicae ac liturgicae serventur.

An in his, et quaenam, irrepserint singulares consuetudines; sitne cura ut prudenter submoveantur, an potius tolerentur, et quanam de causa. Can. 731 seqq.; can. 1255 seqq.

Adsintne in ecclesiis picturae, statuae aliaque a sanctitate loci aliena, vel minus consona liturgicis legibus; et quid fiat ut amoveantur. Arceanturne semper a domo Dei profani conventus, et nundinae etiam ad pias causas. Can. 1178.

20. Utrum numerus ecclesiarum in singulis oppidis vel paroeciis fidelium necessitati sufficiat.

21. An generatim ecclesiae mundae sint, decenter ornatae et supellectili sufficienti instructae.

Adsintne egentes, squalidae, fatiscentes, et an et quid agatur ut reficiantur.

Recenseantur ecclesiae, si adsint, structurae arte, picturis aut pretiosa supellectili insignes: et dicatur num congrua de his omnibus cura adhibeatur.

22. An ingressus in ecclesias, dum sacra aguntur, sit, prout debet, prorsus absolute semperque gratuitus. Can. 1181.

23. An ecclesiae rite custodiantur ne furtis et profanationibus obnoxiae fiant:

et eae in quibus SS. Eucharistia asservatur, praesertim paroeciales, quotidie per aliquot horas fidelibus pateant iuxta can. 1266:

quomodo observentur: cann. 1267 et 1268 circa custodiam SSmi Sacramenti in uno tantum loco et altari; et circa decorem et ornamentum praecellentissimum altaris eiusdem;

can. 1269 circa tabernaculi statum;

can. 1271 circa lumen coram SSmo.

Caput IV.

De iis quae ad Ordinarium pertinent.

24. Indicet Ordinarius quibus redditibus ipse qua talis fruatur, sive sint ex bonis immobilibus, ex publico foenore vel aerario, ex incertis Curiae, ex dioecesis contributione, sive ex aliis causis: et an sibi sufficientes sint;

qualem domum episcopalem inhabitet, et cum quibusnam convivat:

an et quale cathedraticum exigat iuxta can. 1504:

an et quales alias exactiones forte imposuerit iuxta cann. 1505, 1506:

utrum aliquo aere alieno sive qua Ordinarius, sive qua persona privata gravetur; et qua ratione eius exstinctioni consulat.

25. An episcopales aedes et bona mensae sive mobilia sive immobilia, accurato inventario confecto, curaverit iuxta praescripta cann. 1483, 1299 § 3 et 1301.

26. An in ultima sedis vacatione praeter Vicarium Capitularem oeconomus quoque constitutus fuerit pro mensae bonis: et res bene gestae fuerint iuxta cann. 432, 433.

27. Quomodo residentiae legi satisfaciat; qua frequentia pontificalia peragat, conciones habeat et pastoralibus litteris clerum et populum instruat; quomodo caveat ut ecclesiasticae leges notae fiant, et ut ab omnibus fideliter serventur. Can. 336.

28. Qua frequentia sacramentum confirmationis administret; et quomodo provideat, si ipse per se omnium necessitatibus consulere nequeat.

Serventurne in huius sacramenti collatione regulae de aetate confirmandorum et de patrinis.

29. Quot in quinquennio sive per se sive per alium ad sacros ordines promoverit. Et an servaverit leges de non promovendis *a*) qui necessarii non sint vel utiles iuxta can. 969; *b*) qui saltem integrum theologiae curriculum in Seminario non peregerint. Can. 972 § 1.

An numerus ordinatorum par fuerit necessitati dioecesis.

An aliquem incardinaverit, qua de causa, et num iuxta legem can. 111 seqq.

30. An servatae sint regulae can. 877 seqq. in concedenda facultate vel licentia sacramentales confessiones audiendi;

et can. 893 seqq. circa casus reservatos.

31. Circa sacram praedicationem, an consuluerit ut iuxta Const. S. P. Benedicti XV et normas a S. C. Consistoriali datas die 28 Iunii 1917 omnia rite procederent; ac maxime ut servarentur praescripta can. 1340 seqq. circa licentiam concedendam et can. 1347 circa modum et argumentum concionandi.

An curaverit ut votum a can. 1345 expressum de brevi aliqua homilia in omnibus missis festivis habenda sensim ad effectum ducatur.

32. An et quo fructu avertere pro viribus studuerit fideles a nuptiis cum acatholicis, infidelibus, aut impiis iuxta cann. 1060, 1064, 1065, 1071.

33. An in quinquennio totam dioecesim ipse per se, aut per alium visitaverit iuxta cann. 343-346.

An praeter loca et res, libros et archiva, personas quoque clericorum visitaverit, eos singillatim audiendo, ut cognoscat quae sit uniuscuiusque vitae ratio, quae confessionis frequentia etc.

An inspexerit quoque quae habentur circa legatorum adimplementum et missarum manualium satisfactionem ac stipem, et an constiterit omnia ad legis normam procedere iuxta cann. 824-844.

Et si abusus aliquos hac in re detexit, referat.

34. Utrum et quomodo dioecesanam synodum celebraverit, et quando novissima synodus congregata fuerit. Cann. 356-362.

35. *Si sit Metropolitanus aut Conferentiarum episcopalium Praeses:* an et quando Concilium et quando Conferentias convocaverit; quinam interfuerint; et quo fructu res cesserit. Cann. 283-292.

Ceteri Episcopi: an Concilio provinciali, et Conferentiis ipsi per se, aut saltem per procuratorem, interfuerint. Can. 287.

36. Quomodo se habeat cum civili loci auctoritate; an episcopalis dignitas et iurisdictio sarta tecta ita semper servari potuerit, ut numquam, servilitate erga humanas potestates vel alio modo, detrimentum libertati et immunitati Ecclesiae, aut dedecus statui ecclesiastico obvenerit.

Caput V.

De Curia dioecesana.

37. Utrum Curia dioecesana aedes proprias, sufficientes et convenientes habeat; et si non, an et quomodo huic defectui consuli queat.

Exhibeatur prospectus officialium Curiae episcopalis, adiectis iudicibus synodalibus, examinatoribus, parochis consultoribus, censoribus librorum, aliisque peculiaribus administris. Can. 363 seqq.

38. De qualitatibus et opere Vicarii generalis et aliorum praecipuorum ministrorum adumbratio aliqua fiat.

39. Quinam sint Curiae proventus sive ex taxis, sive ex multis pecuniariis, sive ex aliis titulis: et quomodo erogentur.

Caput VI.

De Seminario.

40. Si dioecesis Seminario careat, quomodo consulatur pro comparandis sacerdotibus dioecesi necessariis.

An studium sit seligendi bonae spei iuvenes, e dioecesi oriundos, ad clerum indigenam creandum; quo fructu: et ubinam educentur. Can. 1353.

41. Si Seminarium adsit, referatur enucleate:

a) de numero et statu eorum qui externam disciplinam regunt, qui spiritualiter alumnos dirigunt, qui docent, qui discunt;

b) de statu aedium, et rusticationis domus;

c) de redditibus et oneribus, hoc est de statu activo et passivo pii instituti;

d) de iis quae videantur necessaria ad meliorem Seminarii statum.

42. Distinctum ne sit Seminarium in maius et minus iuxta can. 1354 § 2.

Et si prudentia suaserit, aut dioecesis conditio exegerit, ut dumtaxat Seminarium minus seu schola apostolica, uti vocant, constitueretur, dicatur ubinam maiores alumni educentur: num in Seminario proprio provinciali, seu regionali, seu interdioecesano apostolica auctoritate constitutum iuxta can. 1354 § 3. Et de eius statu adumbratio aliqua fiat.

43. An servatae sint regulae:

can. 1356 circa tributum seminaristicum;

can. 1357 circa visitationem alumnorum et regulas internas;

cann. 1358, 1360, 1361 circa directionem disciplinarem, oeconomicam et spiritualem;

can. 1359 circa deputatos;

can. 1363 circa alumnos admittendos et excludendos;

can. 1371 circa dimittendos aut expellendos;

cann. 1364-1366 circa institutionem litterariam et scientificam, praesertim philosophiae et theologiae;

can. 1367 circa pietatis exercitia;

can. 1369 circa spiritum ecclesiasticum fovendum et urbanitatis leges tradendas.

44. An Ordinarius curaverit ut aliquis alumnus pietate et ingenio praestans peculiaria Urbis Collegia, vel Universitates sive facultates a S. Sede in Urbe vel alibi probatas adiret, ut ibidem in studiis perficeretur iuxta can. 1380.

Caput VII.

De clero generatim.

45. An clerus generatim habeat quo honeste vivere possit.

An pro senibus et infirmis domus aut saltem subsidia adsint quibus adiuvari possint.

46. An habeatur domus propria pro spiritualibus cleri exercitiis: an etiam quo poenitentes recipiantur.

47. Quo fructu Ordinarius curaverit ut clerici omnes ea adimpleant quae recensent:

can. 125 circa sacramentalem confessionem et pietatis exercitia;

can. 126 circa periodicum recessum ad spiritualia exercitia;

can. 130 circa examina annualia novorum sacerdotum;

cann. 131 et 448 circa *conferentias* cleri;

can. 133 circa cohabitationem cum mulieribus;

can. 134 circa communem clericorum vitam, praesertim vicariorum cooperatorum cum suo parocho, can. 476 § 5;

can. 135 circa recitationem officii divini;

can. 136 circa habitus ecclesiastici et tonsurae delationem;

can. 811 circa vestis talaris delationem in missae celebratione;

can. 137 circa fideiussiones cavendas;

cann. 138-140, 142 circa abstinentiam ab omnibus quae statum ecclesiasticum dedecent, a theatris et spectaculis mundanis et a negotiorum saecularium gestione.

48. An et quot clericis licentiam concesserit, de qua in can. 139 § 3, operam suam praestandi in arcis seu mensis nummulariis parsimonialibus, cooperativis, ruralibus, aut similibus:

an ratione communis boni, deficientibus laicis, et ob utilitatem religionis id concesserit; et num adhuc hae concessionis causae perseverent:

an mensae nummulariae, in quibus clerici opus aliquod agunt, honestate personarum et principiorum tales sint, ut non dedeceat sacerdotem in iis partem habere:

an in iisdem administratio ita recte geratur, ut omne absit decoctionis periculum, in quo sacerdotes convoluti maneant; et quomodo caverit de securitate huius notitiae:

an denique qui hisce arcis applicati sunt a religiosa sacerdotalis vitae praxi deflexerint, et molestiam aliquam attulerint: et si ita sit, Ordinarius casus proponat et remedia suggerat.

49. An clerus praestet eam quam can. 127 praescribit obedientiam et reverentiam erga Ordinarium suum, et erga Apostolicam Sedem: et si sint qui graviter deficiunt, eos Ordinarius denunciet.

Si adsit in dioecesi clerus diversi ritus et linguae, quaenam sit inter clericos caritas: et quaenam Ordinario cura fuerit pro utrisque.

50. An generatim clerus officia obsequenter suscipiat, quae Ordinarius iuxta can. 128 eis committit:

an habeantur, qui quamvis viribus polleant, otiosi tamen vivere malunt:

si habeantur qui Universitates laicas frequentent, an hi servaverint ac servent leges a S. C. Consistoriali ad rem statutas:

et si huiusmodi adsint, eos Ordinarius indicet.

51. An adsint sacerdotes qui in diariis et libellis periodicis scribant, vel ea moderentur: et qua facultate et utilitate id peragant. Can. 1386 § 1.

52. An adsint de clero qui cum scandalo diaria et ephemerides vel libros legant quae dedecent:

qui factionibus municipalibus vel politicis indebite se immisceant:

qui ad statum saecularem redacti sint, aut per nefas ad illum sponte sua sint regressi. Cann. 211-214:

et quid fiat ad horum malorum remedium.

53. An et quo fructu aliquas ex poenis recensitis in can. 2298 Ordinarius irrogaverit: et casus graviores referat.

Caput VIII.

De Capitulis.

54. *Si desit Capitulum cathedrale,* dicatur quot consultores dioecesani habeantur, et serventurne circa ipsos quae cann. 424-428 statuunt.

55. *Si adsit cathedrale Capitulum,* dicatur quot dignitatibus et canonicis constet;

adsintne officia canonici theologi et poenitentiarii; et serventurne ab ipsis quae cann. 398-401 iubent;

habeanturne alii beneficiati minores, et quot.

56. Exponatur quae sit dotatio Capituli seu beneficiatorum.

In distributionum seu punctaturarum disciplina vigeantne et serventur regulae can. 395.

57. Si adsint canonicatus aut beneficia patronata, curaveritne Ordinarius, et quo fructu, ut patroni spiritualia suffragia loco iuris patronatus, aut saltem loco iuris praesentandi, acceptarent, iuxta can. 1451.

58. Adsintne statuta iuxta cann. 410 et 416.

59. Quot adsint canonici ad honorem: et serventurne de ipsis regulae can. 406.

60. Sede episcopali vacante, quaenam vigeat ratio providendi dioecesis regimini:

servatane fuit, ultima vacationis vice, disciplina quam cann. 429-443 praescribunt.

61. Dicatur aliquid de modo quo Capitulum sacras functiones peragit, quo se gerit erga suum Ordinarium, et de aliis quae ad eius bonum nomen pertinent.

62. Si adsint in dioecesi Capitula, praesertim insignia, vel *Communiae* cleri ad modum Capitulorum, Ordinarius de iis referat analoge ad ea quae pro cathedrali Capitulo sunt requisita.

Caput IX.

De Vicariis foraneis et parochis.

63. Referatur an Vicarii foranei adimpleant diligenter ea omnia quae can. 447 praescribit de vigilantia in ecclesiasticos viros sui ambitus seu districtus, de cura ut canonicae leges et decreta Ordinarii observentur, de aliisque;

an paroecias iuxta normas ab Ordinario datas visitent;

et an quotannis rationem reddant Ordinario de statu sui vicariatus iuxta can. 449.

64. An paroeciae omnes de suo proprio pastore sint provisae: et serveturne lex a can. 460 lata de uno dumtaxat pastore in unaquaque paroecia habendo, reprobata qualibet consuetudine et revocato quolibet privilegio.

65. An adsint paroeciae amovibiles, quot, et qua de causa.

An et quot unitae/Capitulis sive cathedrali, sive collegiatis, domui religiosae, aut alii morali personae: et in hoc casu utrum serventur le-

ges de vicario curato constituendo cum libero exercitio animarum curae iuxta statuta in cann. 415, 471 et 609 § 1.

Et si religiosus sit parochus, an sarta tectaque sint quae cann. 630, 631 hac de re praescribunt.

66. An et quot adsint patronatui obnoxiae: an et quo fructu cura fuerit Ordinario ut patroni spiritualia suffragia loco iuris patronatus aut saltem loco iuris praesentandi acceptarent iuxta can. 1451: sin minus, an in praesentatione servatae sint leges a cann. 1457 seqq. latae, ac maxime a can. 1452 in casu electionis seu praesentationis popularis.

67. An provisio paroeciarum quae sunt liberae collationis fiat per concursum, et qua ratione concursus celebretur. Can. 455 seqq.

68. Quibus redditibus parochi vivant, an ex immobilibus, ex publico foenore vel aerario, an ex incertis stolae, et fidelium vel dioecesis contributione.

An commode generatim vivant, et an adsint qui egestate laborant.

An domo propria paroeciali, saltem conducta eaque sufficienti, generatim instructi sint; et si non, an studium sit et probabilitas ut ea instrui valeant.

69. An parochi generatim satisfaciant iis quae praescribunt:

can. 463 § 4 circa gratuitum ministerium praestandum iis qui solvendo pares non sunt;

can. 465 circa residentiam;

can. 466 circa applicationem missae pro populo;

can. 467 circa sacramentorum administrationem et animarum salutis zelum;

can. 468 circa infirmorum curam;

can. 469 circa vigilantiam ne errores contra fidem et vitia subrepant;

et circa opera caritatis, fidei et pietatis in paroecia instituenda et fovenda;

can. 470 circa paroeciales libros recte conficiendos;

circa exemplaria tradenda quotannis Curiae episcopali;

can. 735 circa *sacra olea* a parochis loco decenti ac tuto custodienda.

70. Circa *baptismum:* an quaelibet ecclesia parochialis sacro fonte sit instructa iuxta can. 774: et quoties infantes sine periculo aut gravi incommodo ad paroecialem transferri nequeant, an parochus ad proximiorem ecclesiam vel publicum oratorium pro sacramento ministrando ultro libenterque accedat iuxta can. 775.

71. Circa *SSmam Eucharistiam:* an parochis cura sit studiumque indefessum ut, iuxta can. 863, fideles saepius et etiam quotidie pane Eucharistico reficiantur;

ut iuxta can. 865, infirmi, dum plene sunt sui compotes, S. Viaticum suscipiant;

ut iuxta cann. 1273, 1274 et 1275 cultus SSmi Sacramenti augeatur, excitando fideles ad quotidianam missae adsistentiam, ad visitationem serotinam peragendam, exponendo statis temporibus SSmam Eucharistiam, aliaque utilia peragendo;

ut iuxta can. 854, servata quidem parentibus et confessariis debita libertate ad iudicandum de sufficienti puerorum dispositione ad primam communionem, iidem parentes ne negligant officium suum, et alii abusus ne subrepant.

72. Circa *extremam unctionem:* an parochis cura sit, ut hoc sacramentum ab infirmis recipiatur dum sui plene compotes sunt.

73. Circa *matrimonii* celebrationem: an parochis omnibus cura sit diligens observandi quae praescripta sunt in Codice lib. III, tit. VII, circa libertatem status, impedimentorum dispensationem, sacros ritus, et adnotationem matrimonii.

74. Circa *catechesim:* an ab omnibus parochis diligenter serventur quae praescribit:

can. 1330 circa peculiarem catechismum pro prima confessione et communione et pro confirmatione puerorum;

et cann. 1331-1336 de catechismo diebus festis impartiendo tum pueris tum adultis.

75. Circa *evangelii* explanationem: an ab omnibus lex servetur can. 1344;

circa *sacras conciones:* an statis quibusdam temporibus sacrae conciones frequentius habeantur ad normam can. 1346, et sacrae missiones locum habeant iuxta can. 1349.

76. An vicarii cooperatores aliique animarum curatores suis officiis laudabiliter fungantur iuxta can. 473 seqq.

Caput X.

De religiosis.

77. An Ordinarius sive per se, sive per alium, quinquennalem visitationem domorum religiosarum peregerit iuxta cann. 512, 513: et quae notabiliora adnotanda habeat.

78. Utrum religiosi, sive viri, sive mulieres, vitam communem ducant; an sint qui habitent soli, vel in domibus privatis cum saecularibus, et quo iure;

quae sit in utroque casu eorum fama;

quaenam pro dioecesi utilitas;

an catechismum tradant, si Ordinarius requisierit iuxta can. 1334;

quo habitu incedant.

79. Si quaestuantes adsint, sive viri, sive mulieres, an canonicae praescriptiones cann. 621, 622, 624 servaverint: an aliquod inconveniens acciderit, vel aliquid sit de hac re animadvertendum.

80. Si congregatio aliqua dioecesani iuris, vel societas sive virorum sive mulierum in communi sine votis viventium habeatur, Ordinarius de ea, aut de eis, nomen dicat, finem, sodalium numerum, utilitatem, et si quae alia observanda habeat.

81. Referat Ordinarius an aliquod offendiculum cum religiosis habeat in suae iurisdictionis exercitio.

82. Si adsint religiosi viri ordinibus sacris iam initiati, qui *exclaustrati, saecularizati* aut *dimissi* a religione fuerint, referat Ordinarius quid de ipsis dicendum iuxta cann. 639, 640, 669 seqq.

83. *De religiosis mulieribus* in specie Ordinarius referat:

a) an observentur canonicae leges circa admissionem ad novitiatum, professionem, clausuram, confessarios ac bonorum temporalium administrationem iuxta cann. 512, 513, 520-527, 533-535, 547, 549, 550, 552, 600-605;

b) si quae monasteria monialium superioribus regularibus sint subiecta, an in casibus a iure statutis Ordinario subdantur iuxta cann. 500 § 2 et 615;

c) quae vitae activae sunt quibus diversis operibus se addicant, et quo fructu;

d) si sint quae infirmis in privatis domibus adsistant, aut rem domesticam in nosocomiis, Seminariis vel similibus virorum domibus gerant, an cautum sit a periculis quae in his adiunctis obversantur, et an aliquid habeatur deplorandum.

Caput XI.

De populo fideli.

84. Dicatur quinam sint generatim populi mores: quaenam vita christiana privata in familiis: quaenam publica in oppidis et civitatibus: an in externis pompis et solemnitatibus magis consistat, quam in vero pietatis spiritu. Et si sint differentiae notabiles unius loci ab alio, indicentur.

Quid fiat ut christianae vitae professio, si paululum defecit aut a recta via declinavit, sensim reducatur.

85. Qua reverentia clericos, et maxime Episcopum et S. Pontificem, populus prosequatur. Can. 119.

86. Quae sit observantia:

can. 1248 circa praeceptum audiendi sacrum et abstinendi ab operibus servilibus diebus festis;

cann. 1252, 1254 circa abstinentiam et ieiunium;

can. 770 circa sollicitam baptismi collationem infantibus;

can. 859 circa communionem paschalem: quot sint ex viris et ex mulieribus qui, cum sint professione catholici, nihilominus eam negligunt, facta proportione pro singulis centenis fidelium;

can. 863 circa frequentem communionem;

cann. 865 et 944 circa extrema sacramenta: an sint inter eos qui catholici censentur, qui haec sacramenta differunt, negligunt aut etiam recusant: et dicatur eorum numerus, habita proportione pro centenis;

cann. 1203, 1239 seqq. circa cremationis reprobationem et funera: dicatur, servata proportione ut supra, quot ex iis qui catholici dicuntur funeribus mere civilibus seu irreligiosis sepeliantur: an id contigat ex nimietate taxarum stolae, an ex alia causa.

87. Circa *matrimonium:* an matrimonia mere civilia, concubinatus et divortia habeantur, et qua proportione;

an vitia contra sanctitatem matrimonii irrepserint;

quid fiat ut haec mala removeantur.

88. Ubi catholici cum acatholicis mixti sunt, et mixta matrimonia habentur, dicatur numerus horum matrimoniorum tum absolutus tum relativus ad matrimonia non mixta: quaenam exinde detrimenta religioni proveniant:

an serventur ab his contrahentibus clausulae can. 1061.

89. *De christiana educatione prolis:* quomodo generatim parentes et qui loco parentum sunt, in sinu familiae satisfaciant gravissimae huic obligationi, de qua cann. 1113 et 1372: et quae cura sit ne ab hoc officio fideles deficiant.

90. *De scholis:* an in publicis scholis, praesertim elementaribus, servetur praescriptum can. 1373 de institutione religiosa puerorum.

Et si non, *qualibet de causa;* an cura sit fidelibus et clero instituendi pro catholicis pueris scholas confessionales, eosque avertendi a scholis acatholicis, neutris, mixtis, iuxta can. 1374.

91. De conditione et statu scholarum confessionalium, praesertim elementarium, enucleate referatur: quomodo sustententur, a quot alumnis frequententur, qualique profectu. Et si scholae confessionales institui non potuerint, indicetur causa:

et dicatur, an per varia opera post-scholaria, hoc est oratoria festiva, Congregationes Marianas, scholas catechisticas, aliisve modis, cautum pro viribus sit praeservationi puerorum et puellarum.

92. De religiosis et piis laicorum *associationibus:* an adsint in dioecesi tertii Ordines saeculares, et confraternitates, illae praesertim *SSmi Sacramenti* et *Christianae doctrinae,* aliaeque piae Uniones potissimum pro iuvenibus: quo numero et quo religionis profectu.

93. An hae associationes servent omnes praescripta:

can. 690 de subiectione erga Ordinarium;

can. 691 de administrationis modo.

94. An adsint inter catholicos associationes illae, quae *sociales* vocantur, agricolarum, operariorum, mulierum in hunc vel alium caritativum finem, vel mutuum subsidium; an asyla pro infantibus, patronatus pro iuvenibus, pro emigrantibus etc., circuli pro iuventute, laboratoria pro artificibus, vel pro puellis etc.: quo spiritu agantur: an directioni et moderationi Ordinarii et Apostolicae Sedis dociliter subsint: quaenam beneficia sive moralia sive temporalia praestent.

95. An cura sit ut qui hisce associationibus sive religiosis et piis, sive socialibus adscripti sunt, in fidei doctrina instituantur et christianam vitam ducant.

96. An et qua diffusione ephemerides vel diaria obscoena, irreligiosa, modernistica vel liberalia dioecesim pervadant:

an libri quoque huius generis diffusi sint:

quid fiat ad tantum malum coërcendum et quo fructu.

97. An massonicae sectae addicti, vel etiam massonicae tabernae in dioecesi habeantur: quanta et quali activitate operam adversus religionem moliantur: quid fiat ad occurrendum huic malo.

98. An socialismi societates habeantur: quot numero, quanti momenti et quali religionis noxa: et quid fiat ad hanc avertendam.

99. Utrum in exercitio iurium politicorum et civilium fideles catholici religionis bono et Ecclesiae libertati pro viribus consulant.

Caput XII.

Iudicium sintheticum Ordinarii circa dioecesis statum.

100. Denique Ordinarius, omnibus in universum complexis, dicat, praesertim in prima sua relatione, quid actu sentiat de materiali et morali conditione dioecesis, quae spes melioris status affulgeat, quaenam maiora discrimina immineant.

In sequentibus vero relationibus addat, quomodo et quo fructu ad effectum perduxerit monita et mandata, si quae S. Congregatio in sua responsione ad praecedentem relationem significaverit: et utrum progressus, regressus, an potius idem ferme persistens status in rebus fidei et morum haberi videatur in dioecesi: et quaenam de eo censeantur causae.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Consistorialis, die 4 Novembris 1918.

✠ C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

† V. Sardi, Archiep. Caesarien., *Adsessor.*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

S. C. Consistorialis decretis, Ssmus D. N. Benedictus XV has, quae sequuntur, ecclesias de proprio pastore providit, scilicet:

4 novembris 1918. — Cathedrali ecclesiae Arianensi praefecit R. D. Iosephum Lo Iacono, canonicum metropolitanae ecclesiae Beneventanae.

9 novembris. — Titulari episcopali ecclesiae Lorymensi R. D. Adulphum Iosephum Ielowicki, antistitem urbanum, parochum Sanctissimae Trinitatis in civitate Varsaviensi, quem deputavit in Auxiliarem R. P. D. Mariani Fulman, episcopi Lublinensis.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DIOECESIS *N.*

MISSARUM MANUALIUM

15 iunii 1918

SPECIES FACTI. - Nonnulli parochi civitatis *N.*, datis supplicibus ad H. S. C. libellis, exponunt in suis ecclesiis complura colligi Missarum stipendia a fidelibus oblata, ad rationem 1,70 - 2 francorum seu libellarum, quum taxa dioecesana ibi vigens sit libellae unius cum dimidia (L. 1.50). Hactenus poterant reperiri sacerdotes qui Missas illas celebrarent, et inde provideri ne deficerent sacra in suis ecclesiis, ad quas magna semper multitudo fidelium concurrit. Nunc vero id fere impossibile evasit, quum singulis sacerdotibus diebus ferialibùs dentur in ea civitate pro Missa lib. 2,50 et diebus festivis lib. 5 saltem; quamobrem magnus iam cumulus stipendiorum Missarum non celebratarum in manibus Oratorum excrevit. Deficientibus hinc aliis reditibus legatorum aut capellaniarum quibus stipendii defectus fortasse compensari posset, urgente inde necessitate ne Missae, statis horis, populo ecclesiam celebranti deficiant, postulant Oratores facultatem, qua ex cumulatis stipendiis atque ex colligendis in posterum, possint capellaniae creari, ita ut quivis capellanus accipiat pro Missis 5-7 libellas diebus festis, 2,50 - 3 ceteris diebus.

Adnuit quidem precibus, de expositorum veritate testatus Ordinarius, ea tamen lege ut reducendi facultas offerentibus nota fiat per publicum monitum in sacristiae tabella ponendum, et singulis annis ratio reddatur Curiae de Missis collectis et celebratis, a cumulatione autem excipiantur Missae quarum prompta celebratio ob specialem causam aut pro re gravi petitur.

ANIMADVERSIONES. - Quoad petitionem hisce supplicibus libellis contentam, primo loco habenda prae oculis est specialis quaedam difficultas, quam praesefert cumulatio Missarum ***manualium*** a diversis fidelibus oblatarum, earumque reductionem ad pauciorem numerum, prae cumulatione ac reductione Missarum ***fundatarum*** aut piorum lega-

torum. Nam Missae fundatae et pia legata pro plurimarum Missarum celebratione continent obligationem ad *unam* determinatam intentionem pro qua fundator aut testator voluit Missas celebrari: reductio igitur solum fit in *numero* Missarum, nec idcirco gravem praesefert difficultatem, cum Ecclesia numerum reducendo suppleat in reliquis ex spirituali thesauro cuius est dispensatrix; atque ita ex minori Missarum numero detrimentum non capiat *finis* ob quem Missae fundatae vel relictae sunt. E contrario, quum res est de Missis manualibus, singillatim collectis, cumulatio et consequens reductio in eam impingit gravissimam difficultatem, quod singulae Missae oblatae sint *in finem distinctum*, expresse intentum et determinatum ab oblatore, qui in offerendo stipendio, intendit contractum quemdam inire, vi cuius Missa sit applicanda pro sola intentione designata, non cumulatim cum aliis intentionibus. At vero, si cumulantur stipendia manualia singillatim collecta et deinde reducuntur ad minorem numerum, nulla Missa determinate offertur pro intentione postulata, sed omnes, ad pauciorem quantitatem reductae, cumulatim pro omnibus intentionibus offeruntur. Igitur videtur inito cum oblatore contractui minime satisfieri: adeo ut facile praesumi debeat, si ipsi dixisset quis ita satisfactum iri oneri imposito, vix non abstinuisset oblator a dando stipendio, quaesiturus potius alium sacerdotem qui pro particulari necessitate et intentione vellet celebrare.

Haec quidem non evincunt defectum potestatis in Romano Pontifice ad cumulanda et reducenda etiam stipendia manualium Missarum singillatim collecta, quum infinitus sit thesaurus Ecclesiae ei concreditus, ad quascumque necessitates supplendas idoneus: sed utique ostendunt longe graviorem causam requiri in Missarum manualium quam in legatarum aut fundatarum reductione. Haec autem gravior causa in casu adesse non videtur, quoties finis seu utilitas ab Oratoribus intenta alia via et ratione obtineri possit.

Et revera causa allegata non est propria ac particularis ecclesiarum Oratorum, sed communis omnium ecclesiarum dioecesis, immo complurium dioecesium: quod nempe sacerdotes nunc facilius stipendia constituta dioecesana taxa potiora inveniant, ac propterea nolint sese obligare ad celebrandas Missas statis loco et hora pro inferiore stipendio. Igitur, loco accedendi singularibus petitionibus, opportunius videtur generale remedium quaerere, quod ceterum in promptu est: immutatio videlicet taxae dioecesanae, cuius actualis constitutio in L. 1,50 solummodo, parochis vetat ne ab oblatoribus maius stipendium exigatur (cfr. can. 831, § 1), eiusque elevatio ad eam, quae, teste Ordinario, in dioecesi iam est usualis, in L. 2,50. Qua in re, animadvertere iuvat,

licet verum omnino sit, non necessarium esse ut eleemosyna pro Missa oblata tanta sit, quanta ad integram sustentationem sacerdotis, ea die qua celebrat, requiritur, quia, ut optime animadvertit Benedictus XIV ex Suarez, « actio sacrificandi non requirit integrum diem nec maiorem « eius partem, ideoque non est cur sacerdos propter hoc solum mini- « sterium integre alatur ab eo, pro quo sacrificium offert » (*De synodo dioecesana*, lib. V, cap. 8; cfr. *Quaest. canon.* 506); attamen non minus verum est, stipendium sacerdoti celebranti vere dari ob partialem sustentationem ipsi procurandam, huncque esse titulum, propter quem ex mente Ecclesiae recipi atque adeo exigi stipendium possit. Inde autem efficitur, stipendium debere esse proportionatum illi partiali sustentationi, pro qua datur, ita ut sufficiens sit pro illa comparanda; ideoque in illius taxatione habendam esse rationem circumstantiarum loci et temporis, et signanter caritatis vel vilitatis annonae, uti, plurimis allegatis, prosequitur Pasqualig. *De sacrif. N. Legis* quaest. 925. Et consequenter ubi victualia pluris veneunt, requiritur maius stipendium, et ubi minoris veneunt, sufficit minus stipendium: ex quo criterio resolutionem dedit haec S. Congregatio in una *Nullius Lerinae* 7 dec. 1675.

Iamvero communis est sententia Doctorum, quantitatem eleemosynae et iustam eius taxam desumendam esse, *vel* a communi consuetudine quae vigeat in dioecesi, *vel* a lege synodali, aut a decreto episcopi. Quam communem sententiam saepius firmarunt huius Sacrae Congregationis decisiones, v. gr., in causa *Aprutina*, 15 nov. 1698, ac in praesentiarum legis firmitate donavit Codex I. C. canone 831. Quum igitur hinc taxatio exsistat in dioecesi *N.* facta per statutum synodale in quantitate libellarum 1,50 pro diebus feriatis; inde vero taxa usualis seu consuetudine inducta, iam sit ab ipsa difformis, et attingat saltem libellas 2,50 pro missis diebus feriatis et libellas 5 pro missis diebus dominicis et festis celebrandis, idque effectum sit, testante Episcopo, urgente iam habituali et ordinaria annonae caritate, dicenda est *de facto* taxae synodali substituta alia ex consuetudine seu usu, et quidem rationabili: itaque non restat nisi quod substitutio fiat quoque *de iure*.

Et id quidem necessarium est omnino et sufficiens ad removendum inconveniens quod praesentibus petitionibus causam dedit. Quamdiu enim decreto Episcopi non definiatur illam taxam usualem esse in dioecesi tenendam, non facile poterunt induci fideles ut in postulanda celebratione Missae *usualem* stipendii taxam solvant, et ex adverso *exactio* stipendii supra taxam sacerdoti non est permissa, licet non prohibeatur uberiorem eleemosynam *a sponte dantibus* accipere. At si per decretum episcopale mutaretur taxa atque elevaretur ad eam,

quae de facto est usualis, sacerdotes tuto possent stipendium ita taxatum *exigere;* quo facilius adducerentur fideles, ac paulatim assuescerent, in postulandis Missis, maius seu congruum stipendium offerre, praesertim si decretum Episcopale publice in sacristia cuiusque ecclesiae proponeretur.

Nec si taxa synodalis in synodo fuit approbata, idcirco caret Episcopus potestate illam per novum decretum immutandi. Nam decreta synodi dioecesanae sunt mutabilia, sicut ceterae leges; et cum illa decreta suas vires et efficaciam unice mutuentur ab auctoritate et iurisdictione Episcopi, quae eadem prorsus est sive in synodo sive extra synodum exerceatur (Benedictus XIV, *De syn. dioec.*, lib. XIII, cap. 5), poterit itaque Episcopus per suum decretum constituere novam taxam, revocata antiqua; et sicut decreta synodi promulgantur audito consilio Capituli Cathedralis, ita ad hoc decretum episcopale promulgandum consultum esset prius Capitulum audire, quamvis id de rigore iuris non requiratur.

Resolutio. - Propositis itaque cum supradictis animadversionibus Oratorum precibus in plenariis comitiis diei 15 iunii 1918 in Palatio Apostolico Vaticano habitis, Emi Patres rescribendum super his censuerunt:

Non ex edire et ad mentem. Mens es *ut Ordinarius N. studeat elevare taxam synodalem, et quoad Missas non celebratas vel cumulatas, nisi agatur de Missis oblatis ob urgentem causam, provideat ad tramitem can. 841* Cod. Iur. Can.

Facta subinde relatione de praemissis SSmo Dño Nostro Benedicto Div. Prov. Pp. XV in audientia infrascripto Secretario concessa die 16 eiusdem mensis et anni, Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est.

I. Mori, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

ET

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

NOTIFICATIO CIRCA MISSIONES AD DELEGATIONES APOSTOLICAS CONSTANTINOPOLIS, AEGYPTI, MESOPOTAMIAE, PERSIAE ET SYRIAE PERTINENTES.

In attesa delle disposizioni che la S. Sede darà a suo tempo in riguardo alle Missioni comprese nei territori delle Delegazioni Apostoliche di Costantinopoli, dell'Egitto, della Mesopotamia, della Persia e della Siria,

in relazione ai decreti e alle istruzioni precedenti date dalla S. Sede circa l'invio di Missionari e l'apertura di Missioni di rito latino nelle regioni dell'Oriente,

al fine che le opere del sacro ministero tornino a fiorire in Oriente con la ordinata e zelante cooperazione dei Missionari latini e per provvedere al necessario e regolare riordinamento delle Missioni medesime;

la S. C. di Propaganda Fide e la S. C. per la Chiesa orientale chiamano l'attenzione di tutti i Superiori degli Ordini e Istituti Religiosi latini, siano maschili, siano femminili, sulle seguenti disposizioni:

1. Non è permesso, fino a nuova disposizione, inviare nei confini delle Delegazioni Apostoliche sopraindicate alcun religioso o religiosa, per qualsiasi fine, senza l'esplicito permesso scritto della S. C. di Propaganda Fide o della S. C. per la Chiesa orientale, secondo la loro destinazione.

I permessi rilasciati prima della guerra ai Missionari non si intendono revocati. I rispettivi Superiori però son tenuti ad inviare alla S. Sede i nomi di tali Missionari che già si trovano nelle Missioni o che intendono ritornarvi.

2. I Delegati Apostolici e gli Ordinari sia latini che orientali non permetteranno nel territorio della propria rispettiva Delegazione e Ordinariato la celebrazione dei divini uffici e l'esercizio di qualsiasi ministero ai religiosi latini che non abbiano il permesso prescritto

della S. Sede, nè senza tale permesso consentiranno ai medesimi religiosi ed alle religiose di esercitare qualsiasi altro ufficio, e parimenti non permetteranno che nella propria Delegazione e Ordinariato dai Religiosi Missionari e dalle Religiose Missionarie, senza l'autorizzazione scritta della S. Sede, si apra alcuna nuova Missione, Opera o Residenza.

Quelle Missioni, Opere e Residenze che già esistevano regolarmente prima della guerra non potranno riaprirsi senza il consenso del rispettivo Delegato Apostolico.

Roma, 15 novembre 1918.

G. M. Card. van Rossum,
Prefetto della S. C. di Prop. Fide.

Nicola Card. Marini,
Segretario della S. C. per la Chiesa Orientale.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

COREANA et COCINCINEN.

DECRETUM INTRODUCTIONIS CAUSAE BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII SERVORUM DEI SIMEONIS BERNEUX, EPISCOPI CAPSENSIS ET VICARII APOSTOLICI COREAE, PAULI CHAU EORUMQUE SOCIORUM IN ODIUM FIDEI, UTI FERTUR, AB IDOLOLATRIS INTERFECTORUM.

Societas Missionum ad Exteros, cuius domus princeps exstat in civitate Parisiensi, die 27 maii anno Iubilaei 1900, quadraginta novem Venerabiles Dei Servos, martyres suos beatorum caelitum albo adscriptos congruisque cultus honoribus decoratos a Summo Pont. Leone XIII, cum sacris caeremoniis in Patriarchali Basilica Vaticana solemniter peractis, grato et iucundo pietatis affectu vidit et concelebravit. Aucta deinde a Pio Papa X anno 1909 nova corona triginta trium Beatorum Martyrum, aliis et similibus triumphis Ipsa se adornare atque augere disposuit per alios quadraginta novem heroës de quorum Causa beatificationis et declarationis martyrii ineunda, praesenti tempore, non obstante rerum publicarum perturbatione, actum est. Ex hisce Dei Servis, qui in odium Fidei, uti fertur, mortem obierunt, viginti novem passi

sunt anno 1866-1867, in regione Coreana, ceteri viginti anno 1860-1861 et 1862 in regione Cocincinensi. Prioris agminis novem et praecipui sunt e natione gallica et e Societate Missionum ad Exteros, nempe duo Episcopi et Vicarii Apostolici Coreae, et septem sacerdotes missionarii, reliqui fideles laici Coreani. Ex altero agmine adnumerantur quatuor sacerdotes, duo acolythi, duae moniales, undecim viri et una mulier. De praecipuis pauca referre iuvat. - Simeon Berneux, ortus in loco *Château-du-Loir*, Cenomanensis dioecesis, studiis in seminario dioecesano absolutis et ad sacerdotium evectus, paulo post seminarium Missionum ad Exteros ingressus, circa annum 1840 ad Tunquinum mittitur. Vix illuc pervenit, de christiana religione propaganda accusatus, comprehenditur et plura tormenta patitur, signis cruciatus in corpore impressis. Capite damnatus, auxiliante Deo, a navi gallica liberatur et in Manciuriam transit, ubi per duodecim annos sacrum ministerium peragit cum apostolico zelo, salutifera illarum gentium conversione et christianorum obedientia legitimis pastoribus coronato. Illius regionis Vicarius Apostolicus Verrolles sibi elegerat Berneux in coadiutorem et rite consecraverat episcopum, sed, instante Vicario Apostolico Coreae et auctoritate Sanctae Sedis, Dei Famulus, assumpto episcopali titulo Capsensi, Vicarii Apostolici Coreae coadiutor fuit renuntiatus; donec demortuo titulari Ipse successit. Misericors, benignus, catechista, confessarius et, pro suo munere Episcopi et Vicarii Apostolici, christianitatis visitator, nulli unquam perpecit industriae ac labori, cunctisque e clero et populo sibi concreditis, uti bonus Pastor, prodesse sategit. Ineunte anno 1866, die 23 februarii, dum a visitatione ad christianos redierat, a satellitibus in domo captus et ad praetorium adductus, tres dies mansit in carcere, compedibus vinctus et canga onustus. Deinde, coram utroque Praetore dextero et sinistro atque Regis Administro interrogatus, strenue respondit se in Coream venisse ut servaret animas et Christi religionem diffunderet. Hac de causa Ipse eiusque Socii ad supplicium damnati sunt, hisce verbis a Tribuno prolatis: « Vos « omnes audite: Religio, quam vos propagatis in Corea, severe prohi- « bita est. Vos autem hoc nescientes in alieno Regno propagatis vestram « perversam doctrinam, quapropter Rex Coreanus ubet vos necari; « scite hoc et moriemini ». Tum in Episcopum eiusque Socios irruunt satellites et, cum clamoribus circumagentes gladios, singulis Dei Famulis caput obtruncant. Per tres dies Praesulis eiusque Sociorum corpora permanent publice exposita. Mox a paganis collecta et prope locum supplicii sepulta, dein a christianis, auctoritatis ecclesiasticae interventu, in alium locum benedictum religiose translata sunt. - Alter Dei Famu-

lus Antonius Daveluy, Ambiani in Gallia natus et in Parisiensi Seminario Sancti Sulpitii, theologicis studiis expletis, sacerdotio nsignitus, in suam dioecesim rediit, ubi parochiali munere, Vicarii titulo, functus est, Christifidelibus apprime carus et beneficus. Anno circiter 1846 in Coream se contulit, ibique missionarius primum et deinceps Episcopus Aconensis et Vicarii Apostolici Coreae coadiutor per vicennium, singulari pietate et ardenti studio, ministerium suum gessit; illasque gentes ad humanitatem et ad christianam religionem assiduis laboribus redegit. Anno 1866, persecutio contra catholicam religionem eiusque missionarios et christianos in civitate Seoul exorta, alia quoque eiusdem regionis loca furenter invasit. Mense martio Episcopum Daveluy eiusque Socios aggrediuntur satellites in vico *Kentori,* eosque triduo detentos in carcere, mox ad civitatem Regis sedem perducunt. De christiana religione interrogatus a tribunali, Episcopus elata voce et animo invicto loquitur, atque Evangelicam fidem ac egem tuetur ac vindicat. Quare, varia et saeva tormenta passus et capite damnatus, ter gladio percussus, in Fidei catholicae confessione occumbit feria VI in Parasceve, qua die in eadem Fide et passione Socii, pro nomine Iesu Crucifixi, interfecti sunt. Episcopi et Sociorum corpora, triduo in publicum exposita, a christianis acquisita, reverenter ac devote sepulta sunt. - Tertius heros, cuius nomen in titulo Causae honoratur, exstitit Paulus Chau, e parentibus christianis, natus in loco *Go-Thi,* Cocincinae Orientalis. Studiis in patria incoeptis et alibi absolutis, ab Episcopo Cuenot munera catechumenos instituendi et seminarii alumnos edocendi accepit. Ab eodem Episcopo ad sacerdotium promotus, Seminario vici *Lang-Song* regendo per quatuor circiter annos praepositus fuit. Comprehensus, in carcerem civitatis *Binh-Dinh* coniectus est, canga adstrictus. Quum in adoratione Ssmi Eucharistiae Sacramenti in eodem carcere asservati devotus oraret, mori pro Christo iam paratus, ex sententia Mandarini, praesertim quia sacerdos, capite plexus est; eiusque Socii, in eadem professione catholica fortes, pariter necati sunt. Pauli Chau et Sociorum corpora, a christianis prope ipsum caedis locum sepulta, postea semel iterumque translata, furente bello, misere fuerunt per incendium absumpta; exceptis exuviis ipsius Pauli Chau, uti asseritur ad Collegium in Insula *Pinang* perductis, ubi Servus Dei virtutis et sanctitatis fama pollebat. - Itaque de fama martyrii praedictorum quadraginta novem Servorum Dei, qui in regionibus Coreana et Cocincinensi, in odium Fidei, uti fertur, interempti fuerunt, Inquisitiones Informativae a Vicariis Apostolicis utriusque regionis, auctoritate Ordinaria, adornatae sunt et Romam ad Sacrorum Rituum Congregationem

transmissae. Quum vero, servato ordinis iure, omnia in promptu sint, nihilque obstet, quominus procedi possit ad ulteriora, instante Rmo P. Eugenio Garnier, Societatis Parisiensis Missionum ad Exteros postulatore generali, attentisque epistolis postulatoriis quorundam Emorum S. R. E. Cardinalium, plurium Archiepiscoporum, Episcoporum et Vicariorum Apostolicorum Missionum necnon Praepositorum Generalium Ordinum et Congregationum religiosarum aliorumque virorum ecclesiastica vel civili dignitate praestantium, Emus et Rmus Dnus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Albanensis et huius Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis sacrorum Rituum Congregationis Comitiis subsignata die ad Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?* Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Angelo Mariani, Fidei promotore generali, omnibus maturo examine discussis ac perpensis, rescribendum censuerunt: *Signandam esse, si Sanctissimo placuerit, Commissionem de sex et quadraginta Servis Dei*, quorum viginti sex in Corea, annis 1866 et 1867, capite plexi; nempe: Simeon Berneux, Episcopus Capsensis, et Antonius Daveluy, Episcopus Aconensis, ambo Vicarii Apostolici Coreae; Iustus Ranfer de Bretenières, e dioecesi Divionensi, sacerdos et missionarius apostolicus Coreae; Ludovicus Beaulieu, e dioecesi Burdigalensi, sacerdos et missionarius apostolicus Coreae; P. Henricus Dorie, e dioecesi Lucionensi, sacerdos et missionarius apostolicus Coreae; Carolus Pourthié, e dioecesi Albiensi, sacerdos et missionarius apostolicus Coreae; Michaël Petitnicolas, e dioecesi Sancti Deodati, sacerdos et missionarius apostolicus Coreae; Petrus Aumaitre, e dioecesi Engolismensi, sacerdos et missionarius apostolicus Coreae; Martinus Huin, e dioecesi Lingonensi, sacerdos et missionarius apostolicus Coreae (isti omnes sunt membra Societatis Missionum ad Exteros); - Petrus Ryou Tjyeng-Ryoul, Ioannes Baptista Nam (Tjyong-Sam), Petrus Tchoi Tchi-Tchyang, Ioannes Baptista Tjyen Seung-yen, Marcus Tyeng, catechista, Alexius Ou Syei-hpil, Lucas Hoang Tjai-ken, Ioseph Tjyang Nak-syo, catechista, Thomas Son Tja-Syen, Petrus Tjyo Hoa-sye, Petrus Ni Myeng-sie, Bartholomaeus Tjyeng Moun-ho, Petrus Son Syen-tji, catechista, Iosephus Han, Petrus Tjyeng Ouen-tji, Iosephus Tjyo et Ioannes Ni (hi omnes ex Corea); viginti alii e Cocincina Orientali, qui annis 1860, 1861 et 1862 in ipsa Cocincina Orientali morte cruenta mulctati sunt, nempe: Paulus Chau, sacerdos, Iosephus Stephanus Chung, sacerdos, Dominicus Canh, sacerdos, Ioseph Thu, sacerdos, Iacobus

Tuyen et Petrus Quon, clerici ordines minores adepti, Ioseph Trinh, catechista, Ioachim Bao, Ioseph Huu, Hua, Nam, Tan, Siao, Ioachim Qua, loseph Nghiem, Thaddaeus Qui, Petrus Me, Agnes Soan, monialis, Anna Tri, monialis, et Magdalena Luu. - Quoad reliquos tres Famulos Dei e Coreana regione, nempe: Petrum Ni Syeng Tchyen, Philippum Ni Syeng Ouk et Augustinum Song Syeng-po *dilata* et coadiuventur probationes. Die 12 novembris 1918.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino nostro Benedicto Papae XV per infrascriptum Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem introductionis Causae quadraginta sex praefatorum Servorum Dei, die 13, eisdem mense et anno.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

II

URBINATEN.

DECRETUM CONFIRMATIONIS CULTUS AB IMMEMORABILI TEMPORE EXHIBITI SERVO DEI IOANNI PELINGOTTO, TERTII ORDINIS S. FRANCISCI, SANCTO ET BEATO NUNCUPATO.

Ioannes Pelinus Gothus, vulgo Pelingotto, vir saecularis e tertio Ordine S. Francisci, Urbini claro genere ortus anno 1240, paterna in domo christianis virtutibus, potissimum ab anno aetatis duodecimo, eluxit. Id enim constat ex testimoniis et scriptoribus coëvis, qui eius quoque vitam et sanctitatem illustrarunt. Praecipuus fons historicus recensetur *Vita* ab Urbinate saeculi XIV scriptore in vulgus edita, ex qua Bollandiani Patres aliique agiographi auctores haud paucas de Servo Dei hauserunt notitias et in suis operibus inseruerunt. Adolescens, mercaturae a patre addictus, non tam suae suorumque rei familiari quam aliorum fortunae augendae prospexit; qua agendi ratione ab inita negotiatione se alienum palam ostendit, et paulo post, patre annuente, mercaturam reliquit. Tum Deo se tradidit atque solitudini, orationi et eleemosynis

vires opesque suas impendit. In christiana perfectione proficiens et S. Francisci Assisiensis exemplo permotus, terrena animose despiciens et ad caelestia ferventer aspirans, Iesum Christum pauperem et humilem secutus est. In tertium Franciscalem Ordinem cooptatus, sodalibus et civibus clariora virtutis incrementa et exempla patefecit. Parentibus et cognatis, qui eum domum revocare tentabant, respondisse fertur: « Nolite, « quaeso, fratres mei, nolite mihi molesti esse. Sentio enim me thesaurum « reperisse absconditum, quem cupio, venditis omnibus, acquirere et « quaesitum conservare: habeo enim Dominum Iesum Christum, qui « pretiosior est omni lapide, pulchrior omni luce, suavior omni odore, « dulcior omni sapore, superior omni thesauro et excelsior omni virtute ». Videns quod eos quietare non posset, parentibus insistentibus, etsi reluctans, cessit, et cum eis domum rediit ea conditione, ut iam nil sibi cum mundo commune esset. Revera, domi degens, Christo Domino servire ac placere constanter studuit in variis poenitentiae, pietatis et charitatis operibus, omnium aedificatione et admiratione, Deo ipso Servi sui, adhuc viventis, sanctitatem mirifice probante. Vertente anno 1300 cum Iubilaeo a Pontifice Maximo Bonifacio VIII indicto, Ioannes Romam venit peregrinationis gratia ad spirituales indulgentias lucrandas; eique cum duobus sociis per urbem incedenti obviam occurrit homo quidam extraneus et incognitus, qui Servum Dei indigitans in haec verba erupit: « Nonne hic est ille vir sanctus de Urbino? ». Obstupescentibus sociis, Pelingotto, ad partem conversus, flevit amare, satis demonstrans suae humilitatis sensus suaeque mentis elevationem ad Deum, ore et corde ingeminans: « Soli Deo honor et gloria ». Postquam vero sacra Apostolorum limina visitaverat, accessit cum aliis peregrinis et civibus ad eleemosynam recipiendam quam Summus Pontifex pauperibus quotidie erogari iusserat; at quum dispensator eum intuitus esset, distribuenti sic ait: « Noli huic sicut et aliis partem minimam dare, sed, ut petierit, quantum « et quanto semper impende ». Superno enim lumine viderat in illo paupere peregrino interiorem hominem et quandam virtutis perfectionem. Tandem Dei Famulus, iam meritis bonisque operibus dives, vitae austeritate fractus gravique infirmitate correptus, quum proximum sibi obitum praesentiret, sacramentis Ecclesiae devotissime receptis, sanctos tutelares, Deiparam Virginem et Iesum Christum frequenter invocabat: quibus praesidiis maligni spiritus aggressiones reiecit et ad imminentem transitum pacificum se paravit. Adstantibus et petentibus confratribus: « Quo ibis, Pater? », « Ad gloriam Paradisi », respondit; atque, haec dicens, sereno atque hilari vultu ad caelestem patriam migravit die 1ª iunii 1304. Magna cleri et populi frequentia exequiae, praesente cada-

vere, persolutae sunt; ipsumque corpus in communi coemeterio et in sepulcreto Fratrum honorifice conditum. Quod statim signis seu prodigiis clarescere visum est; et, confluentibus undique fidelibus, Fratres statuerunt sacras exuvias exhumare et in ecclesiam S. Francisci deferre, prouti Ioannes vivens elegerat atque iusserat. Deinceps, auctis signis seu prodigiis, piorum oblationibus super ipsum loculum Servi Dei altare rite erectum fuit, in quo Missarum solemnia ad eius commendationem et gloriam celebrari coepta sunt. Super cultu immemoriali Servi Dei Ioannis Pelingotto Processus Informativus in Curia Urbinatensi, auctoritate Ordinaria, die 11 augusti 1911 inceptus, die 15 iulii subsequentis anni, favorabili Ordinarii sententia, absolutus fuit. In eo continentur necessariae et opportunae testium depositiones et documenta multa et varia compulsata, diligenter selecta ex scriptoribus coëvis aliisque antiquis et recentioribus, ex archiviis conventus S. Francisci, Illmi Municipii, Curiae et Secretariae Archiepiscopalis et Capituli Ecclesiae Metropolitanae Urbinatensis, quibus argumentis suffulti Causae actores cultum immemorialem Servo Dei Pelingotto exhibitum ab anno 1486 ad annum 1866 et ad haec usque tempora comprobare student. Speciatim vero ex statutis Illmi Communis Urbini afferunt quae sequuntur: « Per « eosdem Dominos Priores, cum assistentia Potestatis et civium, alia « fiat luminaria et oblatio in honorem S. Pelingotti die ultima maii, de « sero, honorifice discedendo ab ecclesia S. Augustini et eundo ad « ecclesiam S. Francisci, ubi illius sanctissimum corpus residet ». Addunt quoque acta triplicis canonicae recognitionis exuviarum Servi Dei ab Archiepiscopis Urbinatensibus peractae annis 1666, 1753 et 1910; nec non acta visitationis a tribunali factae tum domus natalis eiusdem Servi Dei, tum altaris sub quo quiescit eius corpus. In praedicta domo exstat cubiculum, ab antiquo tempore conversum in sacellum, in cuius superiori parte interna habetur haec inscriptio: « B. Pelingottus hic in « lucem venit anno 1240 ex nobili familia Urbinatensi, mercaturae addicta, « ortum duxit, hac in domo habitavit annis circiter 64. Sanctitate et « miraculis clarus, obiit kal. iunii anno 1304. Eius corpus in templo « S. Francisci sub ara maxima iacet, ab immemorabili publico cultu « honoratus fuit ». Ad ecclesiam autem S. Francisci tribunal accessit et, ex auditu et visu, authenticum testimonium reddidit de cultu publico immemoriali et perseverante ad exuvias Servi Dei translatas ab altari principe Familiae Albani, simulque retulit se adspexisse signa cultus et pietatis fidelium, nempe vota argentea, cereos et similia cum notis P. G. R. (pro gratiis receptis). Perpensis itaque testimoniis et documentis supradictis, Iudex Ordinarius, sub die 15 iulii 1912, suam protulit sententiam

de cultu publico et ecclesiastico ab immemorabili tempore praestito, id est ante annum 1534, nunquam interrupto ad hanc usque diem feliciter continuato, Servo Dei Ioanni Pelingotto, seu de casu excepto a decretis sa. me. Urbani Papae VIII. Actis omnibus processualibus Romam ad Sacram Rituum Congregationem transmissis atque obtento decreto diei 16 ianuarii 1918 servandi in hac causa ordinem iuris ante decreta dierum 11 novembris 1912 et 31 ianuarii 1913 praescriptum, cum altero decreto diei 8 maii 1918 de non reperitione scriptorum Servi Dei et de nullo obstaculo quominus procedi possit ad ulteriora, instante Illmo et Rmo Dño Dominico Jacquet, archiepiscopo tit. Salaminae, Ordinis Fratrum Minorum Conventualium et Causae Postulatore, universae suae Familiae religiosae vota depromente, attentisque supplicibus precibus hodierni Rmi Archiepiscopi Urbinatensis una cum Capitulo Ecclesiae Metropolitanae ceteroque clero et cum conspicuo Ordine et populo civitatis et archidioecesis Urbinatensis, infrascriptus Cardinalis Antonius Vico, Episcopus Portuen. et S. Rufinae, eiusdem Causae Ponens seu Relator, in Ordinario sacrorum rituum Congregationis coetu ad Vaticanas aedes subsignata die coadunato sequens dubium discutiendum proposuit: ***An sententia lata a Rmo Vicario Capitulari Urbinatensi super cultu ab immemorabili tempore praestito praefato Servo Dei, seu super casu excepto a decretis sa. me. Urbani Papae VIII, sit confirmanda in casu et ad effectum de quo agitur?*** Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis Ritibus praepositi, post relationem ipsius infrascripti Cardinalis Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Angelo Mariani Fidei promotore generali, omnibus accurate perpensis, rescribendum censuerunt: ***Affirmative seu sententiam esse confirmandam.*** Die 12 novembris 1918.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papae XV per ipsum infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacri Consilii ratum habuit et confirmavit, die 13, eisdem mense et anno.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

BUSCODUCEN.

NULLITATIS MATRIMONII (IURGENS-DE HOOG).

Benedicto Pp. XV feliciter regnante, Pontificatus Dominationis Suae anno quarto, die 7 ianuarii 1918, RR. PP. DD. Guilemus Sebastianelli, Decanus, Ponens, *Seraphinus Many et Raphaël Chimenti, Auditores de turno, in causa* Buscoducen. - Nullitatis matrimonii, *inter* Victorem Iurgens, *repraesentatum per legitimum procuratorem Angelum d'Alessandri, advocatum, et* Ioannam De Hoog, *interveniente et disceptante in causa vinculi Defensore ex officio, sequentem in gradu appellationis definitivam tulerunt sententiam.*

Die prima aprilis anni 1910 Victor Iurgens, aetatis suae annorum viginti novem, sponsalia inivit cum Ioanna De Hoog in vigesimo quinto suae aetatis anno constituta. Durantibus sponsalibus, vir non solum nullo Ioannae amoris signo fuit recreatus, sed animadvertere potuit sponsam tristem esse, taciturnam et virium lassitudine ac capitis dolore affectam. Autumans Victor hoc provenire ex familiaribus circumstantiis et ex aliquo morbo neurasthenico facile medendo, sponsam induxit, ut per mensem curis medicorum se subiiceret in nosocomio Nassoviensi. At eaedem manserunt infirmae conditiones, adeo ut sponsus iam nupturus anceps haereret de matrimonio contrahendo. Praevaluit tamen in sponsam pietas, cum spe coniuncta vitam coniugalem eidem profuturam. Contracto matrimonio die 30 Augusti 1910, coniuges statim iter nuptiale arripuerunt, quod tamen ob mulieris infirmitatem breviatum est, et ad 15 dies redactum. Ioanna domi a doctore Beckman curata est; semper autem ingravescente morbo, in plura nosocomia, seu sanatoria, ducta est, et tandem in manicomium dictum *Condewater*, prope oppidum *Rosmalen*, ubi adhuc hodie plena amentia misere languens commoratur. Interea sponsus, consilio habito a viris in iure nostro et in scientia medica praestantibus, petiit a Summo Pontifice, ut eius cum Ioanna

matrimonium nullum declararetur ex defectu consensus ex parte sponsae insania laborantis. Obtenta pontificia commissione, de mandato H. S. Auditorii processus instructus fuit ab Ordinario Buscoducensi, et die 15 maii 1915 sententia prodiit actori favorabilis. Interposita, prouti de iure, appellatione, iam causa erat iterum decidenda, quando ad aures Revmi vinculi Vindicis quaedam pervenerunt querelae adversus rotalem sententiam. Hinc pro sui muneris ratione petiit et obtinuit processum suppletorium; quo rite confecto, nunc causa rursus dirimenda proponitur sub assueta formula dubii: *An sententia rotalis diei 15 maii 1915 sit confirmanda vel infirmanda in casu?*

Ius quod spectat. - Neminem latet christianorum matrimonium rationem habere contractus, quo iura mutua traduntur et acceptantur; hinc ad validum coniugium ineundum necessario requiritur sponsorum consensus ex plena advertentia ac libera voluntate procedens. Nulla autem advertentia in iis est, qui morbo mentis laborant, quo functiones intellectuales impediuntur. Et nil refert, si ius positivum in novo Codice sileat de amentia et Decretales Gregorii IX loquantur tantum de furioso a nuptiis arcendo in cap. 24, tit. 1, lib. IV. Cum enim consensus sit id, quod dat esse matrimonio, non uni furioso prohibendum est matrimonium, sed iis omnibus, quorum mens in actu contractus ita impedita est, ut eiusdem contractus iura et obligationes intelligere nequeat.

Difficultas vero tota exurgere potest in singulis facti speciebus. Etenim, praeter eos, qui in omnibus et per omnia amentes sunt, adesse possunt qui plene compotes mentis non sunt, sed eorum morbus illam non attingit gravitatem, qua ratiocinandi potentia omnino privantur, et hi semi-fatui dicuntur. Accidere etiam potest aliquos non semper in agendis insaniam prodere, et ita quietam ducere vitam, ut non possit facile eorum infirmitas cognosci. Hoc locum habet in insania progressiva, sive appelletur dementia praecox, hebefrenia, aut paranoia. In hac postrema insaniae specie infirmi gradatim lumine mentis destituuntur, et difficile est probare, an tempore celebrationis contractus, aut matrimonii illa fruantur advertentia, quae requiritur ad peccatum mortale formaliter constituendum. Hinc necessitas recurrendi ad medicorum peritias. Iudicis tamen non est peritorum conclusiones admittere, quin eorum dicta cribraverit, perpendens scilicet, an facta, quibus peritiae innituntur, vera sint, iuridice probata et ab aliis non contradicta; an peritus extra propriam peritiam vagaverit; an in casu, quo plures habeantur peritiae, concordes sint, vel, ipsis discrepantibus, cui sit fides praestanda, attenta peritorum doctrina, aliisque inspectis circumstantiis;

quae uni potius quam alteri favere videntur. Ita in *Parisien*, 10 iulii 1909; c. Prior; *Romana*, 28 augusti 1911, c. Sincero; *Massilien.*, 11 augusti 1913, c. Many, etc.

Modo ad factum. - In primis Patres perpendere voluerunt agendi modum Ioannae, eius ingenium, loquutiones, quas proferebat et infirmitates, quibus lamentabatur; haec enim omnia ostendere possunt mentalem statum Ioannae. Qua in re testes adhibendi sunt familiares et propinqui, quia melius prae ceteris omnia animadvertere potuerunt; praetereunda quoque non est actoris depositio, cum constet ipsum religiosissimum esse, et causam hanc intentasse unice ductum a factorum veritate, uti refert Rev. P. Aloysius Koppendrayer, S. I.

Itaque testes quamplurimi, uti conventae mater, fratres Hermannus et Ioannes, et A. Vogel-Steinweg, quae cum Ioanna saepius conversabatur, referunt eam valde malincholia laborasse. Erat insuper « fredda, « apatica con totale assenza di energia, indolente... tribulosa ed inso- « ciabile;... s'infocava ogni tanto adiratamente,... cipigliosa,... di umore « stizzoso senza ragione », quare quam maxime erat omnibus gravis et fastidiosa. Saepe animum mutabat ex improviso et absque causa: « se « alle 11 del mattino (ait frater Hermannus) la malinconia era sparita, « alle tre dopo pranzo era eccessivamente allegra ». Et P. Ioseph Mohrmann, O. P.: « Spesso passava da briosa allegria subitamente alla più « svagata distrazione, ovvero alla sfrenatezza senza cagione esteriore ». Hic addendum est quod Ioanna « non mostrava diletto di cosa alcuna » et testatur Dña Vogel: « Non aiutava mai nelle faccende di casa ». « Non aveva affatto attitudine o interesse a farlo », uti deponit ancilla Ondeyans et confirmat frater Ioannes his verbis: « Era in uno stato « continuo d'indolenza, di storditezza di cervello di far niente, di sognare ». Modus loquendi Ioannae clarius pandit proprii intellectus functiones; ipsi enim mos erat continuo et veluti ex necessitate vacua verba centies repetere. « Stava talvolta per lungo tempo a ripetere una medesima « parola insignificante », testantur mater, frater Hermannus, Dña van Kekem Steinweg et famula Ondeyans, cui Ioanna dicebat « di non poterne « fare a meno ». Aliquando propria verba moderare nesciebat. Nam, ait mater, « faceva tutto ad alta voce, come diceva anche ad alta voce le « cose più estranee ed impossibili... Essa, quando uno la voleva far « lavorare, pronunciava delle parole non tanto civili, non tanto conve- « nienti ». His, quae Ioannam mente infirmam ostendunt, addi debent timores atque ideae persecutionum: « Mia figlia - ait mater - negli anni « prima del suo matrimonio, ha più volte fatto capire la sua paura di

« diventare pazza un giorno... si lagnava spesso di pensieri orribili ». Et a fratribus, prouti ipsi deponunt, petebat: « Un bel giorno diventerò « pazza? Non sono una trovatella? Non vi sarà veleno nella mia « bevanda? », etc. Tandem, referentibus eadem matre ac fratre Hermanno: « Era talvolta stordita e stanca nella testa, ... si lagnava peraltro « molto di stordítezza e stanchezza di testa ».

Haec omnia, cum post inita sponsatia animadvertisset sponsus, a Ioanna obtinuit, ut se medicorum curis obiiceret in sanatorio Nassoviae sito pro aegrotis neurastenicis medendis. Hoc autem remedium, uti in specie dictum est, incassum cessit: haec enim scribebat Dr. Auholt in epistola diei 23 maii anni 1912 ad Victorem Iurgens: « In quell'occa- « sione (i. e. in inspectione medica in sanatorio Nassoviensi peracta) « mostrò di avere una quantità di idee folli e pazze. Principalmente « credeva di essere perseguitata e danneggiata; così per esempio diceva « che il suo padre la faceva osservare per mezzo della Chiesa e dei « Gesuiti. Poi faceva allusione a ciò che sarebbe di alta nascita, che « insomma era una creatura del tutto speciale... Ora si sentiva sempre « osservata e sapeva che anche prima era stata sempre osservata. Gli « uomini per la strada avrebbero parlato di lei, avrebbero riso di lei. « Una volta, quando dalla strada abbastanza lontana e coperta di alberi, « si sentivano ridere i bambini, diceva che questi bambini si ridevano « di lei. Si credeva riconosciuta e osservata dalla gente, che passava « per la strada; il che era impossibile a causa della distanza della strada. « Come già dissi sopra, aveva sempre il sentimento chiaro di essere « malata, il che la faceva essere riservata anche verso di me, mentre « d'altra parte spesso diceva che era pazza o che diventerebbe pazza, « che non potrebbe sposarsi, che avrebbe paura del matrimonio e cose « simili ».

Hisce in adiunctis nuptiae celebratae fuerunt. Quomodo autem se gessit Ioanna in ipso voluptuario aut nuptiali itinere ita describit actor in sua depositione. « Niente l'interessava, nè musei, nè bei edificii, nè « oggetti d'arte. Si mostrava indifferente persino nell'acquisto di regali « per sè o per altri destinati, nonostante la piena libera disponibilità, « che le davo del denaro... Di più continuamente si lagnava di stan- « chezza e stordítezza in testa. Era come se essa sentisse la sua propria « impotenza... La sua consueta maniera di discorrere e di agire, o piut- « tosto di non dire, e di non far niente affatto, mi faceva profondamente « sventurato. Per tutte queste ragioni abbiamo accorciato di molto il « viaggio », etc. Domum autem coniugalem ingressa rerum domestica- rum curam suscipere non potuit, ita ut ipsa mater ancillam Annam

Arts obsecraverit, ut loco filiae omnia ageret: « Non farmi vergognare, « mentre io sto qui, la figlia mia non sa fare niente ». Ulterius, uti refert praefata ancilla: « Si lagnava spesse volte di stanchezza e stor- « ditezza di testa... Più volte diceva che alcune persone avrebbero detto « una volta che era matta, ma temeva essa stessa di diventare final- « mente pazza ». Nec satis; non obstantibus curis omnibus, quibus ex parte Victoris circumdabatur: « Si lagnava spesso - prosequitur ancilla - « che era stanca di vivere, persino una volta, nel marzo 1911, ha potuto « impadronirsi di veleno e cercò, o parve tentare, di privarsi della vita ». Hinc necesse fuit eam ponere sub custodia infirmariae; ingravescente autem infirmitate inclusa fuit variis in sanatoriis et ad praesens commoratur in Nosocomio Condewsater plena insania laborans.

Porro, iuxta Auctores, qui de mentalibus morbis ex professo scripserunt, omnia praefata phenomena superius descripta, signa et characteres sunt dementiae praecocis aut hebephreniae (insania puberum vel iuvenum). Eugenius Tanzi ita tunc morbum describit: « Le demenza « precoce è psicologicamente un processo di disorganizzazione mentale « a decorso irregolare e progressivo, che coglie individui predestinati, « ma fino allora intelligenti e dopo una serie di episodi tumultuarii li « lascia in uno stato spesso incompleto, ma sempre tipico di deficenza, « che inaridisce gli affetti, perverte la volontà e rende stolida la con- « dotta » (*Psichiatria forense*, pag. 401). In opere autem, cui titulus *Trattato di medicina pubblicato sotto la direzione di Charcot, Bouchard, Brissaud* (vol. 6, p. 276) hebephreniae constitutiva dicuntur esse: « Una « tendenza alla malinconia, a vaghe idee di ambizione o di persecu- « zione, scatti di collera e di violenza, una modificazione dell'umore, « che diventa instabile ed irritabile, accessi di risa insensate ». Conferri quoque potest Kraepelin, *Trattato di Psichiatria*, vol. 2, p. 48, et Rossi, *Medicina legale*, p. 297.

Non solum testium, sed et medicorum attestationes praecipue attendendae sunt. Decem medici Ioannam curaverunt, tres ante matrimonium, Doctores videlicet Anhalt, Muthman et van Vayenburg; septem post matrimonium, i. e. D. Bekman, qui eam domi a mense aprili ad diem 1 augusti anni 1911 curavit. Doctores Vilhelmy, Wassenmayer et Thomson, qui in sanatorio civitatis Bonn, tum a die 1° augusti ad diem 20 novembris 1911, tum ab exeunte februario 1912 usque ad diem 20 decembris eiusdem anni eius curam egerunt; doct. van de Hagen, qui eam in eodem sanatorio Bonn, tempore aestivo an. 1912 inspexit; doct. Stigter, qui in sua « clinica neurologica » in oppido *Schveningen*, Ioannae curae praefuit a medio decembris 1911 ad finem februarii 1912; tandem doctor

Hoogwold, director manicomii dicti *Condewater* in quo a die 26 decembris an. 1912 usque nunc Ioanna rationis lumine destituta detinetur.

Itaque ex decem medicis septem sunt, qui non solum concordant circa diagnosim morbi, quo Ioanna laborat, scilicet quod sit dementia praecox seu hebefrenia, sed declarant quoque illam eodem morbo iam ante matrimonium affectam fuisse. Duo ad quaesitum de insania Ioannae ante matrimonium affirmative respondere non audent, sed nihil contra asserunt. Hi sunt doctores Hoogwold et Stigter. Primus ad praefatum quaesitum respondet: « Non posso dire niente di positivo a questa « domanda ». Alter dicit se non posse quidem affirmative respondere, sed possibilitatem insaniae ante matrimonium excludere nolle. Unicus igitur peritus, qui hoc expresse denegat est doct. Wayenburg, qui Ioannam curavit ante matrimonium a mense novembris an. 1909 ad initium iunii 1910. Hic in processu suppletorio excussus sub iuramento depo- « nit: Putabam agi de psychasthenica, non vero de morbo phisico pro- « grediente; ita ut putarem matrimonium ei non esse contra-indicatum ». Verum discrimen hoc opinionum inter doct. Wayenburg et ceteros doctores facile explicatur, si observetur doct. Wayenburg curam assiduam Ioannae non habuisse, nec habere potuisse. Nam eam domi recipiebat (et septies tantum eam excepit) inter horas solitis aegrotantium consultationibus assignatas, ideoque eam nec videre nec audire potuit in iis diebus et horis, in quibus, gravius morbo suo afflicta, domi retinebatur; unde plures notitiae utiles de mentali Ioannae statu ipsi doctori defuerunt. Revera, uti patet ex eius depositione, illum latuerunt plura gravia phaenomena, de quibus supra dictum est; v. g. vana illa phantasmata de propria regis nobilitate, de persecutione semper ipsi imminente, illi anxii et frequentes timores, ne veneno necaretur, illa absoluta et continua rebus domesticis vacandi incapacitas, etc. Unde mirum non est doctorem illum aliam morbi diagnosim statuisse, aut benigniorem interpretationem paucis illis phaenomenis, quae cognovit, dedisse.

At, posito etiam, quod Ioanna ante nuptias hebephrenia laboraverit, cum agatur de morbo progressivo, videre interest, an tempore, quo contractum fuit matrimonium, insania illum gradum attigerat, qui consensum matrimonialem excludit. Qua in re periti audiendi sunt. Doct. Anhalt, qui Ioannam, uti dictum est, curavit ante matrimonium in nosocomio Nassoviensi, interrogatus a iudice: « Ella è convinto che « essa già in quel tempo non poteva dare conto nè del suo dire, nè dei « suoi atti, cioè che allora non è stata capace di esercitare anche un « atto di libera volontà? », respondet: « Sono convinto che in quel tempo « non poteva rendersi conto completo del suo fare e dire; non era

« capace di agire con libera volontà (fare atti di libera volontà) ». Et ad quaesitum 5: « Ella ha la ferma convinzione che essa non è stata « atta a dare con chiara intelligenza e libera volontà il consenso chiesto « per il matrimonio cristiano? », respondet: « Sì ». Hanc eamdem opinionem tenet doct. Muthman praefati nosocomii director; iudici enim interroganti: « Putasne eam eo tempore tali insaniae morbo laborasse, « ut non posset liberae voluntatis actus elicere, ita quidem ut non « valeret liberum consensum praebere, qualis requiritur ad matrimo- « nium christianum? », respondet: « Il libero atto della volontà era « impedito anche alla conclusione nuziale (al matrimonio) ». Doctor Beckman in suo primo interrogatorio diei 28 octobris 1913 haec habet: « La consideravo come non responsabile del suo fare ed agire, e credo « dunque perciò che, benchè forse conscia, ha dato il richiesto consenso, « nondimeno non ha potuto sufficientemente capire l'intera estensione « (tutto il significato) del suo consenso ». Nec difficultatem facere possunt verba: « Forse conscia ha dato il richiesto consenso », quia haec doctor non intelligit nisi de quadam conscientia et de quodam consensu partiali et quidem ad valorem matrimonii non sufficienti; dicit enim antea « la considerava come non responsabile del suo fare ed « agire ». Quod confirmat in secundo interrogatorio 13 iunii 1916; nam ad quaesitum 3: « Manesne igitur in sententia tua existimans dominam « Iurgens de Hoog matrimonium ineuntem consensus sui plenam signi- « ficationem non sufficienter intelligere potuisse? », respondet: *Affirmative.* Clarius doct. Wilhelmy: « Ho la persuasione che essa, all'atto del « matrimonio, già non era più in stato di prestare un simile consenso, « quale deve essere richiesto per la valida celebrazione di un matri- « monio cristiano. Come causa posso allegare tanto il fatto, che di solito « simili malattie si sviluppano lentamente, quanto l'asserzione degna di « fede di un altro medico (dott. Anchalt) che ha curato la signora Iur- « gens prima del matrimonio ». His accedit doct. Wassenmayer, qui declarat: « Secondo le notizie partecipatemi d'altra parte medica e dalle « mie proprie osservazioni ho la convinzione che la signora Iurgens, al « tempo della celebrazione del matrimonio non poteva prestare un valido « consenso ». Eadem habet doct. van der Hagen: « Opino che la Chiesa « cattolica per un valido matrimonio esige un consenso ragionevole « risultante da una libera volontà ed ispirato da sana mente. Basan- « dom su questo ho la convinzione che la malattia della signora esisteva « già prima del suo matrimonio in tale misura ch'essa era incapace, « alla celebrazione del suo matrimonio di dare un simile consentimento « ragionevole ». Tandem doct. Thomson director nosocomii siti in civi-

tate Bonn ita mentem suam pandit: « Ho la persuasione scientifica, « che questa insania già prima del matrimonio era tanto progredita, « che da essa era cagionato un serio restringimento della padronanza « della propria libera volontà, quale deve chiedersi necessariamente « per la conclusione di un matrimonio cristiano. ... Secondo la mia per- « suasione scientifica la signora Iurgens alla celebrazione del matri- « monio si è fatta guidare molto più da certe insane immaginazioni, « sentimenti ed impetuosità di volontà morbosa, che da motivi mentali « normali. Se alla celebrazione del matrimonio la facoltà della libera « volontà fosse completamente esclusa, non può essere asserito in base « della propria osservazione con certezza infallibile, ma può essere « ammesso come probabilissimo ». Utique hic doctor non videtur admittere in Ioanna, die matrimonii exclusionem liberae voluntatis, nisi ut probabilissimam; sed, uti patet ex ipsis eius verbis, haec summa probabilitas aequivalet morali certitudini, cum ea opponat certitudini infallibili, quae in his rebus nec haberi potest, nec requiritur; et cum dixerit in sua responsione ad 4, arbitrium (*padronanza*) liberae voluntatis necessario ad consensum matrimonialem requisitum notabiliter in Ioanna fuisse restrictum.

Post haec remanent solvendae praecipuae difficultates, quas solers vinculi vindex profert adversus testium depositiones et doctorum peritias. Relate ad testes ait quamplurimos, matrem praesertim Ioannae, declarasse se Ioannam ante matrimonium semper uti mente sanam habuisse, et phenomena supra relata nonnisi in indolem mutabilem et tantisper insolitam refundenda essse. Quod adeo verum est, ut die matrimonii in ecclesia, et tempore coenae, uti placidam verbis et gestis se exhibuit. Respondetur hanc eandem difficultatem propositam fuisse peritis, qui dixerunt hoc suetum esse in huiusmodi morbis, in quibus aegroti possunt et solent propriam infelicem conditionem tegere. Ita doct. Beckman: « Di gran lunga presso la maggioranza dei profani esiste « la propensione a considerare i fenomeni anormali, come difetti di « carattere, ovvero come conseguenza di circostanze particolari; cosicchè « noi vediamo sovente, se non regolarmente, che la malattia esisteva già « da lungo tempo prima che fosse conosciuta come tale ». Pariter doct. van der Hagen: « Spiego ciò (difficultatem propositam) in questo « modo, che la signora era effettivamente strana, e non raramente faceva « l'impressione di essere sofferente dell'isteria, e che, se non la riguar- « davano come demente, è un fenomeno occorrente assai comune « in queste simili malattie, perchè i profani per il solito giudicano, « secondo il comportarsi, e le azioni, in quanto che son pericolose pel

« paziente stesso, oppure fastidiose e pericolose per altri e ciò non era « qui il caso ». Ita etiam doct. Anhalt, et doct. Thomson, qui speciatim quoad matris depositionem haec habet: « Le osservazioni della madre « che la figlia prima del matrimonio non fosse stata insana, ma che « solamente per malignità di carattere, si è voluta procurare, per sè « e per altri dispiaceri, è di nessuna importanza qualsiasi, perchè la « madre stessa è una personalità decisamente patologica di mente e « partecipa all'insania della demente figlia, e perchè l'asserito peggio- « ramento di carattere nel senso di contegno maligno contro coloro « che la contornano, appartiene ai sintomi caratteristici di quella forma « di perturbazione mentale, della quale la signora Iurgens è sofferente « nel modo già indicato ».

Mirandum etiam non est iuxta peritos Ioannam die matrimonii in ritu religioso explendo, et in coena nuptiali verbis et gestis mente sanam se exhibuisse. Deponit enim doct. Wilhelmus: « È del tutto « conforme alla esperienza quotidiana professionale dei medici degli « insani, il fatto che precisamente tali malati, come la signora Iurgens, « sanno nascondere alle persone, che li circondano, le loro insane fanta- « sie, ed inclinazioni di sentimento, di volontà, che influiscono in modo « decisivo sulle loro azioni ». Et doct. Anhalt: « La sua malattia (*sci- « licet Ioannae*) si è sviluppata poco alla volta. In tali casi il malato, « particolarmente il bene educato, suole conservare ancora lungo « tempo un contegno corretto. Aveva un sentimento vivace della malat- « tia, che le cagionava di nascondere le sue idee morbose il più possi- « bilmente ».

Adversus peritias opponitur certo non constare quonam tandem morbo mentali Ioanna laboraverit; periti enim modo loquuntur de paranoia, modo de dementia praecoci, seu hebephrenia. At 1° cum fere omnes periti nos doceant de morbi gravitate, et quidem tempore, quo nuptiae celebratae fuerunt, parum refert de nomine, quo morbus vocetur. 2° Si hodie, testante doct. Hoogveld, Ioanna affecta sit paranoia, quod admittere videtur etiam doct. Anhalt in suo interrogatorio, dum e contra in quadam epistola scripsisset quod Ioanna « era dominata da fan- « tasmi vaneggianti d'indole ebefrenica », adnotandum est quod paranoia et hebephrenia iuxta doctorem Borri « non hanno individualità « clinica, trattandosi di differenze superficiali di forma, spesso concor- « renti di un unica e sostanziale modalità psicopatologica, consistente « nella labilità di equilibrio, o addirittura nello squilibrio, o addirittura « nello squilibrio funzionale di un cervello costituzionalmente imperfetto » (*Nozioni elementari di medicina legale,* pag. 297).

Quibus omnibus rite consideratis Nos infrascripti Auditores de turno pro tribunali sedentes et solum Deum prae oculis habentes, Christi Nomine invocato, dicimus, declaramus ac sententiamus sententiam diei 15 maii esse confirmandam; i. e. ad propositum dubium respondemus: Ad I *Affirmative*, ad II *Negative*.

Mandamus autem Ordinariis locorum et ministris tribunalium ad quos spectat, ut exsecutioni mandent hanc nostram definitivam sententiam, et adversus reluctantes procedant ad normam sacrorum canonum et praesertim cap. 3, sess. XXV, *De reform.* Concilii Tridentini, iis adhibitis exsecutivis et coërcitivis mediis, quae magis efficacia et opportuna, pro rerum adiunctis, esse iudicaverint.

Romae in sede Tribunalis S. R. Rotae, die 7 ianuarii 1918.

Guilelmus Sebastianelli, Decanus, *Ponens*.
Seraphinus Many.
Raphaël Chimenti.

L. ✠ S.

Ex Cancellaria S. Romanae Rotae

Sac. T. Tani, *Notarius*.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 29 ottobre 1918, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi Signori Cardinali e col voto dei Rmi Prelati e dei Consultori teologi, componenti la S. Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio intorno al martirio, alla cagione del martirio ed ai segni di questo, o miracoli per la Causa di Beatificazione, ossia dichiarazione del martirio, delle Serve di Dio Maria Maddalena Fontaine con tre Compagne, Figlie della Carità, e di Maria Clotilde Angela di San Francesco Borgia con dieci Compagne, Orsoline di Valenciennes.

Martedì 12 novembre 1918, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Rmi Signori Cardinali componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1) introduzione della Causa di Beatificazione, ossia dichiarazione del martirio, dei Servi di Dio Simeone Berneux, Vescovo di Capsa e Vicario Apostolico della Corea, e di Paolo Chau e loro rispettivi Compagni uccisi, come si asserisce, in odio alla Fede nella Corea e nella Concincina;

2) conferma di culto prestato da tempo immemorabile al Servo di Dio Giovanni Pelingotto, Terziario Francescano, detto Santo o Beato;

3) intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Ugolino da Gualdo Cattaneo, dei Romitani di Sant'Agostino;

4) e degli scritti del Servo di Dio Angelo De Scarpetti, dei Romitani di Sant'Agostino.

5) e degli scritti della Serva di Dio Filomena Genovese, Terziaria Francescana.

Martedì 26 novembre 1918, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi Signori Cardinali e col voto dei Consultori teologi, si è tenuta la Congregazione dei Riti *Nuova Preparatoria* per discutere il dubbio sul martirio, la causa del martirio ed i segni o miracoli del Ven. Girolamo detto della Rocca delle ventiquattr'ore, ucciso, come si asserisce, in odio alla Fede, in Giulia Cesarea o Algeri.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre si è degnato di nominare:

31 ottobre 1918. L'Emo signor Cardinale Andrea Frühwirth, *Protettore dell'Istituto delle Terziarie Domenicane della Congregazione di Santa Caterina di Springfield.*

4 novembre » L'Emo signor Cardinale Lodovico Billot, *Protettore dell'Istituto delle Suore "Guardiane Adoratrici dell'Eucaristia".*

7 » » L'Emo signor Cardinale Raffaele Scapinelli, *Membro della Sacra Congregazione Concistoriale.*

» » » L'Emo signor Cardinale Donato Sbarretti, *Membro del Supremo Sacro Tribunale della Segnatura Apostolica.*

12 » » L'Emo signor Cardinale Oreste Giorgi, *Protettore delle Suore della Croce, di Siviglia.*

13 » » L'Emo signor Cardinale Michele Lega, *Protettore della Venerabile Arciconfraternita di S. Maria del Buon Consiglio.*

21 » » Il Revmo P. Giuseppe Drehmanns, della Congregazione del Santissimo Redentore, *Consultore della Commissione Cardinalizia per l'Opera "Praeservationis Fidei".*

1 dicembre » Mons. Raimondo de la Porte vescovo tit. di Berisa, *Consultore della S. Congregazione dei Sacramenti.*

Con Brevi Apostolici il Santo Padre si è degnato di nominare:

Protonotario Apostolico di numero partecipante:

30 novembre 1918. Mons. Domenico Iorio.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

21 ottobre 1918. Mons. Nicola Savinetti, Gran Priore di San Nicola di Bari.

12 novembre » Mons. Nicola Farina, dell'archidiocesi di Gaeta.

29 » » Mons. Giovanni M. Emilio Sahut, della dioc. di Montpellier.

Prelati Domestici di S. S.:

23 ottobre 1918. Mons. Giuseppe Barbero, dell'archidiocesi di Torino.

26 » » Mons. Stefano Mata Pascual, della diocesi di Osma.

25 novembre » Mons. Camillo Fornari, della diocesi di Rieti.

» » » Mons. Luigi Camboni, della diocesi di Ozieri.

» » » Mons. Tommaso Miley, dell'archidiocesi di Edimburgo.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

1 novembre 1918. Al sig. Massimo Gérard, console generale del Belgio nelle isole Canarie.
6 » » Al sig. Giovanni Zaccone, della diocesi di Saluzzo.
8 » » Al sig. avv. Luigi Giordano, dell'archidiocesi di Torino.
20 » » Al sig. ing. Rodolfo Sella, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. barone Luigi Rodinò, dell'archidiocesi di Napoli.
28 » » A lord Skerrington Campbell Guglielmo, dell'archidiocesi di Edimburgo.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

25 ottobre 1918. Al sig. dott. Francesco Natucci, della diocesi di Pescia.
6 novembre » Al sig. Luigi Serse Gilli, di Roma.
28 » » Al sig. Giovanni Patrizio Boland, residente a Londra.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

13 novembre 1918. Al sig. Giuseppe Feliciano da Costa, già Ministro Plenipotenziario ed Inviato Straordinario del Portogallo presso la Santa Sede.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

Con Biglietti di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, il Santo Padre si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti soprannumerari di S. S.:

12 ottobre 1918. Mons. Augusto Strenghetto, della diocesi di Adria.
25 » » Mons. Francesco Gardini, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Mons. Antonio Piccinelli, della diocesi di Como.
26 » » Mons. Pietro Ciriaci.
31 » » Mons. Tommaso Migliore, dell'archidiocesi di Torino.
4 novembre » Mons. Paolo Novaro, della diocesi di Albenga.
7 » » Mons. Antonio Lira Pessôa de Maria, della diocesi di Sobral.
9 » » Mons. Giovanni Battista Cavallotti, della diocesi di Saluzzo.
20 » » Mons. Francesco Mennini, dell'archidiocesi di Firenze.
22 » » Mons. Giovanni Brianda, della diocesi di Ozieri.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa di S. S.:

18 novembre 1918. Il sig. Adolfo Zaleski, della diocesi di Luceoria e Zytomir.
27 » » Il sig. conte Giuliano Gambaro, dell'archidiocesi di Genova.
» » » Il sig. conte Agostino Ravano, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

25 ottobre 1918. Mons. Cesare Ferreira dos Santos.
» » » Mons. Giovanni di Francesco Filippucci.
26 » » Mons. Pietro Pirri.
29 » » Mons. Ermanno Winter, dell'archidiocesi di Colonia.
11 novembre » Mons. Luigi Mazzarelli, della diocesi di Mondovì.
13 » » Mons. Santiago Garrote Amigo, della diocesi d'Avana.
20 » » Mons. Giuseppe Menghi, della diocesi di Tivoli.

Cappellano d'onore extra urbem *di S. S.:*

1 giugno 1918. Mons. Giuseppe Augusto Ferreira, dell'archidiocesi di Braga.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa soprannumerario di S. S.:

6 novembre 1918. Il sig. comm. Piero Umberto Giaj-Levra, dell'archidiocesi di Torino.

NECROLOGIO

9 ottobre 1918. Mons. Carlo Arsenio Bourdon, vescovo titolare di Dardano.
» » » Mons. Pietro Broyer, vescovo titolare di Polemonio.
dicembre » Mons. Giovanni Giuseppe Koppes, vescovo di Lussemburgo.

Quaedam *corrigenda* in vol. X (1918) Commentarii *Acta Apostolicae Sedis:*

Pag. 25	lin. 22	*legatur:*	diei
» 26	» 3	»	diei
» 26	» 16	»	n. 1247
» 132	» 27-28	»	Sancti Columbae Abbatis
» 179	» 13-14-15	»	Tandem iisdem, si uno cuiusque mensis die ad sacram Synaxim accedant iuxta Pontificis mentem, plenariam, *etc.*
» 238	» 3	»	mancipatos
» 238	» 7	»	ad religiosos
» 382	» 28	»	etiam suppressis et duplicibus I et II classis, *etc.*

I

INDEX GENERALIS RERUM

(Ann. X — Vol. X)

I. - ACTA BENEDICTI PP. XV

Litterae Encyclicae, 473.
Constitutio apostolica, 5.
Apostolicae sub plumbo litterae, 49, 81, 354, 401.
Motu proprio, 225, 305.
Litterae Apostolicae, 8, 55, 84, 129, 177, 306, 356, 403, 433.
Epistolae, 14, 57, 86, 133, 188, 227, 273, 317, 357, 440, 478.
Sermo, 92.

II. - ACTA SACRARUM CONGREGATIONUM

S. Congregatio S. Officii, 136, 282.
S. Congregatio Consistorialis:
a) *Documenta,* 17, 98, 190, 235, 283, 325, 363, 366, 414, 451, 481, 487.
b) *Provisiones Ecclesiarum,* 18, 60, 98, 137, 193, 239, 284, 325, 367, 417, 451, 503.
c) *Nominationes,* 61.
S. Congregatio Concilii, 18, 61, 138, 194, 239, 285, 326, 368, 504.
S. Congregatio de Religiosis, 145, 290.
S. Congregatio de Propaganda Fide:
a) *Notificatio,* 508.
b) *Nominationes,* 200, 373, 452.
S. Congregatio Rituum:
a) *Decreta de Beatificatione vel Canonizatione,* 66, 99, 126, 145, 246, 323, 374, 509, 513.
b) *Liturgica,* 25, 45, 69, 78, 106, 126, 171, 222, 254, 268, 301, 322, 348, 398.
S. Congregatio de Seminariis et de Studiorum Universitatibus, 201.
S. Congregatio pro Ecclesia Orientali, 417, 508.

III. - ACTA TRIBUNALIUM

S. Poenitentiaria Apostolica, 28, 151, 255.
S. Romana Rota:
a) *Sententiae,* 32, 70, 108, 158, 207, 256, 291, 336, 378, 420, 453, 517.
b) *Citationes edictales,* 123.
c) *Causae actae sub secreto,* 119.
Commissio specialis RR. PP. Cardinalium, 388.
Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, 39, 391.
Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos, 77, 170, 344.

IV. - ACTA OFFICIORUM

Secretaria Status: *Epistola,* 298.
Vicariatus Urbis, 300.

Diarium Romanae Curiae:
a) *Monitum,* 431.
b) *Nominationes,* 46, 78, 126, 172, 222, 269, 301, 349, 398, 470, 528.
d) *Necrologium,* 48, 80, 128, 176, 224, 272, 304, 352, 432, 472, 531.

II

INDEX DOCUMENTORUM

CHRONOLOGICO ORDINE DIGESTUS

Anno	Mense	Die		Pag.
			I. - ACTA BENEDICTI PP. XV	
			I. - Litterae Encyclicae	
1918	Dec.	1	Per quas publicae indicuntur preces pro conventu de pace componenda	473
			II. - Constitutio Apostolica.	
1917	»	10	*Apostolicis litteris.* - Paroecia Ss. Cordis pro animabus igne purgatorio expiandis in Urbe instituitur . .	5
			III. - Apostolicae sub plumbo Litterae.	
»	Iun.	28	*Quandocumque.* - De Metropolitanae et novae Provinciae ecclesiasticae Adamantinae erectione. . . .	49
»	Nov.	15	*Episcopalis Carnutensis Ecclesia.* - De privilegii sacri pallii cathedrali Ecclesiae Carnutensi concessione.	52
»	Dec.	8	*Postquam, sexaginta.* - De privilegii sacri pallii cathedrali Tarbiensi et Lourdensi concessione. . . .	53
1918	Ian.	17	*Quo vehementius.* - De dioec. Leiriensis restitutione	81
»	Iul.	8	*Romanis Pontificibus.* - De cathedralis Ecclesiae Ateradensis erectione	353
»	»	26	*Cum urbs.* - De erectione Concathedralis Recifensis in Brasilia	401
			IV. - Motu Proprio.	
»	Maii	9	*Quartus iam annus.* - De Missa pro societatis humanae necessitatibus die 29 iunii celebranda . . .	225
»	Iul.	1	*Tribus abhinc annis.* - Sodalium Ssmi Crucifixi ad S. Marcelli novas constitutiones ratas habet. . .	305
			V. - Litterae Apostolicae.	
1917	Nov.	23	*Sacras conspicuas.* - Ecclesia paroecialis B. M. V. de Mercede in urbe Bonaërensi titulo ac privilegio basilicae minoris honestatur	8
»	Dec.	1	*Quae catholico.* - Vicariatus Apost. « de Beni » erigitur	9

Anno	Mense	Die		Pag.
1917	Dec.	14	*Pias fidelium.* - Sodalitas Filiarum Mariae, sub titulo Praesentationis, ad S. Ambrosii in civitate Cuneensi, in archisodalitatem erigitur et indulgentiis ditatur.	10
»	»	18	*Templa Dei.* - Templum vulgo « del Carmine Maggiore » nuncupatum civitatis Neapolitanae in basilicam minorem erigitur	12
1918	Ian.	15	*In Senario Monte.* - Ecclesia Montis Senarii, Ordinis Servorum B. Mariae Virginis, titulo ac privilegiis basilicae minoris augetur.	55
»	»	28	*Dilectus filius.* - Consociatio a S. Gerardo Maiella, canonice erecta in ecclesia Matris Domini in oppido vulgo « Caposele », in archisodalitatem erigitur .	129
»	Febr.	3	*Litteris Apostolicis.* - Capitulo et clero sancti Blasii et sancti Aegidii in oppido « Palombara Sabina » dantur novae leges.	84
»	»	26	*Probe novimus.* - Sodalitatibus a Passione Domini indulgentiae iam concessae confirmantur aliaeque conceduntur.	177
»	»	28	*Pias fidelium.* - Sodalitas S. Laurentii levitae et martyris, in templo metropolitano Edimburgensi constituta, in archisodalitatem erigitur.	130
»	Mart.	1	*Cum, sicuti.* - Archisodalitas S. Laurentii levitae et martyris, in templo metropolitano Edimburgensi erecta, indulgentiis augetur.	132
»	»	13	*Quae catholico.* - Praefectura Apostolica Borneae Hollandicae in vicariatum apostolicum erigitur. . .	180
»	»	22	*Inter sodalicia.* - Sodalitati Nostrae Dominae a Bona Morte, diebus quibusdam festis et christifidelibus omnibus certas quasdam preces ad sanctam mortem assequendam recitantibus, indulgentiae plenariae ac partiales conceduntur	181
»	»	23	*Pietatis honorisque.* - Templum Sacratissimi Cordis Iesu in urbe Rothomagensi titulo ac privilegiis basilicae minoris honestatur	186
»	Apr.	3	*Benigne annuentes.* - Sororibus Burdigalensibus a Sacra Familia conceditur indulgentia plenaria pro certa quadam pia exercitatione in honorem Sacrae Familiae.	187
»	Maii	10	*Compertum est.* - Conceduntur indulgentiae et privilegia Operi piaculari vulgo « de Montligeon » in dioecesi Sagiensi	306
	»	13	*Cum grata.* - Foederi Missae quotidianae erecto in archidioecesi Birmingamiensi conceduntur indulgentiae et privilegia iam eidem operi alib concessa .	307
»	Iun.	8	*Cum, sicuti.* - Foedus internationale « Pro Pontifice et Ecclesia » Camberii institutum indulgentiis augetur.	309

Anno	Mense	Die		Pag.
1918	Iun.	9	*Caelestes Ecclesiae.* - Pia Unio « Cultus perpetuus erga Virginem Perdolentem » nuncupata et in basilica Montis Berici instituta indulgentiis ditatur.	310
»	»	11	*Nobis curavit.* - Indulgentiae et privilegia archisodalitati vulgo « de Montligeon » iam collata confirmantur aliaque nova conceduntur	312
»	»	17	*Benigne annuentes.* - Fratribus a Scholis Christianis quasdam preces recitantibus indulgentia ccc dierum conceditur	314
»	»	25	*Relatum est.* - De Tertio Ordine Servorum B. M. V. in Hispania regionibusque ei olim subiectis nonnulla statuuntur	315
»	»	26	*Religionem.* - Iaculatoriam quandam preculam in honorem Sacratissimi Cordis Iesu recitantibus indulgentiae conceduntur.	316
»	»	»	*A dilecto filio.* - Sodalitas a s. Peregrino Laziosi in curiali aede Taurinensi S. Caroli erecta indulgentiis ditatur	356
»	Iul.	2	*Constat apprime.* - Restitutio in abbatiam sui iuris abbatiae Ottenburanae Ordinis sancti Benedicti .	403
»	»	6	*Constat sane.* - Restitutio in abbatiam monasterii Ciriciensis in Tarnoviensi dioecesi	406
»	»	22	*Benigne annuentes.* - Plenariae in perpetuum indulgentiae conceduntur ubique terrarum sodalibus Domini Infantis Iesu sub titulo Pragensis. . . .	407
»	»	31	*Illustri in civitate.* - Ecclesia B. M. Virginis in coelum assumptae civitatis « Ravello », in archidioecesi Amalphitana, erigitur in basilicam minorem cum adnexis titulo privilegiis	408
»	Aug.	3	*Cum, sicuti.* - Plenariae et partiales indulgentiae conceduntur in perpetuum fidelibus ad templum Virginis a Gratiis in Monte Arana confluentibus . .	410
»	»	5	*Illustriores.* - Metropolitanum templum primarium Carthaginense titulo ac privilegiis basilicae minoris cohonestatur.	411
»	»	19	*Molis amplitudine.* - Ecclesia S. Ioannis Florentinorum in Urbe titulo basilicae decoratur	475
»	»	24	*Laeto semper.* - Praefectura Apostolica « de Betafo » in Vicariatum Apostolicum erigitur.	433
»	»	»	*Summa afficimur.* - Praefectura Apostolica Nigeriae occidentalis in Vicariatum Apostolicum erigitur. .	434
»	Sept.	10	*Conspicua templa.* - Templum B. Mariae Virg. de Mercede in civitate Barcinonensi titulo et privilegiis basilicae minoris decoratur	435
»	Oct.	2	*Affert ad nos.* - Seminario patriarchali Venetiarum privilegia et indulgentiae conceduntur, et ecclesia matrix Murianensis S. Donati titulo Abbatiae decoratur, addito contitulari S. Cypriano Ep. et Mart.	477

Anno	Mense	Die		Pag.
1918	Oct.	4	*Inclitum Fratrum.* - Sub exitum saeculi VII ex quo S. Franciscus Assisiensis Palaestinam adiit, Fratrum Minorum in Locis Sanctis custodiendis laudantur promerita, et iura, privilegia, indulgentiarum munera, iis ab Apostolica Sede concessa, confirmantur	437
			V. - Epistolae.	
1917	Dec.	3	*Tanta Nos.* - Ad Ioannem S. R. E. Card. Csernoch, archiepiscopum Strigoniensem, ceterosque Episcopos Hungariae, qui e coetu Budapestinensi communes litteras sibi miserant	14
»	»	5	*Gratias vobis.* - Ad RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos regni Bavariae; communibus eorum litteris e conventu Frisingensi datis respondet . . .	15
»	»	20	*In consilium.* - Ad Andream card. Ferrari, archiepiscopum Mediolanensem, Pontificii Lycaei iuri canonico tradendo Magnum Cancellarium, et ad eiusdem Lycaei praesidem ac doctores, de officiosissimis communibus litteris gratias persolvens	16
»	»	27	*Natalis trecentesimi.* - Ad R. M. Angelam a Nostra Domina, virginum Ursulinarum unionis romanae antistitam generalem, anno trecentesimo exeunte ex quo religiosa ea familia constituta est	57
»	»	29	*Annua pietatis.* - Ad Georgium S. R. E. presb. card. Gusmini, archicancellarium, et doctores decuriales Collegii theologici Bononiensis: quorum ad officiosas litteras rescribit	58
1918	Ian.	16	*Quod de natali.* - Ad Alphonsum S. R. E. card. Mistrangelo, archiepiscopum Florentinorum, XXV annos in episcopatu complentem	59
»	»	18	*Litteris, quibus.* - Ad Gotifredum de Grandmaison, praesidem societatis bibliographicae, quinquagesimo exeunte anno a condita eadem societate . .	86
»	»	27	*Facere non possumus.* - Ad R. P. D. Iosephum Mora y del Rio, archiepiscopum Mexicanum, quem XXV episcopatus complentem annos, gratulatione et laude prosequitur.	88
»	»	31	*Grato te animo.* - Ad Ioannem Mariam card. Farley, archiepiscopum Neo-Eboracensium, de bonis ominibus ac de petriana stipe gratias agens	89
»	Febr.	2	*Conspirantibus.* - Ad Episcopos Austriacae ditionis, qui e coetu Vindobonensi communem epistolam, observantiae officiique plenam, miserant	»
»	»	5	*Benignitas Dei.* - Ad R. D. Ioannem Dunn, cuius diligentiam in moderando per dioecesim Neo-Eboracensem « Opere propagationis Fidei » dilaudat . .	91

Anno	Mense	Die		Pag.
1917	Febr.	25	*Admodum delectarunt.* - Ad Episcopos Graeco-rumenos, qui de condita nova Congregatione pro Ecclesia Orientali ac de Instituto studiorum orientalium gratias egerant	133
»	»	28	*Libenter comperimus.* - Ad Henricum S. R. E. card. Almaraz y Santos, archiepiscopum Hispalensem, XXV episcopatus annos complentem	134
1918	Mart.	4	*Ad afferendum.* - Ad R. P. Leonardum Vossen, S. I., moderatorem pontificii seminarii Kandiensis, anno XXV exeunte a seminario condito	135
»	Apr.	21	*Admodum iucunda.* - Ad R. P. Patritium Murray, Congregationis Ssmi Redemptoris generalem praepositum, de Sodalitate a S. Familia in aede Limericiensi S. Alfonsi abhinc annis L instituta . . .	188
»	»	25	*In maximis.* - Ad R. P. P. Alexandrum Kakowski, archiepiscopum Varsaviensem, ceterosque eiusdem Provinciae ecclesiasticae Episcopos	227
»	»	»	*Studii erga nos.* - Ad R. P. D. Willibrordum Benzler, episcopum Metensem, de officiosissimis litteris gratias agens	228
»	»	29	*In his temporum.* - Ad Antonium S. R. E. card. Mendes Bello, patriarcham Ulyssiponensem, ceterosque Episcopos Lusitaniae rescribens, eorum pastoralem diligentiam laudat	229
»	»	»	*E serie voluminum.* - Ad R. P. Laurentium Janssens, abbatem benedictinum, qui suum « De hominis natura » volumen nuper editum Summo Pontifici observantiae causa obtulerat.	231
»	Maii	5	*Decimus hic annus.* - Ad R. P. Richardum H. Tierney. sac. S. I., scriptionis hebdomadalis « America » moderatorem, decimo anno vertente postquam vulgari coepta est	»
»	»	10	*Optimum sane.* - Ad Iosephum S. R. E. card. Francica-Nava, archiepiscopum Catanensem, qui dioecesanam synodum indixerat	232
»	»	12	*Salesiani instituti.* - Ad R. P. Paulum Albera, congregationis Salesianae rectorem generalem, ob solemnia anni quinquagesimi ex quo taurinensis aedes Mariae Auxiliatricis dedicata est, et ipse sacerdotium iniit	233
»	»	22	*Maximas inter.* - Ad Andream S. R. E. card. Ferrari, arch episcopum Mediolanensem, et ceteros Episcopos Insubris Regionis, de communi officiosissima epistola gratias persolvens	273
»	»	25	*Diem vertentis.* - Ad R. P. D. Franciscum Iosephum Bonnefoy, archiepiscopum Aquensem, quem LX annos sacerdotii et XXV episcopatus complentem, gratulatione laudibusque persequitur	275

Anno	Mense	Die		Pag.
1918	Maii	30	*Praeclarum studium.* - Ad Alexium S. R. E. card. Ascalesi, archiepiscopum Beneventanum, ceterosque Episcopos eiusdem Provinciae ecclesiasticae, qui communiter epistolam miserant	276
»	Iun.	3	*Nos vero.* - Ad Doctores Decuriales Pontificii Athenaei Beneventani, qui significationem grati animi et obsequii, promulgato Codice Iuris Canonici, dederant	277
»	»	4	*Dum tanta.* - Ad R. P. Innocentium Lòpez, Ordinis Mercedarii vicarium generalem, ob proxima sollemnia anni DCC ab Ordine instituto	»
»	»	7	*Litteris apostolicis.* - Ad Ludovicum Nazarium S. R. E. card. Bégin, archiepiscopum Quebecensem, ceterosque Archiepiscopos et Episcopos regionis Canadensis: mutua inter fideles concordia iterum commendata, dantur normae quoad scholasticam legem a gubernatoribus Ontarii Status latam	440
»	»	10	*Singularis vestra.* - Ad RR. PP. DD. Ioannem Bedam Cardinale, archiepiscopum Perusinum, Petrum Pacifici, archiepiscopum Spoletanum, ceterosque Umbrae regionis Episcopos, quorum officiosissimae epistolae Assisio datae respondet.	280
»	»	»	*Grata nobis.* - Ad RR. PP. DD. Natalem Bruni, archiepiscopum Mutinensem, ceterosque Aemiliae Episcopos, literis rescribens quas ex Mutinensi conventu officii causa dederant.	281
»	»	15	*Mentre amare lagrime.* - Ad R. P. Caesarem Pedrini, e congregatione Servorum charitatis, sodalitii « a Transitu S. Ioseph » moderatorem: sodalitium commendans, cui ipse B. P. piissime adhaeret, sacerdotes sodales Missam pro morientibus celebraturos spiritualibus ditat privilegiis	317
			Versio latina	319
»	»	18	*Proximo mense.* - Ad R. D. Norbertum Schachinger, Ordinis Praemonstratensis abbatem generalem eumdemque abbatem Schlaglensem, septimo exeunte saeculo cum Schlaglensis abbatia condita est . .	320
»	»	19	*Delectat Nos.* - Ad R. P. D. Willibaldum Hauthaler, O. S. B., abbatem S. Petri Salisburgensis; cui L sacerdotii annos complenti gratulatur	321
»	»	25	*Utrumque Nobis.* - Ad R. D. Iacobum Ogier, de sodalitate pro Pontifice et Ecclesia, quae ornatur laudibus et commendatur	»
»	»	27	*Vicesimam quintam.* - Ad R. P. D. Henricum Joulain, episcopum Iaffnensem, quem, appetente XXV episcopalis consecrationis natali, gratulatione prosequitur	322
»	»	30	*Qua flores.* - Ad R. P. D. Adolfum Fritzen, episcopum Argentoratensem, ob annum aetatis octogesimum feliciter plenum, fausta omina mittit	323

Anno	Mense	Die		Pag.
1918	Iul.	3	*Litterarum tuarum.* - Ad R. P. D. Michaëlem Felicem Korum, episcopum Trevirensem, qui praeclarum pietatis testimonium et pignus dederat, gratias agens rescribit	324
»	»	8	*Pastoralis sollertiae.* - Ad R. P. D. Michaëlem O'Doherty, archiepiscopum Manilanum, ceterosque Episcopos Insularum Philippinarum, qui de actis conventus Manilani communem epistolam dederant .	357
»	»	10	*Iucundus Nobis.* - Ad regem Rajah Rama Vurmah, cui de sexagesimo eius natali gratulatur	358
»	»	19	*Anniversarium diem.* - Ad R. P. D. Natalem Gabrielem Moriondo, episcopum Cuneensem, natalem quintum et vicesimum ab inito sacerdotio celebrantem . .	359
»	»	31	*Quoniam dena.* - Ad R. P. D. Iacobum Costamagna, episcopum tit. Coloniensem, vicarium apostolicum de Mendez ac Gualaquiza, quem, ob sacerdotii natalem L, gratulationibus et votis prosequitur . .	360
»	Aug.	4	*Varie sane.* - Ad R. P. D. Victorem Arrien, archiepiscopum Platensem, ceterosque Episcopos Boliviae, quorum communi epistolae rescribit	»
»	»	7	*Quod Nobis.* - Ad Catharinam Schynse, sodalitatis « Catholicarum mulierum missionibus iuvandis » praesidem generalem, XXV redeunte natali, ex quo eadem pium opus condiderat	361
»	»	21	*Variis sane.* - Ad R. P. D. Ioannem Iosephum Koppes, episcopum Luxemburgensem, quem annos L a sacerdotio suscepto complentem gratulationibus et votis prosequitur	442
»	Sept.	4	*Iucundum sane.* - Ad Iacobum S. R. E. card. Gibbons, archiepiscopum Baltimorensem, cui natalem episcopatus quinquagesimum propediem acturo gratulatur ex animo	443
»	»	11	*Dum sacra.* - Ad R. P. D. Henricum Reig y Casanova, episcopum Barcinonensem, cui munus suae gerendae personae in proximo mariali conventu defert	444
»	»	17	*Quamquam in obsequio.* - Ad Victorianum S. R. E. card. Guisasola y Menendez, archiepiscopum Toletanum, natalem episcopatus quintum et vicesimum propediem celebraturum	»
»	»	20	*Quae in proximis.* - Ad Petrum S. R. E. card. La Fontaine, patriarcham Venetiarum, cuius officiosis litteris ex sacra spiritualium exercitiorum secessione datis rescribit	445
»	Oct.	2	*Dioecesanam Synodum* - Ad R. P. D. Fidelem Olivas Escudero, episcopum Ayacuquensem, qui dioecesanam synodum propediem coacturus erat . . .	446
»	»	4	*Cum ad christianos.* - Ad R. P. Dominicum Mariam Tavani, Ordinis Fratrum Minorum Conventualium	

Anno	Mense	Die		Pag.
			vicarium generalem, de S. Francisci corpore abhinc centum annis in hypogeo Assisiensis Basilicae invento	447
1918	Oct.	13	*Pro vestro.* - Ad R. P. D. Iacobum Stamler, episcopum Basileensem et Luganensem, ceterosque Helvetiae Episcopos, qui pietatis in Apostolicam Sedem testandae causa communes de more litteras miserant	448
»	»	16	*Animus tuus.* - Ad Ludovicum Nazarium S. R. E. card. Bégin, archiepiscopum Quebecensem, de iis quae Summus Pontifex ex Apostolici officii conscientia hoc bello gessit	449
»	Nov.	18	*Dopo gli ultimi.* - Ad Petrum S. R. E. card. Gasparri, a Secretis Status, post pactas Italiam inter et Austriam indutias	478
»	»	»	*Quod nuper.* - Ad Ludovicum Theissling, O. P. magistro generali, de « Summa contra Gentiles » edita a collegio sodalium Dominicianorum, qui operum S. Thomae Aquinatis Leonianam editionem curant	479
			V. - Sermo.	
»	Febr.	11	*Negli anni scorsi.* - Habitus ad parochos et ad quadragesimales in Urbe concionatores	92
			II. - ACTA SACRARUM CONGREGATIONUM	
			I. - Suprema S. Congregatio S. Officii.	
»	Mart.	22	Decretum circa Consilia a vigilantia et iuramentum antimodernisticum	136
»	Iun.	7	Decretum circa quasdam propositiones de scientia animae Christi	282
			II. - Sacra Congregatio Consistorialis.	
1917	Dec.	10	Declaratio super decreto de choreis	17
1918	Apr.	8	Marianopolitanae et S. Hyacinthi. Decretum dismembrationis et aggregationis	112
»	»	25	Decretum circa quasdam Ordinariorum facultates. .	190
»	»	»	Dromorensis. Decretum erectionis seu restitutionis capituli cathedralis	235
»	»	30	Decretum circa clericorum frequentiam in laicis universitatibus	237
»	»	»	Decretum de cura spirituali militantium in classi Francorum	238
»	Iun.	12	Decretum quo canonicis cathedralis Biellensis privilegia conceduntur	283
»	Iul.	1	De facultate applicandi missas in favorem Seminariorum	325

Anno	Mense	Die		Pag.
1918	Aug.	2	Decretum de extensione facultatum quorumdam Ordinariorum durante bello	363
»	»	»	*Divionensis.* - Erectio dignitatis Decanatus eiusdemque collationis R. D. Iosepho Geoffroy	364
»	»	»	Dubium circa leges et decreta Conciliorum provincialium Westmonasteriensium	365
»	»	8	Decretum de dilatione relationis dioecesanae pro episcopis Americae	366
»	Sept.	3	Decretum restitutionis Capituli Metropolitani Montis Regalis	414
»	»	»	Decreto d'un Ordinario comune pei profughi in Italia	415
»	»	4	*Lingonensis.* - Decretum erectionis dignitatis Decanatus	416
»	Oct.	25	Decretum de clericis e militia redeuntibus	481
»	Nov.	4	De relationibus dioecesanis. - Nova formula . . .	487
			III. - S. Congregatio Concilii.	
1917	Ian.	28	Dioecesis *T.* Incardinationis	18
»	Nov.	12	Paderbornen. Super eleemosynis Missarum	368
1918	Febr.	11	Consentina. Missa pro populo	285
1917	Mart.	19	Dioecesis *X* in Hispania. Deliberationis capitularis .	61
»	»	23	Melevitana. Praestationis	239
1918	»	»	Lisbonen. Exemptionis et funerum	138
1917	Iun.	2	Melevitana. Iuris funerandi	326
»	»	»	Dioecesis *N.* - Missarum manualium	504
»	Iul.	16	Quebecen. Onerum choralium seu Praebendarum . .	194
			IV. - S. Congregatio de Religiosis.	
»	Mart.	20	Monitum	145
»	Iun.	26	De regulis et constitutionibus religiosorum ad normam canonis 489 Codicis Iuris Canonici reformandis .	280
			V. - S. Congregatio de Propaganda Fide.	
»	Nov.	15	Notificatio circa Missiones in Delegationibus Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae	508
			VI. - S. Congregatio Rituum.	
1917	Mart.	23	Ferentina. Dubia	25
»	Dec.	12	Decretum *Urbis et Orbis.* De elevatione ritus ad Dupl. I Classis die 19 martii, S. Ioseph Sponsi B. M. V., conf., et die 29 sept. in Dedic. S. Michaëlis Arch.	26
»	Ian.	6	Augustodunen. Decretum canonizationis beatae Margaritae Mariae Alacoque, virginis	66
»	»	15	Ulyssiponen. Decretum confirmationis cultus exhibiti Servo Dei Nonio Alvares Pereira, laico professo Ord. Carmelitarum Calceatorum	102
»	»	18	Dubia circa Octavas simplices	69

Anno	Mense	Die		Pag.
1918	Ian.	23	Florentina. Decretum introductionis causae Servae Dei Annae Mariae Lapini, fundatricis Instituti Pauperum filiarum a sacris Stigmatibus	99
»	»	30	Romana. Ecclesiae S. Cordis Iesu in Urbe privilegium conceditur celebrationis Missarum de requie singulis per annum diebus	106
»	Febr.	16	Lauden. De collecta *pro re gravi* imperata	107
»	Mart.	17	Augustodunen. Decretum canonizationis beatae Margaritae Mariae Alacoque, virginis.	145
»	»	»	Armacana. Decretum beatificationis seu declarationis martyrii ven. Servi Dei Oliverii Plunket, Primatis Hiberniae et archiepiscopi Armacani	148
»	Apr.	26	Senen. Dubia	254
»	Maii	8	Burdigalen. seu Victorien. Decretum introductionis causae Servi Dei Guilelmi Iosephi Chaminade, sacerdotis fundatoris Societatis Mariae	246
»	»	12	Armacana. Decretum beatificationis seu declarationis martyrii ven. Servi Dei Oliverii Plunket, primatis Hiberniae et episcopi Armacani	250
»	»	»	Pinnen. Decretum canonizationis B. Gabrielis a Virgine Perdolente, e Congr. Cleric. Regul. Excalceatorum a Ssma Cruce et Passione D. N. I. C.	252
»	Iun.	14	Herbipolen. De missa votiva vel commemoratione pro sponsis	332
»	»	26	Portus Ludovici seu Ebroicen. Decretum introductionis causae Servi Dei Iacobi Desiderati Laval, sac. missionarii Congr. Sancti Spiritus	333
»	Iul.	25	Sancti Ludovici. Decretum introductionis causae Servi Dei Felicis De Andreis, sacerdotis et primi superioris Congr. Missionis in America	374
»	Nov.	12	Coreana et Cocincinen. Decretum introductionis causae SS. Dei Simeonis Berneux, episc. Capsensis, vic. ap. Coreae, Pauli Chau eorumque sociorum .	509
»	»	»	Urbinaten. Decretum confirmationis cultus exhibiti Servo Dei Ioanni Pelingotto, tertii Ord. S. Francisci	513
			VII. - S. Congregatio de seminariis et de studiorum universitatibus.	
1917	Dec.	29	Constitutiones Venerabilis Collegii Anglici de Urbe.	201
»	»	»	Constitutiones Collegii Bedani de Urbe.	203
			VIII. - S. Congregatio pro Ecclesia Orientali.	
1918	Iul.	10	Decretum de paroecia abbatiae Cryptoferratensis . .	417
»	»	»	Decretum de seminario pro pueris italo-graecis in monasterio Cryptoferratensi instituendo	419
»	Nov.	15	Notificatio circa Missiones in Delegationibus Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae	508

Anno	Mense	Die		Pag.
			III. - ACTA TRIBUNALIUM	
			I. - Sacra Poenitentiaria Apostolica.	
1917	Aug.	3	Actus quidam adorationis erga Dominum Iesum Christum indulgentiis ditatur.	29
»	Nov.	16	Conceditur indulgentia c dierum sacerdotibus recitantibus quandam orationem post Missam	30
»	Dec.	14	*Decretum.* Solvuntur dubia circa pium « Viae Crucis » exercitium et indulgentias eidem adnexas rite lucrandas	»
»	Ian.	18	Indulgentia ccc dierum recitantibus iaculatoriam precem in Christum crucifixum	151
»	Febr.	1	Actus quidam p etatis per Angelum custodem erga Iesum n Eucharistia ccc dierum indulgentia ditantur. .	152
»	»	26	Amplificatur indulgentia iam concessa recitantibus orationem pro conversione Iaponiae.	153
»	Mart.	1	Dubia. Quaesita circa indulgentias adnexas piae praxi consecrandae familiae Sacratissimo Cordi Iesu (vulgo « Intronizatio »)	154
»	»	15	Conceditur indulgentia ccc dierum recitantibus quandam iaculatoriam precem ad Ss. Cor Iesu . . .	157
»	Maii	26	*Decretum.* Facultas celebrandi Missam ad mentem Summi Pontificis die 29 iunii huius anni pro sacerdotibus qui inceperint « Tricenarium gregorianum » vel teneantur obligatione applicandi Missam iuxta peculiares fundationum leges	255
1917	Aug.	3	Conceduntur indulgentiae recitantibus pias preces in honorem S. Paschalis Baylon, conf.	28
			II. - Sacra Romana Rota.	
1916	Nov.	15	S. Iacobi de Cile. Iuris funerandi	256
1917	Ian.	3	Ambianen. Nullitatis matrimonii (Watripon-Detunq) .	377
»	Mart.	9	Tarvisina. Nullitatis matrimonii (Marchese-Granzotto).	108
»	Apr.	2	Lugdunen. Nullitatis matrimonii (Guenard-Iavelle). .	70
»	Maii	7	Portuen. et Sanctae Rufinae. Incidentis.	32
»	Iun.	5	Lugdunen. Nullitatis matrimonii (Cortay-Perroudon) .	158
»	»	6	Vicariatus Apost. Mandchuriae septentr. Nullitatis matrimonii (Ouang-i-chan et Iang-K'eou-tze). . .	267
»	Iul.	27	Paderbornen. Nullitatis matrimonii (de Laffert-Bartels).	213
»	Aug.	7	Novarien. Restitutionis in integrum	336
»	»	10	Caietana. Matricitatis	453
»	»	16	Gallipolitana. Nullitatis matrimonii (De Donatis-Sorrentino).	291
»	Dec.	21	Montereyen. Angelorum. Nullitatis matrimonii (Pirri-Servidio)	420

Anno	Mense	Die		Pag.
1918	Ian.	7	Boscoducen. Nullitatis matrimonii (Jurgens-Hoog). .	517
»	»	»	Causae actae sub secreto	119
»	»	23	Liburnen. - Citatio edictalis. - Nullitatis matrimonii (Zaccari-Iacobi)	123
»	Febr.	20	Gravinen. - Citatio edictalis. - Nullitatis matrimonii (Ferrino-Trotta)	125
			III. - Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal.	
1917	Maii	28	Manilen. Circumscriptionis seu super decreto de interim exsequendo	39
1918	Iun.	27	Montisregalen. in Subalpinis. Recursus pro restitutione in integrum	391
			IV. - Commissio specialis RR. PP. Cardinalium.	
»	Aug.	2	Versalien. Nullitatis matrimonii	388
			V. - Pontificia Commissio ad codicis canones authentice interpretandos.	
1917	Dec.	9	De dubiorum solutione	77
1918	Febr.	17	Dubia in plenario coetu diei 17 februarii 1918 proposita ac resoluta	170
»	Iun.	23	Dubia in plenariis coetibus dierum 2-3 iunii 1918 soluta	344
			IV. - ACTA OFFICIORUM	
			Secretaria Status.	
»	Maii	10	Epistola ad RR. Italiae Ordinarios de praxi consecrandae familiae Sacratissimo Cordi Iesu	298
			Vicariatus Urbis.	
»	Mart.	25	*Decretum*. Spectaculis, in publicis vulgo « cinematografi », interesse uterque clerus denuo prohibetur.	300

III

INDEX ANALYTICUS RERUM NOTABILIUM

A

Abstinentiae lex non cessat diebus festis sub praecepto, in Gallia ex concessione S. Sedis suppressis, 170.

Adamantina metropolitana ecclesia et nova provincia ecclesiastica erigitur in Brasilia, 49.

Aegyptus, v. *Delegationes*.

Alacoque B. Margarita Maria: post miraculorum duorum approbationem, ad eius solemnem canonizationem tuto procedi potest, 145 sqq.

Albera Paulus, congregationis Salesianae rector generalis, epistola accipit ob sollemnia L anni ex quo Taurinensis aedes Mariae Auxiliatricis dedicata est et ipse sacerdotium iniit, 233.

Almaraz y Santos S. R. E. card. Henricus, archiepiscopus Hispalensis, epistolam accipit occasione XXV anniversarii episcopatus, 134.

Alvares Pereira Nonius ven. Servus Dei: cultus ab immemorabili tempore eidem exhibitus confirmatur, 102 sqq.

Americae episcopi, relationes dioecesanas differre possunt, 366.

Angela a Domina Nostra, virginum Ursulinarum unionis Romanae antistita generalis, epistolam accipit anno tercentesimo exeunte ex quo religiosa earum familia constituta est, 57.

Angelus Custos, v. *Indulgentiae*.

Anglici Collegii de Urbe novae constitutiones in XX articulos dispertitae, 201.

Appellatio: de terminis seu fatalibus ad illam prosequendam, 33 sqq.

— *a Metropolitis*, v. *Ordinarii*.

Arana mons: fidelibus ad templum ibi extructum confluentibus indulgentiae conceduntur, 410.

Arrien Victor, archiepiscopus Platensis, una cum ceteris Episcopis Boliviae, epistolam accipit communibus litteris respondentem, 360.

Ascalesi S. R. E. card. Alexius, archiepiscopus Beneventanus, una cum ceteris Episcopis eiusdem provinciae ecclesiasticae, epistolam accipit de communibus litteris gratias agentem, 276.

Aterradensis cathedralis ecclesia erigitur in Brasilia, 353.

Austriacae ditionis Episcopi epistolam accipiunt ob eorundem litteras observantia et officii plenas e coetu Vindobonensi missas, 89.

B

Basilicae minores declarantur:

Barcinonense templum B. M. V. de Mercede, 435.

Bonaërensis ecclesia paroecialis Beatae Mariae V. de Mercede, 8.

« Carmine Maggiore » templum in civitate Neapolitana, 9.

Carthaginense templum primarium, 411.

Florentinorum templum S. Ioannis de Urbe, 475.

Montis Senarii ecclesia Ordinis Servorum B. M. Virginis, 55.

« Ravello » civitatis in dioecesi Amalphitana templum B. M. Virginis in caelum Assumptae, 408.

Rothomagense templum Sacratissimi Cordis Iesu, 186.

Bavariae Archiepiscopi et Episcopi epistolam accipiunt communibus eorum litteris e conventu Frisingensi missis respondentem, 15.

Beda Cardinale Ioannes, archiepiscopus Perusinus, una cum Petro Pacifici, ar-

chiepiscopo Spoletano, et ceteris Episcopis Umbrae regionis, epistolam accipit, de officiosissimis litteris Assisio datis gratias agentem, 280.

Bedanum collegium de Urbe: novae ipsi dantur Constitutiones XXV articulis constantes, 203.

Bégin S. R. E. card. Ludovicus Nazarius, archiepiscopus Quebecensis, una cum ceteris Archiepiscopis et Episcopis regionis Canadensis, epistolam accipit qua B. P., mutua inter fideles concordia iterum commendata, normas dat quoad scholasticam legem a gubernatoribus Ontarii Status latam, 440.

— aliam accipit epistolam de iis quae Summus Pontifex, ex apostolici officii conscientia, bello conflagrante, gessit, 449.

Benedictio SSmi Sacramenti: ante ipsam, post orationem « Deus, qui nobis » nulla collecta addi potest, 254.

Beneventanum Athenaeum: eius doctores decuriales epistolam accipiunt gratias referentem ob grati animi significationem et obsequii, quam dederant promulgato Codice iuris canonici, 277.

Beni (de): Vicariatus apostolicus erigitur, 9.

Benzler Willibrordus, episcopus Metensis, epistolam accipit de officiosissimis litteris gratias agentem, 228.

Bericus mons: pia unio in basilica ibi exstructa instituta sub titulo « Cultus perpetuus erga Virginem perdolentem » indulgentiis ditatur, 310.

Berneux Simeon (ven. servus Dei) episcopus Capsensis, vicarius apostolicus Coreae, una cum Paulo Chau et sociis, in odium fidei ab idolatris interfectus: eius et sociorum causa introducitur, 509.

Betafo (de), Praefectura Apostolica in Vicariatum erigitur, 433.

Biellensis cathedralis canonicis privilegia conceduntur assumendi titulum canonicorum Basilicae B. M. V. de Oropa, et gestandi aureum numisma referens sacrae Iconis effigiem, 283.

Biondi Albertus per Americam missarum falsis documentis stipendia quaeritans: ab eo caveant Ordinarii, 284.

Blasii et Aegidii (SS.), v. ***Palombara Sabina.***

Bonnefoy Franciscus Iosephus, archiepiscopus Aquensis, epistolam accipit gratulatoriam ob LX annum sacerdotii et XXV episcopatus, 275.

Borneae Hollandicae Praefectura Apostolica in Vicariatum Apostolicum erigitur, 180.

Bruni Natalis, archiepiscopus Mutinensis, una cum ceteris Aemiliae Episcopis, epistolam accipit officiosissimis litteris ex Mutinensi conventu datis respondentem, 281.

C

Canones quidam Codicis iuris canonici authentice interpretatur Pontificia Commissio, 77, 170, 344.

Canonizationis, beatificat. et introductionis causae decreta, venn. Servorum Dei:
Alacoque Margaritae Mariae, 66, 145.
Alvarez Pereira Nonii, 102.
Berneux Simeonis, 509.
Chaminade Guilelmi Iosephi, 246.
Chau Pauli et Sociorum, 511.
Daveluy Antonii, 511.
De Andreis Felicis, 374.
Gabrielis a Virgine Perdolente, 252,
Lapini Annae Mariae, 99.
Laval Iacobi Desiderati, 333.
Plunket Oliverii, 168, 250.

Capituli deliberatio contra aliquem canonicum, quandonam sustineatur an non, 62 sqq.

Caposele, v. ***Majella.***

« Carmine maggiore » templum neapolitanum, v. ***Basilicae.***

Carnutensi cathedrali ecclesiae privilegium pallii conceditur, 52.

Causae rotales actae sub secreto anno 1917, 119 sqq.

Chaminade Iosephus (Ven. Servus Dei), sacerdos fundator Societatis Mariae: eius compendium vitae et decretum introductionis causae, 246 sqq.

Chau, v. ***Berneux.***

Choreae quae in Americae Statibus Foederatis habentur sub nomine ***pic-nic***, clero interdicuntur, 17.

Christus (D. N. I.): de eius animae scientia dubia quaedam solvuntur, 282.

« Cinematografi »: spectaculis publicis interesse uterque clerus in Urbe prohibetur, 300.

Ciriciensis monasterii (Szezyiziic) abbatia restituitur, 406.

Classis Francorum Inspector pro cura spirituali instituitur R. P. D. Felix Guillibert, episcopus Foroiuliensis, 238.

Clericales societates sine votis: quomodo ipsis applicentur cann. 2386, 2387, 2389, 2410, 2411, 2413; authentica horum canonum interpretatio, 347.

Clerici: eorum frequentia in laicis universitatibus certis legibus subiicitur, 337.

— eorum obligationes: can. 139, § 3, authentica interpretatio, 344.

— redeuntes a militia peculiaribus legibus per S. C. Consistorialem latis subiiciuntur. 481.

Collecta pro re gravi imperata: circa eam dubia expenduntur, 107.

Concionatores quadragesimales et parochos Urbis alloquitur B. P. Litteris ad Episcopatum orbis missis sacra praedicatione memoratis, ad earum observantiam hortatur praesertim filios propinquiores, qui ita se gerere debent ut fideles totius orbis exemplum a romanis optimum accipiant, 92; quae docuit Pontifex in praxim praedicationis deducenda, 93; quinam bonus concionator sit vocandus, cuius dotes exponit B. P., 93; talis est concionator qui evangelium praedicat secundum D. N. I. Christi mandatum, 93; novi Codicis iuris canon 1347 declaratur, 93 sq.; Evangelium vero praedicandum integre et exclusive, 94 sq.; pericula praeconum qui in novas abeunt res, Evangelio relicto, vel doctrinas proprias illi adiungentes, 94 sq.; ex ipso praedicationis fine optime deducitur Evangelium totum, illudque solum, praedicandum, 96 sq.

Consensus facit nuptias, 109.

Constantinopolis, v. *Delegationes.*

Cordis Iesu (*Ssmi*) paroecia constituitur nova ad Prata Castelli, Missionariis Ssmi Cordis Iesu provinciae Italiae concredita, eiusque parochus sacerdos Petrus Benedetti, iam a Pio X, f. r., designatus in omnium adiunctorum operum regimine confirmatur Constitutione apostolica diei 10 decembris 1917, 5 sqq.

— ecclesiae eidem in Urbe privilegium conceditur celebrationis missarum de requie singulis per annum diebus, 106.

Costamagna Iacobus, episc. tit. Coloniensis, vicarius apostolicus de Mendez ac Gualaquiza, epistolam accipit gratulatoriam ob quinquagesimum annum sacerdotii, 360.

Crucifixi (*Ssmi*) sodalium ad S. Marcelli de Urbe novae constitutiones probantur, 305.

Crucis reliquia fidelibus deosculanda praebere licet, 256.

Cryptoferratense monasterium: paroeciae latinae ibi exsistentis quamvis cura habitualis maneat monasterio concredita, actualis tamen exercenda erit per presbyterum ritus latini, 418.

— Seminarium ibidem instituitur pro pueris italo-graecis, 419.

Csernoch S. R. E. card. Ioannes, archiepiscopus Strigoniensium, una cum ceteris Episcopis Hungariae, epistolam accipit post communes litteras ad B. P. missas e coetu Budapestinensi, 14.

D

De Andreis Felix (Servus Dei), sacerdos et primus superior congregationis Missionis in America: eius causae introductio, 374.

Delegationes Apostolicae Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae: Missiones ad illas pertinentes speciali subduntur decreto SS. CC. de Propaganda Fide et pro Ecclesia Orientali, 508.

De Mercede, ecclesia B. M. V. Bonaërensis, v. *Basilicae.*

Dioeceses novae eriguntur vel instaurantur:
Aterradensis in Brasilia, 358;
Leiriensis in Lusitania, 81;
Recifensis in Brasilia, 401.

Dismembratio quoad matricitatem ecclesiae, v. *Matricitas.*

Dioecesanae relationes. In conficienda relatione de statu ecclesiarum nova datur a S. C. Consistoriali formula cann. iuris accommodata, ubi post generalia de statu personarum et locorum, 487, agitur de administratione temporalium bonorum, de inventariis et archivis, 489; de fide et cultu divino, 491; de iis quae ad Ordinarium pertinent, 492; de Curia dioecesana, 494; de Seminario, 494; de clero generatim, 495; de Capitulis, p. 496; de vicariis foraneis et parochis, 497; de religiosis, 499; de populo fideli, 500; de iudicio sinthetico dando ab Ordinario circa dioecesis statum, 502.

— v. *Americae.*

Divionensis ecclesia: in ea erigitur dignitas decanatus, quae confertur R. D. Iosepho Geoffroy, vicario generali dioecesis, 364.

Dromorensis dioecesis capitulum cathedrale restituitur, 235.
Dunn Ioannes epistolam accipit laudatoriam ob eius diligentiam in moderando per dioecesim Neo-Eboracensem Opere propagationis fidei, 91.

E

Ecclesia et Pontifice (*Sodalitas pro*), v. *Ogier.*
Edimburgensis Sodalitas S. Laurentii Levitae et Martyris in archisodalitatem erigitur, 130; eaque indulgentiis augetur, 133.
Exemptionis et funerum privilegium hospitalibus concessum, 139 sqq.
Exsecutio provisoria, quomodo et quando praecipiatur, 41 sqq.
Eucharistia (*Ssma*): de eius cultu et custodia can. 1267 authentica interpretatio, 346 sq.
Evangelium praedicandum a concionatoribus sacris, v. *Concionatores.*

F

Familiae consecratio Ssmo Cordi Iesu: quaedam declarantur circa indulgentias adnexas huiusmodi piae praxi, 154 sq.; formula actus consecrationis, 155.
Familiae (*S.*) sororibus Burdigalensibus indulgentia plenaria conceditur pro certa pia exercitatione in honorem S. Familiae, 187.
Farley S. R. E. card. Ioannes, archiepiscopus Neoeboracensium, epistolam accipit gratias referentem de bonis ominibus et de petriana stipe, 89.
Ferrari S. R. E. card. Andreas, archiepiscopus Mediolanensis, una cum Praeside et doctoribus magni Pontificii Lycaei iuri canonico tradendo, epistolam accipit de officiosissimis communibus litteris gratias persolventem, 16.
— aliam epistolam accipit una cum ceteris Episcopis Insubris regionis, de diuturno rerum publicarum subversione et de odii insectatione in Romanum Pontificem, 273 sq.
Festa suppressa: quoad ipsa nihil immutatum est per Codicem iuris canonici, 170.
Francica-Nava S. R. E. card. Iosephus, archiepiscopus Catanensis, epistolam accipit occasione indictae Synodi dioecesanae, 232.
Francisci Assisiensis (S.) *corpus,* v. *Tavani.*
Frigolet (*de*) *S. Michaëlis* ex abbas D. Paulinus: ipsi nulla facta est facultas colligendi missarum stipendia, 145; penae quibus subiacent stipendia eidem tradentes, 145.
Fritzen Adolfus, episcopus Argentoratensis, epistolam accipit gratulatoriam ob annum aetatis octogesimum feliciter plenum, 323.
Funera, v. *Exemptionis.*

G

Gabriel a Virgine Perdolente (*B.*): de duobus miraculis ad eius canonizationem, 252 sqq.
Gasparri S. R. E. card. Petrus, a Secretis Status, epistolam accipit post pactas indutias Italiam inter et Austriam, 473.
Geoffroy Ioseph, v. *Divionensis.*
Gibbons S. R. E. card. Iacobus, archiepiscopus Baltimorensis, epistolam accipit gratulatoriam ob quinquagesimum episcopatus sui annum, 443.
Graeci-Rumeni episcopi, qui de condita nova congregatione pro Ecclesia orientali ac de Instituto studiorum orientalium gratias egerant, epistolam a B. P. accipiunt, 133.
Grandmaison (*De*) *Gotifredus,* praeses Societatis bibliograficae, epistolam accipit gratulatoriam quinquagesimo exeunte anno a condita eadem societate, 86.
Guillibert Felix, episcopus Foroiuliensis, v. *Classis.*
Guisasola y Menendez S. R. E. card. Victorianus, archiepiscopus Toletanus, epistolam accipit gratulatoriam occasione XXV anni sacerdotii sui, 444.
Gusmini S. R. E. card. Georgius, cancellarius collegii theologici Bononiensis, una cum eiusdem doctoribus epistolam accipit eorum officiosissimis litteris rescribentem, 58.

H

Hauthaler Willibaldus, O. S. B., abbas S. Petri Salisburgensis, epistolam accipit occasione L anniversarii sacerdotii, 321.
Hyacinthi (*S.*) *Dioecesis,* v. *Marianopolitanae.*

I

Iacchini Carolus nulla facultate pollet quaeritandi stipem et oblationes pro Lauretano sanctuario, 17.

Ianssens Laurentius, abbas benedictinus, epistolam accipit laudatoriam ob opus suum « De hominis natura » B. P. reverenter exhibitum, 231.

Iaponia: pro eius conversione oratio indulgentia ditatur, 153.

Iesu Infantis, v. *Pragensis.*

Indulgentiis ditantur: piae preces in honorem S. Paschalis Baylon, 28.

— actus quidam adorationis erga D. N. I. Ch., 29.

— oratio post Missam, 30.

— iaculatoriae preces in Crucifixum, 151, et in honorem Ssmi Cordis Iesu, 157, 316.

— actus quidam per Angelum Custodem erga Iesum in Eucharistia, 152.

— Iaponiae pro conversione oratio, 153.

Incardinatio, pro religiosis saecularizatis et pro religiosis solemniter professis, 18 sqq., conditiones ad validitatem, 19, 22 sqq. Utrum collatio beneficii incardinationem importet, 20.

Ioseph (*S.*) festum, die 19 martii, elevatur ad ritum duplicem I Classis, 26.

Joulain Henricus, episcopus Iaffnensis, epistolam accipit gratulatoriam ob XXV annum consecrationis episcopalis, 322.

Irregularitas et alia impedimenta: can. 187 authentica interpretatio, 344.

Iuramentum antimodernisticum, v. *Vigilantia.*

K

Kakowski Alexander, archiepiscopus Varsaviensis, epistolam accipit una cum eiusdem Provinciae Episcopis, de rebus religionis apud catholicos Polonos, 227.

Kandiense Seminarium, v. *Vossen.*

Koppes Ioannes Ioseph, episcopus Luxemburgensis, epistolam accipit gratulatoriam ob L annum completum a susceptо sacerdotio, 442.

Korum Felix, episcopus Trevirensis, epistolam accipit qua B. P. ei de praeclaro pietatis testimonio et pignore praestitis gratias agit, 324.

L

La Fontaine S. R. E. card. Petrus, Patriarcha Venetiarum, epistolam accipit qua B. P. respondet officiosissimis litteris ex sacra spiritualium exercitiorum secessione datis, 445.

Lapini Annae Mariae, fundatricis Instituti Pauperum filiarum a Sacris Stigmatibus, causa introducitur, eiusque vitae compendium datur, 99 sqq.

Laval Iacobus Desideratus ven. Servus Dei: eius introductionis causa beatificationis et canonizationis; eius vitae enucleatio, 333 sqq.

Laziosi (*S. Peregrini*) sodalitas erigitur in aede Taurinensi S. Caroli, 356.

Leiriensis, dioecesis in Lusitania restituitur, 81 sq.

Limericiensis aedes Alfonsiana, v. *Murray.*

Lingonensis cathedralis: in ea instituitur dignitas decanatus, 416.

Loca sancta, v. *Minores.*

Lopez Innocentius, Ordinis Mercedarii vicarius generalis, epistolam accipit ob sollemnia anni DCC ab Ordine instituto, 277.

Lourdensis ecclesia, v. *Tarbiensis.*

M

Magistralis canonicus: de eius in choro praesentia et muneribus, 62 sqq.

Majella Gerardus (*S.*): consociatio sub eius nomine canonice erecta in ecclesia Matris Domini, in oppido vulgo « Caposele », in archisodalitatem erigitur, 129 sqq.

Maria Auxiliatrix (*B.*), v. *Albera.*

Marianopolitanae archidioecesi adiungitur quaedam pars territorii, dismembrata a dioecesi S. Hyacinthi, 192.

Matricitas ecclesiarum parochialium, 453; quo sensu matricis nomen accipiatur, 456; quandonam vera habeatur, 460 sq.; signa matricitatis, 462.

Matrimonii contractus, 216, in eodem conditio, error, 216 sq.

Mendes Bello S. R. E. card. Antonius, Patriarcha Ulyssiponensis, una cum ceteris episcopis Lusitaniae, epistolam accipit qua B. P. eorum laudat pastoralem diligentiam, 229.

Mercedarius Ordo, v. *Lopez.*

Mesopotamia, v. *Delegationes*.
Metus: eius conditiones ad hoc ut auferat consensum in matrimonio contrahendo, 71.
— reverentialis, 421.
Michaëlis Arch. (S.) festum die 29 septembris elevatur ad ritum duplicem I Classis, 26 sq.
Militiam (Vocati ad), v. *Irregularitas*.
Minores Fratres S. Francisci Assisiensis ob diligentiam in custodiendis Locis Sanctis laudantur; privilegia et iura et indulgentiarum munera iis ab Apostolica Sede concessa confirmantur, 437.
Missa indicitur a pastoribus sacris die XXIX iunii celebranda pro praesentibus humanae societatis necessitatibus, ad divinam maiestatem propitiandam, 225 sq.
— *pro populo:* non sustinetur consuetudo eam applicandi per turnum, 285 sqq.
— pro morientibus, v. *Pedrini*.
— votiva pro sponsis, v. *Sponsi*.
Missae in favorem Seminariorum applicari debent etiam post promulgatum Codicem iuris canonici, 325.
Missarum eleemosyna: stipendium: de hac re quaestiones variae expenduntur, 369 sqq.; manualium collectio, reductio, stipendium, 504.
Missionibus iuvandis (Catholicarum mulierum pium opus), v. *Schynse*.
Mistrangelo S. R. E. card. Alphonsus, archiepiscopus Florentinorum, epistolam accipit occasione XXV anni episcopatus sui, 59.
Montis Regalis metropolitanum capitulum restituitur, 414.
Montligeon » (*Opera piacularis de*) in dioecesi Sagensi indulgentiis ditatur, 306; quod etiam fit archisodalitati eiusdem tituli, 312.
Mora y del Rio Ioseph, archiepiscopus Mexicanus, XXV annos episcopatus complens, epistolam accipit gratulatoriam, 88.
Moriondo Natalis Gabriel, episcopus Cuneensis, epistolam accipit gratulatoriam ob quintum et vicesimum annum expletum ab inito sacerdotio, 359.
Murianensis ecclesia matrix S. Donati titulo abbatiae decoratur, addito contitulari S. Cypriano ep. m., 477.
Murray Patritius, praepositus generalis congregationis SSmi Redemptoris, epistolam accipit de Sodalitate a S. Familia in aede Limericiensi S. Alphonsi abhinc L annis instituta, 188.

N

Nigeriae Occidentalis praefectura apostolica in vicariatum erigitur, 434.

O

Octavae simplices: dubia circa illas, 69.
O' Doherty Michaël, archiepiscopus Manilanus, una cum ceteris Episcopis Insularum Philippinarum, epistolam accipit de actis in conventu Manilano, 357.
Ogier Iacobus, sacerdos, epistolam accipit qua sodalitas pro Ecclesia et Pontifice laudibus commendatur, 321.
Olivas Escudero Fidelis, episcopus Ayacuquensis, epistolam accipit ob dioecesanam synodum celebrandam, 446.
Ontarius Status, v. *Bégin*.
Ordinarii quidam designantur pro appellatione a Metropolitis, 283, 362, 451.
Oropa (de), v. *Biellensis*.
Ottemburana abbatia Ordinis Benedictini restituitur in abbatiam sui iuris, 403.

P

Pacifici Petrus, archiepiscopus Spoletanus, v. *Beda*.
« *Palombara Sabina* »: huius oppidi capitulo et clero SS. Blasii et Aegidii novae dantur leges, 84.
Pallii (S.) privilegium conceditur cathedralibus ecclesiis:
Carnutensi, 52;
Tarbiensi et Lourdensi, 53.
Paroeciarum praestatione, v. *Praestationes*.
Passione Domini (Sodalitas a): indulgentiae concessae confirmantur aliaeque conceduntur, 177 sqq.
Pax: pro conventu de ea componenda publicae indicuntur preces Litteris encyclicis, diei 1 decembris 1918, 473.
Pedrini Caesar, e congregatione Servorum Charitatis, sodalitatis « a Transitu S. Ioseph » moderator, epistolam accipit qua B. P., sodalitium commendans, cui Ipse piissime adhaeret, sacerdotes sodales Missam pro morientibus celebraturos spiritualibus ditat privilegiis, 317.
Pelingotto Ioannes (ven. servus Dei): eius cultus ab immemorabili tempore exhibitus confirmatur, 513.
Persiae, v. *Delegationes*.
Pic-nic, v. *Choreae*.

Pietropaoli Carolus, archiepiscopus Chalciden., v. « *Profughi* ».
Plunket Oliverius: Ven. Servi Dei primatis Hiberniae et archiepiscopi Armacani, martyrium eiusque causa declarantur ad effectum beatificationis, 148 sqq.
— decretum de *tuto* ad beatificationem, 250.
Praebenda canonicalis: necessaria ad eam recte constituendam, 169 sqq.
Praestationes: doctrina iuridica circa eas; ubi de taxis cancellariae, de seminaristico, de subsidio caritativo, de procuratione occasione visitationis, etc., 241 sqq.
Pragensis (*Iesu infantis*) consociatio indulgentiis ditatur, 407.
« *Profughi* » in Italia: pro illis instituitur Ordinarius, ad cuius munus eligitur R. P. D. Carolus Pietropaoli, archiep. tit. Chalciden., 415.
Propagationis Fidei opus, v. *Dunn*.
Purgatorium, v. *S. Cordis*.

R

Rajah Rama Vurmah, rex, epistolam accipit gratulatoriam de sexagesimo eius natali, 358.
Raptus: impedimentum dirimens matrimonium, 212.
« *Recife* » urbs in Brasilia: in ea ecclesia concathedralis erigitur Olindensis archidioecesis, 401.
Reig y Casanova Henricus, episcopus Barcinonensis, munus habet gerendi personam Pontificis in mariali conventu Barcinone celebrando ob sacra sollemnia B. M. V. de Mercede, 444.
Religionum regimine (de) can. 505 authentica interpretatio, 344.
Religiosi: constitutiones et regulae eorum ad normam can. 489 reformatae, mittantur ad S. C. de Religiosis, 290.
— a militia redeuntes, v. *Clerici*.
— *saecularizati:* quomodo maneant sub obedientia superioris, 24.
Res iudicata, v. *Restitutio in integrum*.
Restitutio in integrum: eius definitio, fundamentum, causae, conditiones, etc., 337.

S

Sacramenti (*Ssmi*) benedictione (de), celebrante Episcopo, dubia varia, 25.
Salisburgensis abbatia, v. *Hauthaler*.
Schachinger Norbertus, abbas generalis Ordinis Praemonstratensis et abbas Schlagensis, epistolam accipit septimo exeunte saeculo ab abbatia condita, 320.
Schlagensis abbatia, v. *Schachinger*.
Scholis christianis (*Fratribus a*) indulgentiae conceduntur recitantibus quasdam preces, 314.
Schynse Catharina, praeses generalis sodalitatis « Catholicarum mulierum missionibus iuvandis », epistolam accipit occasione vicesimi quinti natalis diei ex quo eadem pium opus condiderat, 361.
Servi et Servae Dei de quibus in conventibus variis SS. Rituum Congregationis disceptatum est: Aikeland Maria, 268; Alacoque Margarita Maria, 45, 126; Alvarez Pereira Nonius, 78; Anna a S. Bartholomaeo, 78; Attardi Paschalis, 301; Baccher Placidus, 171; Benilde frater, 348; Bengy (de) M[a] Magdalena Victoria, 45; Berneux Simeon, 527; Borgiotti Aloisia, 171; Brebeuf a S. Ioanne de Deo et Soc., 45; Calco Ludovicus M[a], 171; Campogrosso (de) Franciscus, 45; Cennini Augustinus, 348; Chaminade Guilelmus Ioseph, 268; Chau Paulus, 527; De Andreis Felix, 348; De Angelis de Monteagudo Anna, 301; De Arc Ioanna, 171; De Scarpetti Angelus, 527; Donati Bartholomaeus, 348; Fontaine Maria Magdalena, 527; Gabriel a Virgine Perdolente, 45, 222: Galgani Gemma, 268; Genovese Philomena, 527; Gualdo Cattaneo (a) Hugolinus, 268, 527; Hoyos Bernardus Franciscus, 45; Iannaco Ignatius, 151; Leval Iacobus Desideratus, 348; Lapini Anna Maria, 78, 301; Le Gras de Marillac Ludovica, 268; Luanga Carolus, 398; Maria Clothildes Angela a S. Francisco Borgia, 527; Maria a Iesu, 348; Marumba Mathias, 398; Montmorency-Laval (de) Franciscus, 301; Murialdo Leonardus, 348; Nerucci Lucretia, 348; Pelingotto Ioannes, 268, 527; Pallotta M[a] Assumpta, 78; Petrucci Ioannes, 348; Piccolomini Ioachim, 368; Plunket Oliverius, 126, 222; Spatafora Dominicus, 78; Taigi Angela Maria, 126; Terzo Hieronymus a Iesu et Maria, 45.
Servorum B. M. Virginis tertius Ordo in Hispania regionibusque ei olim subiectis nonnulla recipit statuta, 315.
Sponsis (*Missa votiva pro*): dubia varia circa illius celebrationem, 332.

Stamler Iacobus, episcopus Basileensis et Luganensis, una cum ceteris Helvetiae Episcopis, epistolam accipit gratias referentem de communibus litteris pietatis in S. Sedem testandae causa missis, 448.
Summa contra gentiles, v. ***Theissiling***.
Syria, v. ***Delegationes***.
Szczyziic, v. ***Ciriciensis***.

T

Tarbiensis et Lourdensis ecclesia cathedralis privilegio s. Pallii decoratur, 53.
Tavani Dominicus, Ordinis fratrum minorum Conventualium vicarius generalis, epistolam accipit de Sancti Francisci corpore abhinc centum annis in hypogeo Assisiensis Basilicae invento, 447.
Tertiarii, v. ***Funerandi***.
Theissiling Ludovicus, Ordinis Praedicatorum magister generalis, epistolam accipit de Summa contra gentiles edita a collegio sodalium Dominicanorum, qui operum Sancti Thomae Aquinatis Leonianam editionem curant, 479.
Tierney H. Richardus, sac. S. I., scriptionis hebdomadalis « America » moderator, epistolam accipit gratulatoriam, decimo anno vertente postquam vulgari coepta est, 231.
Transitus S. Ioseph, v. ***Pedrini***.

U

Universitates laicae quibusnam legibus frequentari possunt a clericis, 237.

V

Venetiarum patriarchali seminario conceduntur indulgentiae et privilegia, 477.
Viae Crucis exercitium : dubia circa indulgentias eidem adnexas, 30.
Vicariatus Apostolici eriguntur :
Beni (de), 9 ;
Betafo (de), 433 ;
Borneae holladicae, 180 ;
Nigeriae occidentalis, 434.
Vigilantia (***Consilia a***) et iuramentum antimodernisticum in vigore permanere debent etiam post promulgatum novum Codicem, 136.
Virgo Perdolens, v. ***Bericus***.
Vossen Leonardus, S. I., moderator pontificii seminarii Kandiensis, epistolam accipit anno xxv exeunte a seminario condito, 135,

W

Westmonasteriensia consilia provincialia: de eorum vi et extensione dubia quaedam, 365.

IV

INDEX PERSONARUM

A

Abbet Iulius Mauritius, episc. Sedunen., 352.
Adani Henricus, 48.
Adimari Ubaldus (B.), 56.
Agabius (S.), 336 sqq.
Agnes (S.), 11, 411.
Agostino Cosimus, episc. Arianen., 176.
Aguilar, 64.
Aikenhead Maria (Ven.), 268.
Ajmo loseph, 391 sqq.
Alacoque Margarita Maria (B.), 45 sqq., 66 sqq. 126, 145 sqq.
Albani, 515.
Albera Paulus, 233.
Alberdi Zugadi Bruno, 272.
Alexander (S.), 403.
Alexander III, R. P., 71, 159.
Alexander IV, R. P., 278.
Almaraz y Santos Henricus, S. R. E. card., archiepisc. Hispalen., 134.
Alphonsus XIII, Hispaniarum rex, 279.
Alt Paulus, 403.
Aluffi-Pentini Philippus, 399.
Alvares Pereira Beatrix, 103.
Alvares Pereira Nonius (B.), 78, 102 sqq.
Alvarez Martinez Aemilius, 80.
Alves de Souza Benedictus, episc. Spiritus Sancti, 60.
Alvisi Ioseph, 304.
Ambrosetti Thomas, 453.
Ambrosini Attilius, 270.
Ambrosius (S.), 10 sqq.
Amette Leo Adulphus, S. R. E. card., archiepisc. Parisien., 54.
Amon Paulus, 269.
Andreas Apostolus (S.), 39 sqq., 130, 132, 340.
Andrucci Petrus, 272.
Angiulli Ernestus, episc. tit. Augustan., 472.
Angster Ioseph, 270.
Anhalt, 521 sqq.
Anna (S.), 11.
Anna a S. Bartholomaeo (B.), 78.
Antonelli Iacobus, S. R. E. card., 101.
Antoninus ab Assumptione, 126.
Appeltern Victorius, 46.
Archiepiscopus tit. Amidensis, 451.
— Antiochen., 472.
— Bambergensis, 366.
— Camerinensis, 472.
— Cassiliensis, 367.
— Catanensis, 232.
— Colocensis et Bacsiensis, 284.
— Compsanus et Campaniensis, 452.
— tit. Heracliensis, 470.
— Ianuensis, 284.
— Lancianensis, 239.
— Mediolanensis, 451.
— Montisregalis, 451.
— Mutinensis, 451.
— Nicaenus, 470.
— Panormitanus, 366.
— Philadelphiensis, 239.
— Salisburgensis, 452.
— Strigoniensis, 451.
— Syracusanus, 451.
— tit. Tamiathensis, 472.
— Tolosanus, 451.
— Tranensis et Barolensis, 472.
— Urbinatensis, 367.
— Vercellensis, 367.

Armand Leontina, 382.
Arrien Victor, archiepisc. Platen., 360.
Arrigoni Alphonsus, 399.
Arts Anna, 521.
Ascalesi Alexius, S. R. E. card., archiepisc. Beneventanus, 276, 431.
Astorri Christophorus, 378.
Athanasius a Signa (P.), 100.
Attardi Paschalis (Ven.), 301.
Auholt, 520.
Azevedo y Castro Ioannes Paulinus, episc. Macaonen., 128.

B

Baccher Placidus (Ven.), 171.
Bakotić Vladimirus, 472.
Baldi Caelestinus, 471.
Bairate Vincentius, 336 sqq.
Barbara (S.), 409.
Barbero Ioseph, 528.
Barbini Rogerius, 350.
Barbosa, 37, 329, 395.
Bardel Claudius, episc. Sagien., 79.
Barlassina Aloisius, episc. tit. de Capharnaum, 367, 373.
Barix, 264.
Bartels Carolus, 215 sqq.
Bartoccini Torellus, 32 sqq.
Basambrio Guilelmus, 303.
Basilius (S.), 419.
Bassani Antonius, episc. tit. Troaden., 452.
Bauer Matthaeus, 271.
Beckman, 517.
Beda Cardinale Ioannes, archiepisc. Perusinus, 280.
Bégin Ludovicus Nazarius, S. R. E. card., archiepisc. Quebecen., 440, 449.
Belletti Aegistus, 223.
Bellino Ioseph, 302.
Benedetti Petrus, 106.
Benedictus XIV, R. P., 217, 237, 251, 261, 285, 418, 506.
Benilde (Ven. Frater), 348.
Bennet Georgius, episc. Aberdonen., 284.
Benvignati Henricus, 32, 207.
Benzler Willibrordus, episc. Meten., 228.
Bernardus (S.), 300.
Berneux Simeon, episc. tit. Capsen., et Socii (Venn.), 509, 527.
Bertone Barbis, 340.
Bessel Franciscus, 223.
Bevilacqua Americus, archiepisc. tit. Scythopolitan., 98.
Bezzi-Scali Franciscus, 399.
Bianchi Andreas, 128.
Bianconi Dominicus, episc. Ferentinas, 25.
Biglia Petrus Felix, 272.
Billot Ludovicus, S. R. E. card., 528.
Biolley Ioannes Bapt., episc. Tarantasien., 472.
Biondi Albertus, 284.
Biović Matthaeus, 472.
Bisleti Caietanus, S. R. E. card., 272; vide *Index documentorum:* S. Congregatio de Seminariis et de Studiorum Universitatibus.
Bizzarri, 265.
Blasius et Aegidius (Ss.), 84 sqq.
Blessing Petrus, 398.
Boccoleri Camillus, 270.
Boggiani Thomas P., S. R. E. card., 470.
Boland Ioannes Patritius, 529.
Bolzoni Ioseph, 304.
Bonardi Victorius, 351.
Bonarroti Michaël Angelus, 475.
Bonazzi Hermannus, 302.
Bonfiglietti Petrus, 270.
Bonifacius VIII, R. P., 514.
Bonnefoy Iosephus Franciscus, archiepisc. Aquen., 275.
Bonnet Cecilia, 73.
Borenius Tancredes, 174.
Borgiotti Aloisia (Ven.), 171.
Borgongini-Duca Franciscus, vide *Index documentorum:* Sacra Poenitentiaria Apostolica.
Bosman Alexander, 270.
Bouchard, 521.
Bouix, 139, 198, 395 sqq.
Bouquet Henricus Ludovicus, episc. Carnuten., 52.
Bourdon Carolus Arsenius, episc. tit. Dardano, 530.
Bourgain Ioseph, episc. tit. Archelaiden., 193, 200.
Bourret Ioseph, 223.

Braccetti Aloisius, 272.
Brady Terentius, episc. Bakerien., 326.
Brancaccio Paschalis, 127.
Brandtner Matthaeus, 350.
Brennan Guillelma, 423.
Brenninkmeyer Clemens, 47.
Brianda Ioannes, 529.
Briones Gonzalez Hyacinthus, 258.
Brissaud, 521.
Broderick Thomas, 452.
Broyer Petrus, episc. tit. Polemonien., 530.
Brseziewicz Eusebius, 175.
Bruleydes Varannes Georgius, 302.
Brunel Arthurus, 382 sqq,
Brunel Nestor, 383.
Bruni Natalis, 281.
Brust Eduardus, 271.
Bruzzo Mauritius, 270.
Budkiewicz Constantinus, 302.
Buguet Paulus, 312.
Butler Guillelmus, 174.
Byrne Christophorus, episc. Galvestonien., 326.

C

Cadena y Eleta Ioseph, 304.
Cagiano Octavius, S. R. E. card. Cancellarius, vide *Index documentorum*: Litterae Apostolicae.
Calco Ludovicus Maria (Ven.), 171.
Callagher Nicolaus Aloisius, episc. Galvestonien., 176.
Camboni Aloisius, 528.
Camera Nicolaus, 173, 174.
Camilli Antonius, 272.
Cammarota Franciscus, episc. Caputaquen. et Vallen., 18.
Campori Iulius, 83.
Canale Oberti Raphaël, 398.
Candidori Iosephus, 128.
Canuti Florentius, 271.
Capecci Ioseph, episc. Alexandrin. Statiellorum, 352.
Cappel etto Anna, 110 sqq.
Capirchio Marcus Antonius, 457.
Capitani Leopoldus, 402.
Caric Georgius, episc. Spalaten. et Macarscen., 417.
Carolus V Imperator, 103.
Carvajal y Hurtado de Mendoza Emmanuel, 127.
Casanova y Garcia San Miguel marchio de Guevara, 47.
Cash Eduardus, 79.
Caspar Antonius, episc. tit. Chanathen., 48.
Cassani, 338.
Castellano Aloisius, 392; vide *Index documentorum*: S. Congregatio Sancti Officii.
Castel Ioannes, episc. Tuleten., 367.
Castro Antonius, episc. S. Caroli Ancudiae, 137.
Catelli Antonius, 294.
Cattani Amadori Fridericus, S. R. Rotae auditor, 119, 120, 121, 207, 215, 256, 267, 291, 297, 378, 387, 420, 430, 453, 469.
Cauchy, 383.
Cavallotti Ioannes Bapt., 529.
Cavalletti Vincentius, 399.
Cecio Andreas, 454 sqq.
Ceccoperius, 37, 65.
Cennini Augustinus (Ven.), 348.
Cerretti Bonaventura, archiepisc. tit. Corinthien., 431.
Cesarano Carmelus, archiepiscop. Compsan. et Campanien., 452.
Cézérac Petrus Celestinus, archiepisc. tit. Caesarien. Mauritaniae, 60.
Chaminade, 268.
Chaminade Gulielmus Iosephus (Ven.), 246.
Chappuis Iosepl , 166 sqq.
Chau Paulus et Socii (Venn.), 509, 527.
Chavanis Clovis, 162 sqq.
Cherubino Andreas, 451 sqq.
Chimenti Raphaël, S. R. Rotae auditor, 76, 118, 120, 121, 207, 215, 221, 256, 267, 378, 387, 530.
Ciccioni Iulius, 224.
Cimaroli Constantinus, 454.
Cimino Seraphinus, 101.
Ciriaci Petrus, 529.
Cisco Petrus, 470.
Cisterna Eugenius, 79.
Clara (S.), 334.
Chiarlo Carolus, 271.

Chieppa Laurentius, episc. Lucerin., 472.
Clemens VI, R. P., 438.
Clemens VII, R. P., 475.
Clemens VIII, R. P., 130, 131.
Clemens XII, R. P., 305.
Clemens XIII, R. P., 260.
Clergeau Emmanuel Augustus, 127.
Cloutier Homerus, 270.
Codd Guilelmus, episc. Fernen., 18.
Coelho da Silva, episc. Conimbricen., 81.
Coelho Ferreira Eduardus, 128.
Colombo Bernardus, 153, 157.
Colin de Mauflières Clara, 382.
Coll Armengaudius, episc. tit. Thignicen., 272.
Columba (S.), 132.
Combes Bartholomaeus Clemens, archiepisc., Carthaginiensis, 412.
Confucio da Amorim Ioachim, 272.
Conradinus, Bavariae rex, 12.
Consiglio-Franza Augusta, 295.
Conte Carmelus, 158, 420.
Coonan Patritius Laurentius, 46.
Corbini Stephanus, episc. Fulginaten., 271, 284.
Cortay Claudius, 158 sqq.
Cosci, 71, 110, 160, 165, 293.
Cosma et Damianus (Ss. Mm.), 476.
Costa Iacobus, 128, 470.
Costamagna Iacobus, episc. tit. Colonien., 360.
Couillaud Paulus, 174.
Crawley Matthaeus, 298.
Csaszik Stephanus, 224.
Csekò Gabriel, 269.
Csernoch Ioannes, S. R. E. card., archiepisc. Strigonien., 14.
Cuenot, 511.
Cusàk Thomas, episc. Albanen. in America, 352.
Cyprianus (S.), 411, 477.

D

Da Camporosso Franciscus (Ven.), 45.
Da Costa Ioseph Felicianus, 529.
D'Alessandri Angelus, 108, 336, 517.
Dalloz, 43.
D'Amora Catelli, 293 sqq.
Damm Matthaeus, 470.
D'Annibale, 109, 159 sqq., 292, 295.
Dantin Franciscus, 452.
D'Arce Ioannes, 271.
D'Arco Carolus, 271.
D'Artet Paulus, 272.
Da Silva Franciscus Xaverius, 271.
Davanzato (Ven.), 348.
Daveluy Antonius, 511.
David, 375.
De Alvim Eleonora, 103.
De Andreis Felix (Ven.), 348, 374 sqq.
De Angelis, Laurentius, 84 sqq.
De Angelis Theodoricus, 80.
De Angelis Monteagudo Anna (Ven.), 301.
De Araujo Batinga Ionas, episc. Teneden., 60.
De Assis Antonius Augustus, archiepisc. tit. Diocletianopolitan., 367.
De Avellar Figueira de Mello Hieronymus, 472.
De Bengy de Bonnault d'Houet Maria Magdalena Victoria (Ven.), 45.
Deblangy Aemilius, 384 sqq.
De Bonis Ioseph, 453 sqq.
De Brebeuf Ioannes et Socii (Venn.), 45.
De Carlo Nicolaus, episc. tit. Eleutheropolitan., 417.
De Cazotte Henricus, 127.
De Clerq Augustus, 452.
Decristoforis Carolus, 80.
De Donatis Dominicus, 294.
De Donatis Maria, 291 sqq.
De Donatis Teresa, 291 sqq.
De Durfort de Civrac de Lorge Oliverius, episc. Lingonen., 416.
De Freitas Machado Ioseph, 470.
De Fuerstenberg Maximilianus, 351.
Degli Agostini Ioannes Bapt., 339.
De Grandmaison Georgius, 350.
De Grandmaison Gotifredus, 86.
De Herdt, 63 sqq.
De Hoog Hermannus, 517 sqq.
De Hoog Ioannes, 517 sqq.
De Hoog Ioanna, 517 sqq.
De Hoyos Bernardus Franciscus (Ven.), 45.
De Juge Ludovicus, 127.
De la Colombière Claudius, 67.
Delafontaine Caietanus, 80.

De Laffert Olga, 215 sqq.
Delalande Hadrianus, 174.
De Lai Caietanus, S. R. E. card., episc. Sabinen., 9, 84, 172, 269, 388, 398; vide *Index documentorum:* Litterae Apostolicae et S. Congregatio Consistorialis.
Delamare Ludovicus, 80.
De la Porte Raymundus, episc. tit. Berisen., 18, 528.
De la Villardière Armandus, 471.
Del Campana Dominicus, 350.
Delecourt Desiderius, 383.
De Leonarte Raymundus, 400.
De Lingg Maximilianus, episc. Augustanus, 404.
De Loreto Lauretus, 28.
Della Monica Franciscus, 350.
Della Vedova Dominicus, 48.
Delle Donne Dominicus, 339.
Del Papa Ioannes, 176.
De Luca, 37, 139, 143, 260, 394, 454, 461.
De Malval Henricus, 127.
De Marcellus Petrus, 174.
De Marillac Le Gras Ludovica (Ven.), 268.
De Montmorency Laval Franciscus M. (Ven.), 301.
De Monvallier Paulus, 174.
De Negri Franciscus, 175.
De Paiva Emmanuel, 304.
Depaix Ioseph, 166 sqq.
De Paola y Silva Franciscus, episc. S. Aloisi de Maragnano, 304.
De Rada y Gamio Petrus, 399.
De Riegg Ignatius Albertus, 403.
De Salomon Ioseph, 270.
De Sanctis Petrus, 349.
De Scarpetti Angelus (Ven.), 527.
De Schlörr Ferdinandus, 349.
De Skirmunt Casimirus, 470.
De Sousa Ioachim Silverius, episc. Adamantinus, 56.
De Sousa Linus, 80.
De Souza Barroso Antonius Ioseph, episc. Portugallien., 432.
De Spiegel Adulphus, 216.
Desprez de Lignières, 384.
De Tinti Hermannus, 224.
De Tomasi Agnes, 295.
De Tomasi Camillus, 295.
Détrey Lambert, 74.
Detuncq Isabella, 378 sqq.
Devoti, 395.
De Witten Stanislaus, 399.
Diana, 386.
Di Carpegna Gustavus, 174.
Didier, 378 sqq.
Di Maria Petrus, archiepisc. tit. Iconien., 284.
Diorio Albertus, 128.
Dittrich Franciscus, 223.
Di Vano Ioannes, 432.
Delpuch Antonius, 78.
Domenget Ludovicus, 127.
Donat Isidorus, 71 sqq.
Donati Bartholomaeus (Ven.), 348.
Donnay Anthimus, 80.
Donzella Isidorus, 269.
Dorangrichi Ioseph, 400.
Dorchot Octavius, 412.
Dougherty Dionysius, archiepisc. Philadelphien., 239.
Dourlent Petrus, 46.
Doyle Maria, 423.
Drehmanns Ioseph, 528.
Drossaert Arthurus, episc. S. Antonii de Texas, 326.
Duballet, 142.
Dubois Ludovicus, S. R. E. card., 269.
Du Bourg episc., 375.
Du Durfort de Civrac de Sorge Oliverius Maria, episc. Pictavien., 451.
Dufour Gustavus, 271.
Dufour Ioseph, 270.
Dunn Ioannes, 91.
Duray Carolus, 399.

E

Eastman Cox Victorius, 127.
Eberhart Aloisius, 269.
Egger Franciscus, episcopus Brixinensis, 272.
Egraz Maria, 75.
El Khanzen Aloisius, 172.
Elli Ioannes, episc. Squillacen., 137.
Emmanuel II, rex Lusitaniae, 103.
Episcopus Agrigentinus, 451.
— tit. Augustanus, 472.

Episcopus Camenecensis, 452.
— Carcassonensis, 451.
— Csanadiensis, 284.
— Cuschensis, 239.
— Dromorensis, 235.
— tit. Eucarpiensis, 452.
— tit. Hephaestiensis, 472.
— Herbipolensis, 366.
— Iaurinensis, 451.
— Lublinensis, 451.
— Lucerinus, 472.
— Mazariensis, 366.
— Nanceyensis et Tullensis, 472.
— Netensis, 451.
— Novariensis, 367.
— Papiensis, 451.
— Pictaviensis, 451.
— Pisaurensis, 367.
— Podlachiensis, 451.
— Patavinus, 284.
— Regiensis in Aemilia, 451.
— Rigensis, 452.
— Savonensis, 284.
— Tarantasiensis, 472.
— Trentonensis, 239.
— Troadensis, 452.
— Vaterfordiensis et Limoriensis, 367.
— Vilnensis, 452.
Ercole Petrus, 175.
Ersnzt Alexander, 269.
Errazuriz Crescens, 79.
Eschbach Alphonsus, 335.
Espejo Petrus, 303.
Espinosa Marianus Antonius, archiep. Bonaëren.; 8.
Esser Thomas, episcopus titularis Siniden., 302.
Esteves Franciscus, 128.
Euphemia (S.), 340.
Eymard Petrus Iulianus (Ven.), 268.
Eyssautier, episc. Rupellen., 222.

F

Fagnanus, 37 sqq., 63, 243, 461.
Falciola Ioseph, 304.
Fanelli Nicolaus, 349.
Farfan Petrus Paschasius, episc. Cuschen., 239.
Farley Ioannes M., S. R. E. card., archiepisc. Neo-Eboracen., 89, 432.
Farina Nico aus, 528.
Federici Petrus, 471.
Feierfeil Wenceslaus, 351.
Felici Henricus, 270.
Fernandes da Silva Tavora Carlotus, 79.
Fernekess Ioannes, 271.
Ferracci Valerianus, 453 sqq.
Ferrari Andreas, S. R. E. card., archiep. Mediolanen., 16, 273.
Ferraris, 63, 328, 337.
Ferrari Iulius, 339.
Ferrari Paschalis, 432.
Ferrata Nazarenus, 471.
Ferrazza Anicetus, 399.
Ferreira Ioseph, 530.
Ferreira dos Santos Caesar, 530.
Festa Ioannes, archiepisc. tit. Tharonen., 98.
Fidelis a Roma, 352.
Filhouland Ioseph, 174.
Filippucci Ioannes, 530.
Filograssi Ioseph, 172.
Finck Franciscus, 175.
Fiorelli Ioseph, 99.
Fisher Patritius, 400.
Fitz-Maurice Edmundus, 173.
Flaget, 475.
Foley Ioannes, episc. Detroiten., 128.
Foley Timotheus, 349.
Fontaine Maria Magdalena et Sociae (Venn.), 527.
Forastier Ioseph, 352.
Fornari Camillus, 528.
Fortini Philippus, 47.
Fouhy Dionysius, 223.
Fowler Eduardus, 28.
Fraeijes de Venbeke Ernestus, 173.
Franceschini Furius, 271.
Francica-Nava Ioseph., S. R. E. card., archiepisc. Catanen., 232.
Franciscus (S.) Assisiensis, 9, 29, 99, 101, 306, 354, 376, 437, 439, 447 sq., 513.
Franciscus Xaverius (S.), 376.
Freitas Cyrillus de Paula, episc. tit. Antipatriden., 98.
Frintzen Adulphus, episc. Argentoraten., 323.

Frioni Thomas, 304.
Frühwirth Andreas, S. R. E. card., 222, 528.
Fuenzalida Guzman Gilbertus, episc. Sanctissimae Conceptionis de Chile, 137.
Fulman Marianus, episc. Lublinen. ritus at., 451, 503.

G

Gabriel (S.) a Virgine Perdolente, 45, 222, 252, 528.
Gaeta-Caselli Angelus, 304.
Gaioni Horatius, 464 sqq.
Galgani Gemma (Ven.), 268.
Galileius Alexander, 476.
Gall Stanislaus, episc. tit. Halicarnassen., 367.
Gallagher Michaël, episc. Detroiten., 326.
Galland Gundisalvus, 172.
Galli Aloisius, 304.
Galli Franciscus, 349.
Gallinal Alexander, 471.
Gallo Franciscus Maria, 339.
Gambaro Iulianus, 530.
Garcias, 63.
Gardini Franciscus, 529.
Garnier Eugenius, 512.
Garret Murphy, 223.
Garrote Amigo Santiago, 530.
Gasparri Petrus, S. R. E. card., 109, 110, 386, 388; vide *Index documentorum:* Litterae apostolicae, Secretaria Status, Commissio Pontificia ad Codicis canones authentice interpretandos.
Gasquet Aidanus, S. R. E. card., 301, 349.
Gauthey Franciscus Leo, archiepisc. Bisuntin., 352.
Gauthier Fridericus, 173.
Gazzetti Umbertus, 399.
Geier Fridericus, 351.
Genovese Philomena (Ven.), 527.
Gènnari Casimirus, S. R. E. card., 20, 141 sq., 197.
Geoffroy Ioseph, 364.
Gérard Maximus, 529.
Gerstemberg Hermannus, 220.
Gibbons Iacobus, S. R. E. card., archiep. Baltimoren., 443.
Giaj-Levra Petrus, 530.
Gidoni Camillus, 128.
Gilles Guillard Paulus, 79.
Gilli Xerses, 529.
Gilmartin Thomas, arch. Tuamen., 325.
Giorgi Orestes, S. R. E. card., 122, 172, 528; vide *Index documentorum:* S. Poenitentiaria Apostolica.
Giordano Aloisius, 529.
Giray Iosephus Lucianus, episc. Cadurcen., 137.
Giuganino Bartholomaeus, 470.
Giulianelli Sextilius, 432.
Giuliani Bonaventura, 457.
Giustini Philippus, S. R. E. card., 102, 334, 388.
Gobbo, 117.
Gomez de Oliveira Helvetius, episc. Corumben., 137; episc. S. Aloisi de Maragnano, 284.
Gommaire van der Linden Ioannes, 471.
Gonet Carolus P. Desideratus, 80.
Gonzalez Eyzaguirre Ioannes, archiep. S. Iacobi de Chile, 304.
Gonzalez Perez, 452.
Gonzalez Suarez Fridericus, archiepisc. Quiten., 48.
Gori Ioannes, 304.
Gorman Danielis M., episc. Xypolitan., 98.
Gotelli Aloisius, 127.
Goulmy Eugenius, 471.
Gozo Hieronymus, 471.
Grabowski Felix, 128.
Grammatico Albertus, 78.
Granzotto Attilius, 108 sq.
Grassi Aloisius, 47.
Grazioli Iulius, S. R. Rotae auditor, 121.
Gregorius Magnus (S.), R. P., 306, 312.
Gregorius IX, R. P., 216, 436, 437, 518.
Gregorius XV, 261.
Gregorius XVI, R. P., 403.
Grente Georgius, episc. Cenomanen., 60.
Grill Laurentius, 270.
Gröne Ludovicus, 224.
Grossi-Gondi Augustus, 303.
Guadagnini Augustus, 472.
Gualtieri Dominicus, 223.

Guenard Margarita, 70 sqq.
Guerri Ioseph., 470.
Guidi Americus, 351.
Guilibert Felix, episc. Foroiulien. et Tolosen., 238.
Guisasola y Menendez Victorianus, S. R. E. card., archiep. Toletanus, 444.
Gumamela Lucia, 39 sqq.
Gurrera Michaël, 272.
Gusmini Georgius, S. R. E. card., archiepisc. Bononien., 58.

H

Hajdu Tiburtius, arciabbas S. Martini in Monte Pannoniae, 472.
Hamm Constantinus, 223.
Hans von Lassberg, 471.
Harpain Maria Eustella (Ven.), 348.
Hauthaler Willibaldus, 321.
Haynault Ioseph, 47.
Haver Aloisius, 128.
Hejtmánek Ioannes, 224.
Hervin Ildephonsus, 302.
Hessdoerfer Clementinus, 46.
Hetzel Otho, 220.
Heuveldop Clemens Augustus, 47.
Hieronymus (S.), 354.
Hieronymus Aemiliani (S.), 101.
Hili Alphonsus, 173.
Hilpisch Georgius, 470.
Himerius a Iesu, 314.
Hofmann Augustinus, 47.
Hoffmann Agnes, 220.
Hoogwiold, 522.
Höpfl Hildebrandus, 172.
Hudecek Ioannes, 172.
Hugolinus a Gualdo Cattaneo (Ven.), 268, 527.
Hugon Eduardus, 172.
Humbrecht Ludovicus, archiepisc. Bisuntin., 417.
Hümmer Fridericus, 173.
Husse Ludovicus, 271.

I-J

Iacchini Carolus, 17.
Iacobi Barbara, 123 sq.
Iacobus Aragoniae rex, 278 sqq.
Iacono Ioannes, episc. Melphicten.-Iuvenacen., 325.
Iacoucci Virginius, 270.
Iacquet Domenicus, 516.
Iacuzio Paulus, archiep. Surrentinus, 61.
Ialbrzykowski Romualdus, episc. tit. Cusarum, 367.
Iang-K'-eoutze, 207 sqq.
Janssens Laurentius, 231.
Iavelle Iosephus, 70 sqq.
Jeanmard Iulius, episcopus Lafayetten, 326.
Iedina Norbertus, 472.
Je'key de Buly e Jéke Stephanus, 270.
Ielowicki Adulphus Ioseph, episc. tit. Lorymen., 503.
Jennaco Ignatius (Ven.), 171.
Ignudi Stephanus, 78.
Jimenez Perez Aemilius, episc. titul. Anthedonen., 60.
Ingrosso Maria, 295.
Innocentes Ss.), 11.
Innocentius II., R. P., 52.
Innocentius III, R. P., 277, 436.
Innocentius IV, R. P., 261.
Innocentius X, R. P., 459.
Innocentius XI, R. P., 438.
Innocentius XII, R. P., 23.
Ioachim (S.), 11.
Ioanna Arcen. (B.), 171.
Ioannes Baptista (S.), 179, 475.
Ioannes Evangelista (S.), 179.
Ioannes Gilabertus, 278.
Iorio Dominicus, 528.
Iosaphat rex, 225.
Ioseph (S.), 11, 26, 27, 99, 132, 178, 306, 312, 317 sqq.
Iosephus Calasanctius (S.), 101.
Jouin Ernestus, 173.
Joulain Henricus, episcopus Iaffnen., 322.
Irarrázaval Ignatius, 471.
Ireland Ioannes, archiepisc. S. Pauli de Minnesota, 432.
Isaias propheta, 274.
Iurgens Victor, 517 sqq.
Ivo Carnutensis, 52.
Izzi Michaël, episc. Alatrinus, 48.

K

Kacuyuski Franciscus, 175.
Kaiser Paulus, 304.
Kakowski Alexander, archiepisc. Varsavien., 227.
Kaltner Balthassar, archiepisc. Salisburgen., 352.
Kaufmann Michaël, 223.
Kaul Antonius, 173.
Kennedy Laurentius, 269.
Kessler Philippus, 47.
Keuller Ludovicus, 351.
Kihlman Laurentius, 174.
Killing Gulielmus, 471.
Kinn Matthias, 224.
Kintz Petrus, 400.
Klein Rodulphus, 80.
Klumper Bernardinus, 172.
Kompanyik Caelestinus, 270.
Koppendrayer Aloisius, 519.
Koppes Ioannes Ioseph, episc. Luxemburgen., 442, 530.
Korum Michaël, episc. Treviren., 324.
Kremer Leo, 47.
Krynicki Wladislaus, episc. tit. Achantinus, 367.
Kubicki Paulus, episc. tit. Chanathen., 367.
Kuboth Ioannes Bapt., 128.

L

Labrosse Octavia, 168.
Lacy Richardus, episc. Medioburgen., 79.
Ladelci Ioannes, S. R. Rotae notarius, 123-125.
La Fontaine Petrus, S. R. E. card., patriarcha Venetiarum, 284, 445, 477.
Lafuente, 64.
Lagneaux Carolus Alexius, 46.
Lahaye Zephyrinus, 79.
Lancellotti Dominicus, episc. Converversanen., 193.
Lancia di Brolo Dominicus Gaspar, archiepisc. Montis Regalis, 414.
Lanza Ioannes, 391 sqq.
Lapini Anna Maria (Ven.), 78, 99 sqq. 301.
Lapini Ioseph, 99.
Lapus Vincentius, 39 sqq.
Lari Aegidius, 351.
Lasocki Romanus, 175.
Lastras Didacus, 128.
Latuinus (S.), 306.
Laurentius Levita (S.), 130, 132.
Laval Iacobus Desideratus (Ven.), 333 sqq.
Lavergnolle Gastonius, 174.
Lavigerie Carolus Martialis, S. R. E. card., 411.
Laziosi Peregrinus (S.), 356.
Lazzareschi Aloisius, archiepisc. tit. Iconien., 80.
Lauer Franciscus, 78.
Ledvina Emmanuel, 470.
Le Floch Henricus, 302.
Lega Michaël, S. R. E., 21, 161, 388, 528; vide *Index documentorum:* Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal.
Leme a Silveira Cintra Sebastianus, archiepisc. Olindensis, 401.
Leo IX, R. P., 412.
Leo X, R. P., 475.
Leo XII, R. P., 418.
Leo XIII, R. P., 56, 82, 135, 237, 362, 412, 417, 436, 438, 439, 480.
Leo Patritius, 188.
Lepeltier Angelus Aloisius, 79.
Lepercq-Destailleur Paulus, 349.
Lépine, 164 sqq.
Lesar Ioseph, 269.
Lespine Victor, 80.
Leszek Wisniowski, 128.
Leurienus, 196.
Libermann Franciscus (Ven.), 334.
Liebert Sigibertus, 404.
Lira Infante Alexius, 471.
Lira Pessôa de Maria Antonius, 529.
Lisson Aemilius, archiepisc. Limanus, 137.
Llompart Gabriel, episc. S. Christophori de Laguna, 239.
Locatelli Achilles, 349.
Lo Iacono Ioseph, episc. Arianensis, 503.
Lòpez Innocentius, 277.
Lopez Criado Martialis, episc. Gadicen., 239.

Loreti Anacletus, 175.
Luanga Carolus et Soc. (Ven.), 398.
Lucas Evangelista (S.), 179.
Lucidi Evaristus, 46, 390; vide *Index documentorum:* Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal.
Ludovicus (S.), 194, 374 sqq., 411.
Ludovicus I, Bavariae rex, 403.
Ludovicus III, Bavariae rex, 404.
Luzio Salvator, 173.

M

Macciò Aemilius, 350.
Mac Golrick Iacobus, episc. Duluthen., 176.
Maciel Bernardinus, 127.
Mackey Petrus, 480.
Mac Nicholas Ioannes, episc. Duluthen., 326.
Madeccia Nicolaus, 457.
Maderno Carolus, 475.
Magiera Theodorus, 406.
Maglione Aloisius, 127.
Magnan Carolus, 223.
Mahoney Bernardus, 48.
Majella Gerardus (S.), 129.
Maillard Aloisia, 72 sqq.
Malafosse Paulus, 304.
Mamede da Silva Leite Ioachim, episc. Caratigen., 60.
Mankowski Petrus, episc. Camenecien., ritus lat., 452.
Mannucci Ubaldus, S. A. votans, vide *Index documentorum:* Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal.
Mansi Aloisius, 351.
Many Seraphinus, S. R. Rotae auditor, 32 sqq., 119, 120, 121, 122, 142, 160, 169, 336, 343, 526.
Marcellus (S.), R. P., 305.
Marchese Disma, episc. Aquen., 269.
Marchese Ioseph., 108.
Marchese Virginia, 108 sqq.
Marchetti-Selvaggiani Franciscus, archiepisc. tit. Seleucien., 126.
Marciano Vincentius, 432.
Marcone Ramirus, abbas Montis Virginis, 137.
Marcorelle Ludovica, 71 sqq.
Marelli Albertus, 271.
Margarita (S.), regina, 132.
Margarita, Bavariae regina, 12.
Maria (Ssma) Virgo Dei Genitrix, 8, 10, 11, 12, 15, 26, 52-56, 82, 103 sqq., 177 sq., 181 sq., 233 sq., 248, 252 sq., 277 sqq., 306 sqq., 309, 310, 312, 317, sqq., 354, 412, 417, 435 sqq.
Maria a Iesu (Ven.), 348.
Maria Magdalena (S.), 179.
Maria Clothildes Angela a S. Francisco Borgia et Sociae (Ven.), 527.
Mariani Angelus, vide *Index documentorum:* S. Congregatio Rituum.
Mariani Elisabeth, 100.
Marlet, 72.
Martinelli Sebastianus, S. R. E. card., 352.
Martini Hector, 303.
Martini Ioseph, 394.
Martinucci Petrus, 471.
Martinus (S.), 453 sqq.
Martinus V, R. P., 438.
Marshall Ioannes Franciscus, 127.
Marsigli Hannibal, 471.
Marszalkiewicz Ladislaus, 470.
Marulanda I. Maria, 173.
Marumba Mathias et Socii (Venn.), 398.
Marzo Vincentia, 295.
Massa Rosa, 295.
Massè Nicolaus, 173.
Massimi Maximus, S. R. Rotae auditor, 79, 118, 119, 120.
Mata Pascual Stephanus, 528.
Matthaeus (S.), 340.
Mattia Franciscus, 457.
Matulanis Ioannes, 175.
Matulewicz Georgius, episc. Vilnen., 452.
Matus Delia, 256 sqq.
Maupetit Alexander, 174.
Mauri Hyeronimus, 270.
Mazzarelli Aloisius, 530.
Mc Donald Mauritius, 350.
Medici Paulus, 400.
Medlycott Adulphus, episc. tit. Tricomien., 272.
Meens Augustus, 303.
Meliori Rochus, 458.
Meloni Milo, 304.
Mencacci Petrus, 399.

Mendes Bello Antonius, S. R. E. card., patriarcha Ulyssiponen., 81 sqq., 138, 143, 228, 229.
Menghi Ioseph, 530.
Menghini I. Bapt., 157.
Menichelli, 36.
Mennini Franciscus, 529.
Merry del Val Raphaël, S. R. E. card., 377, 398, 399.
Métrau Ioseph, episc. Tutelen., 224.
Micara Clemens, 79, 399.
Michaël (S.), Archangelus, 26, 27, 178, 183, 312, 320.
Micheletti Andreas, 269.
Mistrangelo Alphonsus, S. R. E. card., archiepisc. Florentinus, 59.
Migliarese Balduinus, 80.
Migliore Augustinus, episc. tit. Domitiopolitan., 98.
Migliore Thomas, 529.
Mignot Eduardus Irenaeus, archiepisc. Albien., 176.
Miley Thomas, 528.
Miller Basilius, 403.
Minati Aemilius Maria, archiepisc. tit. Stauropolitan., 176.
Miossevich Vincentius, 303.
Mladenoff Lazarus, episc. tit. Satalen., 176.
Mohrwan Iosephus, 519.
Monacelli, 395.
Monico Constantinus, 351.
Monteiro Ioannes Francus, 80.
Monza Pacificus, episc. tit. Troaden., 48.
Mordacchini Dominicus, 399.
Moreira Vincentius M., episc. Portus Nationalis, 60.
Moreno Franciscus, 424.
Moreschini Petrus Paulus Camillus, archiepisc. Camerinen., 472.
Mori Ioseph, vide *Index documentorum*: S. Congregatio Concilii.
Mori Iosephus, S. R. Rota auditor, 120.
Morin Edmundus Georgius, 80.
Moriondo Natalis Gabriel, episc. Cuneen., 359.
Moran Patritius Franciscus, S. R. E. card., archiepisc. Sydneyensis, 149.
Mora y del Rio Ioseph, archiepisc. Mexicanus, 88.
Morancé Leo, 80.
Morano Franciscus, 351.
Morra Carolus, 272.
Morselli Antonius, 351.
Moynagh Ioannes Patricius, 46.
Mugica y Urrestarazu Matthaeus, episc. Oxomen., 137.
Muller Matthaeus, 46.
Murialdo Leonardus (Ven.), 348.
Murray Patritius, 188.
Muthman, 521.
Mutsaers Ioseph, 304.

N

Natucci Franciscus, 529.
Naranjo Franciscus, 256 sqq.
Negretti Adulphus, 399.
Negro Antonius, 304.
Negroni Franciscus, 79.
Nematallah Carames, archiepisc. tit. Mynden., 172.
Neri Ioseph, 400.
Nerucci Laurentius (Ven.), 348.
Nicola Ioannes Bapt., 302.
Nicolas Carolus Ioseph, 452.
Nicolaus Barensis (S.), 12, 340.
Nicotra Sebastianus, archiep. tit. Heraclien., 470.
Ninianus (S.), 132.
Nogueira Duarte Emmanuel, episc. Caratingen., 193.
Nolascus Petrus (S.), 278 sqq.
Nothen Ferdinandus, 472.
Northeste Fridericus, 80.
Novaro Paulus, 529.

O

O' Doherty Michaël, archiepisc. Manilanus, 357.
Ogier Iacobus, 309, 321.
Ojetti Benedictus, 20.
Olivas Escudero Fidelis, episc. Ayacuquen., 446.
Ondeyans, 519.
O' Reilly Carolus, episc. Lincolnen, 137.
O' Reilly Thomas, 46.
O' Rourke Eduardus, episc. Rigen., ritus lat., 452.

Oster Aloisius, 223.
Ouang-i-chau Franciscus, 207 sqq.
Owezarek Adalbertus Stanislaus, episc. tit. Arcalonitan., 367.

P

Pabeff Nicolaus, 400.
Pacholski Iacobus, 223.
Pacifici Petrus, archiep. Spoletanus, 280.
Pacificus ab Uden, episc. tit. Capitolien., 193, 200.
Pacini, 36 sqq.
Pacioskowki Sigismundus, 175.
Pagano Donatus, 271.
Pagano Honoratus, 457.
Pagliuso Margarita, 427.
Pallotta Maria Assumpta (Ven.), 78.
Pallottini, 64.
Panken Aloisius, 128.
Panto Adelaides, 112 sqq.
Paolini Franciscus M., 101.
Paolini Henricus, 399.
Paolinović Michaël, 472.
Papadoupulos Isaias, episc. tit. Gratianopolitanus, 431.
Pappafava Lucas, episc. Pharen., 417.
Pascali Ioachim, 128.
Paschalis Baylon (S.), 28.
Paschalis, R. P., 52.
Pascucci Franciscus, 300.
Pasqualigo, 506.
Passerini Ioseph, episc. tit. Achantin., 224.
Patritius (S.), 148.
Patrizi Nazarenus, 70.
Patten Robertus, 351.
Paulinus, ex-abbas, 145.
Paulus a Cruce (S.), 177 sqq.
Paulus V, R. P., 251, 475.
Pax Jordanus, 64.
Pavez Antonius, 256.
Pawlikowski Ferdinandus, 270.
Pecorai Rosalinda, 99.
Pecorari Caesar, 80.
Pedrini Caesar, 317.
Pelikan Aemilius, 224.
Pelingotto Ioannes (Ven.), 268, 513, 527.
Pellagatta Ioannes, 336 sqq.
Pennisi Lella Salvator, 351.
Pereira Secco Ioachim, 304.
Périer Aemilius, 79.
Perrin, 165 sqq.
Perroudon Gaspar, 158 sqq.
Perroudon Ludovica, 158 sqq.
Petra, 37, 64, 329.
Petrus Pascasius, 278.
Petrucci Ioannes (Ven.), 348.
Pezzani Henricus, 223.
Philippus Benitius (S.), 55, 56.
Philippus Nerius (S.), 308, 476.
Piasevoli Angelus, 303.
Piazza Alexander, 350.
Piccardo Aloisius, episc. tit. de Capharnaum, 48.
Piccinelli Antonius, 529.
Piccirilli Nicolaus, archiepisc. Lancianen., 239.
Piccolo Christina, 296.
Piccolo Ioseph, 224.
Piccolomini Ioachim (Ven.), 348.
Piekarski Stanislaus, 270.
Pierini Franciscus Aloisius, episc. Cochabamben., 137.
Pietropaoli Carolus, archiepisc. Chalciden., 79, 416.
Pignatelli, 143, 263, 459.
Pirhing, 37.
Pirri Carmela, 424 sqq.
Pirri Maria, 420 sqq.
Pirri Petrus, 530.
Pirri Philomena, 426.
Pitaval Ioannes Bapt., archiepisc. tit. Amiden., 451.
Pius IV, R. P., 260.
Pius VII, R. P., 260, 447.
Pius IX, R. P., 101, 177, 436, 438.
Pius X, R. P., 5, 52, 105, 153, 154, 182, 194, 237, 362, 436, 476.
Plasse Ioannes Maria, 166 sqq.
Plunket Oliverius, (Ven.), 126, 148 sqq., 222, 250.
Polit Emmanuel Maria, archiepisc. Quiten., 417.
Pontius, 293, 386.
Pometti Stephana, 424.
Pompen Iacobus, 349.
Pompilj Basilius, S. R. E. card., 222, 388; vide *Index documentorum:* Vicariatus Urbis.

Polestra Canius, 272.
Portigliotti, 339.
Potters Petrus, 47.
Pöttickh de Petteneg Eduardus, archiepisc. tit. Tamiathen., 472.
Poullart des Places Claudius, 334.
Povel Ludovicus, 174.
Prior Ioannes, S. R. Rotae auditor, 32 sqq., 119, 120, 122, 169, 291, 297, 336, 343, 420, 430.
Profumo Attilius, 47.
Proschwitzer Franciscus, 224.
Prudent Ernestus, 79.
Pużézdziecki Ignatius, episc. Podlachien., ritus lat., 451.

Q

Quattropani Franciscus, 457.

R

Radziwill Ianusz Franciscus, 303.
Rama Vurmah rajah, 458.
Ramorino, 394.
Raschella Vincentius, 224.
Rasimelli Camillus, 223.
Ratinier, 164 sqq.
Ratti Achilles, 228.
Raymundus a Peñafort (S.), 278 sqq.
Ravanat Felix, 46.
Ravano Augustinus, 530.
Rea Franciscus, 173.
Régine Ioannes, archiepisc. Tranen. et Barolen., 472.
Reig y Casanova Henricus, episc. Barcinonen., 444.
Reilly Richardus, 174.
Reinffenstuel, 23, 33 sqq., 63, 109, 110, 114, 198, 337, 341, 422.
Remiddi Henricus, 351.
Rensing Gregorius, 80.
Renzullo Agnellus, episc. Nolanus, 98.
Ricci Hyeronimus, 453 sqq.
Rieder Ignatius, archiepisc. Salisburgen., 452.
Rigaud Casimirus, 223.
Rikh Franciscus, 270.
Rikh Sylvester, 270.
Rinaldi Orestes, 174.
Rita Marcus Aurelius, 457.
Rizzetto Ioseph, 112 sqq.
Rodinò Aloisius, 529.
Rodriguez Thomas, 79.
Rhiel Gulielmus, 175.
Rho Ioannes, 223.
Rojas Moreno Joseph, 350.
Romero Heliodorus, 303.
Roncoroni Antonius, 350.
Rondet Henricus, 183.
Rosa Ioannes Bapt., 365.
Rossetti Petrus, S. R. Rotae auditor, 39, 118, 119, 120, 121, 123, 124, 125, 207, 215, 221, 256, 268, 378, 387, 453, 469.
Rossi Caesar, 304.
Rossi Genoese Nicolaus, 48.
Rossi Veratti I. Bapt., 272.
Roussel, 383.
Ruffinatto Dominicus, 399.
Ruiz Porphyrius, 351.
Rupertus (S.), 321.
Rush Ernestus, 220.
Rychlak Ioseph, 350.

S

Sacconi Vincentius, 215, 336.
Sacristan de Mingo Vincentius, 351.
Sage Vincentius Franciscus, episc. tit. Cusarum, 48.
Sahut Ioannes Aemilius, 528.
Sanchez, 109, 110, 163, 168, 169, 293, 386.
Sannier Maria, 383 sqq.
Sansovino, 475.
Sant'Agata Fiorito Vincentius, 128.
Santi, 139, 197, 341, 461.
Santucci Carolus, 378.
Sarazzani Philippus, 399.
Sarcano Henricus, 271.
Sare Antonius, 472.
Sardi Vincentius, archiep. Caesarien., vide *Index documentorum:* S. Congregatio Consistorialis.
Satistevan Belisarius, episc. S. Crucis de Sierra, 302.
Savarese Agatha, 294, 295.
Savinetti Nicolaus, 528.
Savio Ioseph, 304.

Sbarretti Donatus, S. R. E. card., 398, 528.
Scaccia Prosper, archiepisc. Senen., 33, 254.
Scapardini Hyacinthus Angelus, archiep. tit. Damascenus, 51, 355, 402.
Scapinelli di Lèguigno Raphaël, S. R. E. card., 528.
Scarfantonius, 459 sqq.
Schanzgueber, 263.
Schachinger Norbertus, 320.
Schioppa Laurentius, 173.
Schleppinghoff Carolus, 471.
Schmalzgrueber, 33 sqq., 109, 110 sqq.
Schmidbauer Ioseph, 350.
Scheider Ludovicus, 271.
Schoepfer Franciscus, episc. Tarbien. et Lourden., 54.
Schuller Ludovicus, 51, 356, 402.
Schuster Ildephonsus, abbas Nullius S. Pauli extra Urbem, 172, 193.
Schynse Catharina, 361.
Scialdoni Aloisius, S. A. notarius, vide *Index documentorum:* Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal.
Scrinzi Aloisia, 114 sqq.
Sebastianelli Gulielmus, S. R. Rotae Decanus, 39, 76, 119, 120, 121, 215, 221, 336, 343, 461, 526.
Segura y Dominguez Andreas, episc. Tepicen, 432.
Sella Rodulphus, 529.
Sellini Andreas, 223.
Serafini Dominicus, S. R. E. card., 176.
Serapio, 278.
Serra Iacobus, 127.
Serse Gilli A oisius, 529.
Servidio Franciscus, 420 sqq.
Servois Georgius, 174.
Sesta Vincentius, 173.
Séstito V ncentius, 224.
Setten Ioannes, 271.
Severi Dominicus, 272.
Severini Pacificus, 175.
Seydi Ernestus, episc. tit. Eucarpien., 452.
Shanahan Michaël, 127.
Shaw Ioannes Gulielmus, episc. Novae Aureliae, 98.
Sheridan Petrus, 470.
Sica Carolus, episc. tit. Paleopolitanus, 60.
Signore Iosephus, episc. Thelesinus, 284.
Sigourney W. Fay, 223.
Silas Chatard Franciscus, episc. Indianapolitan., 432.
Silva Cotapos Carolus, episc. de Serena, 137.
Silvani Maurilius, 175.
Simon Ludovicus, 302.
Sincero Aloisius, 32 sqq., 119 sqq., 169, 291, 247, 420, 430, 483, 469; vide *Index documentorum:* Commissio Pontificia ad Codicis Canones autentice interpretandos.
Sin baldi Iacobus, episc. tit. T berien., vide *Index documentorum:* S. Congregatio de Seminariis et de Studiorum Universitatibus.
Skerrington Campbell Gulielmus, 529.
Smith Carolus, 80, 350.
Sole Iacobus, 302.
Solieri Franciscus, 46, 302; vide *Index documentorum:* Commissio Pontificia ad Codicis Canones authentice interpretandos.
Soracco Petrus, 271.
Sorrentino Ioannes, 291 sqq.
Spatafora Dominicus (Ven.), 78.
Sperling Alaphridus, 400.
Staader Willibaldus, 403.
Stagni Pellegrinus Maria Franciscus, archiepisc. tit. Ancyren., 432.
Stamler Iacobus, episc. Basileen. et Luganen., 448.
Stanislaus (S.), 333.
Stedman Donaldson Laurentius, 350.
Stephanus (S., 340.
Stigter, 521 sqq.
Stinglhamber Aemilius, 303.
Stockman Po ydorus, 400.
Stourton Ioseph, 470.
Strenghetto Augustus, 529.
Strenski Aemilius, 351.
Stuber Barnabas, 404.
Subiger Augustus, 249.
Suermondt Constantius, 480.
Sulpitius (S.), 333.
Sullivan Timotheus, 349.
Sydney Durrant Norbertus, 47.

Sylvius a S. Bernardo, 177.
Symon Franciscus Albinus, archiepisc. tit. Attalien., 352.
Szelazek Adulphus, episc. tit. Barcaei, 361.
Szwakart Stanislaus, 80.

T

Tabary Valerius, 303.
Tacci Ioannes, archiep. tit. Nicaen., 470.
Taigi Anna Maria Ven.), 126, 528.
Tallandier, 43.
Tani Tancredes, S. R. Rotae notarius; vide *Index documentorum:* S. R. Rota.
Tarnowski Ioannes, 175.
Tavani Dominicus Mar a, 447.
Tedeschi Franciscus, 471.
Ten Hompel Augustinus, 350.
Terzo Hieronymus a Iesu, Maria et Ioseph (Ven.), 46.
Testi Aloisius, 398.
Theissling Ludovicus, 479.
Theodorus (S.), 403.
Thomas Aquinas (S.), 109, 160, 231, 292, 409, 479.
Thomson, 521.
Tiberghien Iulius, 172.
Tierney Richardus, 231.
Tietmann Ioannes, 471.
Todisco Franciscus, 399.
Tonnarelli Alexander, 79.
Tomassetti Franciscus, 269.
Tommasuolo Iulianus, episc. tit. Hephaestien., 472.
Tonti Iulius, S. R. E. card., 302; vide *Index documentorum:* S. Congregatio de Religiosis.
Tornotti, 340.
Torriglia Ioannes Bapt., 350.
Trinchieri Ferdinandus, 271.
Trotta Dominicus, 125.
Truijen Ioannes, 471.
Tracey David, 174.
Turchi Adulphus, episcopus tit. Canopitanus, 290; archiepiscopus Aquilanus, 326.
Turchi Franciscus, 80.
Turinaz Carolus Franciscus, episc. Nanceyen. et Tullen. et archiepisc. tit. Antiochen., 472.
Tyerabend Maurus, 403.
Tymieniecki Aemilius, 175.
Twardowski Boleslaus, episc. tit. Telmissen., 417.

U

Ulbrich Antonius, 47.
Urbanus VIII, R. P., 105, 251.
Ursaya, 139 sqq., 266.
Ursula (S.), 11.

V

Vagas Andreas, 270.
Vallega I. B. Fridericus, 126.
Van Antwerp Franciscus, 470.
Van der Hagen, 521 sqq.
Van Eijck Gulielmus, 127.
Van Kekem Steinweg, 519.
Vannutelli Vincentius, S. R. E. card., episc. Ostien. et Praenestinus, 7, 46, 105.
Van Rossum Gulielmus M., S. R. E. card., 172, 173; vide *Index documentorum:* S. Poenitentiaria Apostolica et Sacra Congregatio de Propaganda Fide.
Van Thiel Antonius, 399.
Van Vayenburg, 521.
Vargas Lucianus, 256 sqq.
Veenman Ioannes, 127.
Vella Salvator, 351.
Venantius a Lisle en Rigault, 172.
Verde Alexander; vide *Index documentorum:* S. Congregatio Rituum.
Vern er, 165 sqq.
Veroli Michaël, 304.
Vetromille Francisca, 295.
Vetromille Iosephus, 294.
Vetromille Rosa, 293.
Vetromille Ste hanus, 193.
Vetromille Sebastianus, 294.
Vico Antonius, S. R. E. card., episc., Portuen. et S. Rufinae, 78, 348, 349; vide *Index documentorum:* Sacra Congregatio Rituum.

Victor III (B.), R. P., 408.
Vidal Petrus, 172.
Vié Augustinus Victorius, episc. Monoecen., 352.
Vigo Andreas, 304.
Vilhelmy, 521.
Vincentius a Paulo (S.), 334.
Violoni Elias, 472.
Viotti-Grosso, 391 sqq.
Virili Raphaël, 51, 83, 356.
Viszolajszy Carolus, 351.
Vogel Steinweg A., 519 sqq.
Vossen Leonardus, 135.
Vullinghs Antonius, 303.

W

Walsh Thomas, episc. Trentonen., 239.
Walsh Venceslaus, 173.
Wassenmeyer, 523.
Watripon Leo, 378 sqq.
Wayenburg, 522.
Weber Ioseph, episc. tit. Dardinen., 176.
Weinen Petrus, 471.
Weismantel Iacobus, 223.
Welstead Gulielmus, 47.
Wermaersch, 266.
Wernz, 110, 142, 162, 328, 386, 421.
Werz Leopoldus, 271.
Wesmaël A., 48.
Wessel Gabriel, 105.
Wassemayer, 521.
Wilhelmy, 523.
Winter Hermannus, 530.
Wolff Eugenius, 174.
Wijtenburg Petrus, 175.

Y

Ysasa Richardus, archiepisc. tit. Stauropolitanus, 326.

Z

Zaccone Ioannes, 529.
Zachmann Otho, 223.
Zahn Ioseph, 46.
Zaleski Adulphus, 530.
Zanetti-Moretto Ioanna, 112.
Zech, 44.
Zechenter Ernestus, 127.
Zimmler Antonius, 47.

DECIMUM VOLUMEN COMMENTARII OFFICIALIS « *Acta Apostolicae Sedis* »
ABSOLVITUR DIE 5 DEC. 1918. - TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS